

શ્રી સત્યનારાયણાની કથા
શ્રી સત્યનારાયણાની કથા
અનુક્રમણિકા

ક્રમ નામ	પાઠા નં.
૧. શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનનું પ્રતા	૩
૨. શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનની પૂજન વિધિની સામગ્રી	૫
૩. શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનની કથાની પૂજન વિધિ	૫
૪. દેવોને નમશ્કાર કરવા	૮
૫. શ્રી ગણપતિજીનું સ્મરણ	૮
૬. કળશપૂજન, દીપપૂજન, ગણપતિપૂજન વગેરે	૯
૭. શ્રી સત્યનારાયણાની કથા - અધ્યાય પણેલો - પ્રતા-વિધિ	૨૦
૮. અધ્યાય બીજો - નિર્ધિન બાહ્યાની તથા કઠિયારાની કથા	૨૫
૯. અધ્યાય ત્રીજો - સાધુ વાણિયાની કથા	૩૨
૧૦. અધ્યાય ચોથો - સાધુ વાણિયાની કથા (ચાલુ)	૪૨
૧૧. અધ્યાય પાંચમો - રાજ તુંગઘવજની કથા	૫૧
૧૨. શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનની પ્રાર્થના	૫૭
૧૩. શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનનો યાણ	૫૮
૧૪. શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનની આરતી-૧	૫૮
૧૫. શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનની આરતી-૨	૬૦
૧૬. કથા પૂરી થયા બાદનું ઉત્તર પૂજન	૬૦
૧૭. શ્રી વિષ્ણુ સહસ્રનામ સ્તોત્ર- શ્રી વિષ્ણુ સહસ્રનામાવલિ	૬૨

શ્રી સત્યનારાયણની કથા

ત્રણ પૂર્ણિમા - પૂનમોનું અજોડ વ્રત એટલે

શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનનું વ્રત

- શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનનું વ્રત દર પૂનમે કરવું. ત્રણ પૂનમો વ્રત કરવાથી મનની તમામ કામનાઓ પૂર્ણ થાય છે.
- વ્રત કરનારે શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનની વ્રતકથા સવારતી માંડીને સાંજ સુધીમાં ગમે ત્યારે એક વાર વાંચવી.
- શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનની વ્રતકથાનું વાંચન વાતાંશુપે વાંચવાથી, સાંભળવાથી અતિ લાભ થાય છે.
- દર પૂનમના દિવસે નાહી ધોઈ, ભગવાનનું નામ લઈ, આખો દિવસ ઉપવાસ કરવો. અને સત્ય બોલવાનો વ્રત રાખવું.
- શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનની વ્રતકથાના વાંચન પછી શીરાનો મહાપ્રસાદ ભગવાનને ધરાવવો, ધરમાં સૌ કોઈઓ સાથે બેસી આરોગ્યાનો.
- દર પૂનમના દિવસે પવિત્ર ભાવના રાખી દરેક સાથે સદ્-વ્યવહાર કરવો.
- વ્રત કરનારનું વ્રત ત્રણ પૂનમોનું વ્રત ફળે તો આ પુસ્તકની પાંચ, સાત. કે અંગિયાર પુસ્તકની લ્હાણી કરવી. બીજા લોકોને શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનનું વ્રત કરવાની પ્રેરણા આપવી.
- જે કોઈ શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનનું વ્રત કરે છે તેઓ આજીવન સુખી, સમૃદ્ધ અને શરીરે તંદુરસ્ત રહે છે. પૂર્ણ આસ્થાથી આ વ્રત કરનારનો કોઈ વાળ પણ વાંકો કરી શકતો નથી.
- આ વ્રત કરવાથી આજીવન સત્ય બોલવાની પ્રેરણા મળે છે અને કદી મોંમાંથી અસત્ય વચનો બોલી શકતા નથી.
- ‘સત્ય એ જ પરમેશ્વર.’ એમ સમજ વ્રત કરવાથી કાયાનું કલ્યાણ થાય છે અને સુખ, શાંતિ, સમૃદ્ધિ અને ઐશ્વર્યમાં દિન-પ્રતિદિન વધારો થતો જાય છે.
- આ વ્રત રાજી હરિશ્ચંદ્રથી માંડીને મહાત્મા ગાંધીજી સુધીના અનેક મહાપુરુષો એ, સંત મહાત્માઓએ તથા ઉદ્ઘોગપતિઓએ કર્યા છે અને અણક પ્રસિદ્ધ મેળવી છે. એવીજ પ્રસિદ્ધ દરેક વ્રત કરનારને મળે છે.

શ્રી સત્યનારાયણની કથા

શ્રી સત્યનારાયણની કથાનું મહાત્મ્ય

આખાય ભારત દેશમાં સત્યનારાયણની કથાનો મહિમા અનેરો છે. કાશ્મીરથી કન્યા-કુમારી સુધી ભગવાન સત્યનારાયણનો મહિમા ગવાય છે અને મહારાષ્ટ્રમાં તો આ કથા સાર્વજનિક ઉત્સવ રૂપે ઉજવાય છે. ગુજરાતમાં શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનનો પ્રચાર વ્યાપક છે. શ્રદ્ધાળું લોકો ખૂબ જ શ્રદ્ધા, આદર અને અનેરા ઉમંગ સાથે આ પ્રતપૂજન અને કથા શ્રવણ કરે છે.

કથાના મહિમાનું કારણ એ છે કે, આ પ્રત કરવાથી ઓછામાં ઓછા પ્રયત્ને વધારેમાં વધારે ફળ પ્રાપ્તિ થાય છે. એટલું જ નહિ પણ જો કોઈ દરિદ્ર શ્રદ્ધાપૂર્વક પ્રત કરે છે તો તે દોલતવાન બને છે. કોઈ બંદી પ્રત કરે તો બંધન મુક્ત બને છે. ગમે એટલો માનવી ભયભીત હોય અને જો આ કથાનું માત્ર શ્રવણ યા પઠન કરે તો તરત જ ભયમુક્ત બની જાય છે. હા, સંતાન પ્રાપ્તિ માટે તો આ પ્રત અતિ લાભદાયી છે. આ પ્રત કરવાથી દરેકની મનોકામના પરિપૂર્ણ થાય છે. મોક્ષપ્રાપ્તિ પણ થઈ શકે છે.

આ પ્રત માટે ભગવાન શ્રી સત્યનારાયણે ઘણી જ સવલત આપી છે. પ્રથમ તો આ પ્રત કોઈ પણ જાતિના લોકો કરી શકે છે. એમાં નાત-જાતનું બંધન નથી. બીજું આ પ્રત કોઈ પણ ઉંમરની વ્યક્તિ કરી શકે છે. બાળકથી માંડીને વૃધ્ધ સુધી ના. ઉંમરની કોઈ મર્યાદા નથી. ત્રીજું આ પ્રત નર, નારી કે બાળક કોઈપણ કરી શકે છે. આ પ્રત સાવ સાદું અને સીધું છે. આ પ્રત કરવા માટે સામગ્રી ઓછી હોય તો પણ ચાલે છે.

આ પ્રતમાં સૌથી વધારે પ્રસાદનો મહિમા છે. પ્રસાદ લેવાથી સુખ-શાંતિ અને વૈભવ પ્રાપ્ત થાય છે. પ્રસાદનો અનાદર કરનાર વ્યક્તિ દુઃખદાયી બને છે. આથી સત્યનારાયણ ભગવાનનું પ્રત શ્રદ્ધા પૂર્વક અને ઉમંગથી કરવાથી અને પ્રસાદ આરોગ્યાથી માનવીની દરેક મુનોકામનાઓ અવશ્ય પૂરી થાય છે. ધન-વૈભવ, સુખ-શાંતિ અને ઐશ્વર્યનું સુખ મળે છે.

જગતના ત્રિવિધ તાપોને હરનારું શ્રી સત્યનારાયણનું આ પાવનકારી પ્રત ખાલી કરવાથી કોઈ ફાયદો નથી. તમારી શ્રદ્ધા, ભક્તિ, ભાવ, ઉમંગ અને ઉમળકો હોવો જરૂરી છે. શ્રદ્ધા અને ભક્તિપૂર્વક પ્રત કરવામાં આવે તો તે મનુષ્યની ધન-વાન્ય અને અન્ય ઈચ્છાઓને પૂર્ણ કરે છે. શ્રી સત્યનારાયણની પૂજા અને મહાત્મ્યની કથાનું શ્રવણ કરવા માટે આપણામાં શ્રદ્ધા-ભક્તિ જોઈએ. બીજી કોઈ જરૂર નથી.

શ્રી સત્યનારાયણની કથા સાંભળનાર વ્યક્તિના સધણા પાપો ધોવાઈ જાય છે અને તે મોક્ષનો અધિકારી બને છે.

●●● श्री सत्यनारायणी कथा ●●●

श्री सत्यनारायणी भगवाननी पूजननी विधिनी सामग्री

श्री सत्यनारायणी कथा करावती वधते नीचे मुजबनी सर्व सामग्री तेयार करवी.

बाजोठ, मंडप माटे चार केणा पान, शेरडी ना चार सांठा, आसोपालवना पांडांनुं तोरण, त्रांबानो कण्ठ, धी, गोण, सत्यनारायण देवनो फोटो. फोटो न भणे तो भगवान विष्णुनी मूर्ति पण्या चाले. गणपतिनी मूर्ति, तरभाणुं, पांच प्रकारना रत्ने. अगर तमने रत्ने न भणे तो झोनानी वींटी पण्या चाले. छूटुं परचुरण, उपानुं नाणु, त्रांबानुं नाणु, त्रण कूलना हार, अबील, गुलाल, सिंहुर, कूल, अगरबत्ती.

२५ सोपारी (नानी), २५ नागरवेलना ढींटा वाणा पान, एक हजार एक तुलसीनां पान. त्रण नाणियेर, नाडाइडी, दुर्गा, हणदरना गांडिया, धूप, कपूर, जनोईना ज्ञेटा, चोभा, घडी, नारंगी, केणा, द्राक्ष, मोसंबी, शेरडी, दाउम, खारेक, कोपरुं, बदाम, पिस्तां, ऐलची, सुकी द्राक्ष, श्री सत्यनारायणना स्नान माटे पंचामृत (दूध, दहीं, धी, मध, साकर) सफेद, लाल, राता कपडांनो टूकडो, धोतियुं, मंडप, प्रसादमां धी, दूध, घडीनो लोट, खांड बधुं ज सवाशेर. शीरो, फणनो प्रसाद, नाडाइडी, गणपतिने पराववा माटे गोण तथा धरो, आ सर्व पूजानी सामग्री पहेलाथी ज तेयार करी राखवी.

श्री सत्यनारायणी भगवाननी कथानी पूजनविधि

जे दिवसे सत्यनारायण भगवाननी पूजा तमारे करवानी होय, ते दिवसे संपूर्णपणे घरनी साझ सकाई करावीने घरने चोभ्युं करावी नाखवुं.

जे दूममां पूजनविधि कराववानी होय ते दूमनी भूमिने पाणीथी धोई, स्वच्छ करवी. घरमां पथ्यर के टाईल्स होय तो चोभ्या पाणीनुं पोतुं करवुं.

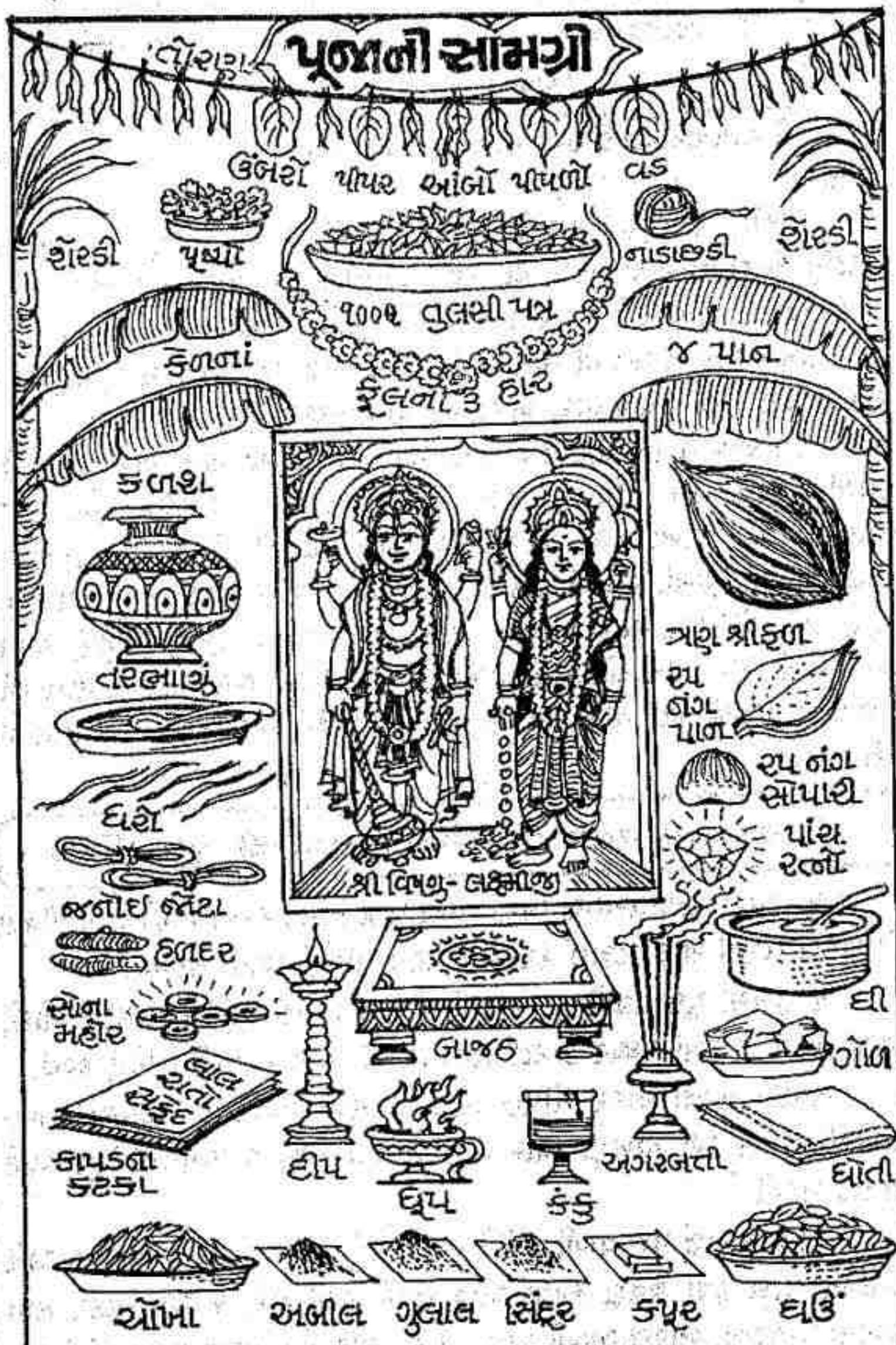
तमारा घरनी अंदर लींपणा होय तो पूजन विधिना कमरामां छाण-भाटीथी लींपणा करी नाखवुं. त्यार बाद सत्यनारायण भगवाननी पूजा माटे बाजोठ भूकवो.

घरनुं आंगणुं पण्या वाणी जूडीने साझ करवुं. कारण के आजु बाजुना अने संबंधित लोको कथा श्रवण करवा आवे त्यारे बेसी शके. स्वच्छ चादर तथा आसनो पाथरवा. बारणे आसो पालवना (न भणे तो) आंबाना पाननुं तोरण बांधवुं. आंगणांमां साथियो करवो.

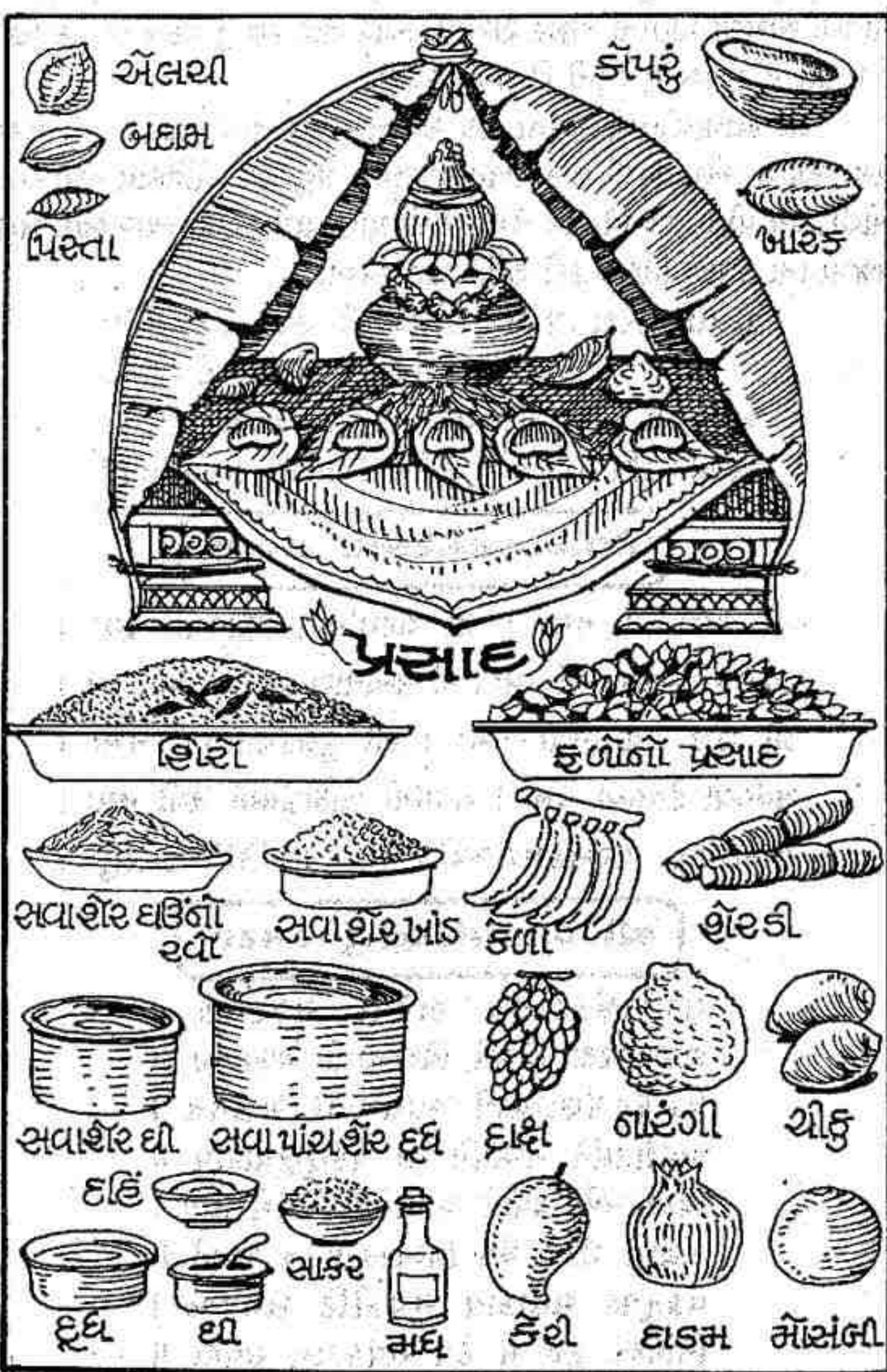
पूजन समये नाही-धोईने, स्वच्छ थईने, स्वच्छ कपडां पहेरवा. पोतानी

શ્રી સત્યાનારાયણની કથા

પુણી સામગ્રી

••• શ્રી સત્યાનારાચારાની કથા •••

શ્રી સત્યનારાયણાની કથા

પત્ની સાથે પૂર્વાભિમુખે અથવા ઉત્તરાભિમુખે આસન ઉપર બેસવું. પૂજા માટે લાવેલી સામગ્રી પોતાની નજીક રાખવી. ત્યાર બાદ કથાનું પઠન કરનાર બ્રાહ્મણ જેમ કહે તે મુજબ પૂજનની કિયાઓ કરવી.

શ્રી કેશવાય નમઃ સ્વાહા. શ્રી સત્યનારાયણ નમઃ સ્વાહા. શ્રી માધવાય નમઃ સ્વાહા. એમ બોલી ત્રણ વખત આચમન લેવું. શ્રી ગોવિંદાય નમઃ સ્વાહા. બોલી હાથ ધોવા. ઊં વિષણવે નમઃ બોલી પ્રાણાયામ કરવા. ત્યાર બાદ બ્રાહ્મણે પંજમાનના કપાળે તિલક કરી શાંતિ પાઠ કરવા.

ધાવાન્તરિકા પૃથિવીસલિલાની શાન્તિ: શાન્તિ:

સદામૃતવનૌષધપ્રયત્ના શાન્તિ:

શાન્તિશ્ચ બ્રહ્મ નિભિસં નનુ વિશ્વદેવા શાન્તિ:

સુશાન્તિરપિ સા પુનરેવ શાન્તિ: ! શાન્તિ: !! શાન્તિ: !!!

દેવોને નમસ્કાર કરવા

શ્રી ગણપતયે નમઃ । શ્રી લક્ષ્મીનારાયણાભ્યાં નમઃ ।

શ્રી ઉમામહેશ્વરાભ્યાં નમઃ । શ્રી સત્યનારાયણ દેવતાભ્યો નમઃ ।

શ્રી ઈષ્ટ દેવતાભ્યો નમઃ । શ્રી કુલદેવતાભ્યો નમઃ ।

સર્વભ્યો દેવેભ્યો નમઃ । સર્વભ્યો બ્રાહ્મણોભ્યો નમો નમઃ ।

માતાપિતૃ ચરણકુમલેભ્યો નમઃ । નિર્વિઘ્નમસ્તુ ।

શ્રી ગણપતિજીનું ર્ઘ્રમરણ

સુમુખશૈકદન્તશ્ચ કપિલો ગજકર્ણક ।

લભ્રોદરશ્ચ વિકટો વિઘ્નનાશો ગણાધિપ ॥

ધૂમ્રકેતુગંગાધ્યક્ષો ભાલચન્દ્રો ગજાનન ।

દ્વાદશોત્તાનિ નામાનિ ય: પઠેછૃણુયાદપિ ॥

વિદ્યારભ્મે વિવાહે ચ પ્રવેશે નિર્ગમે તથા ।

સંગ્રામે સંકટે ચૈવ વિઘ્નસ્તસ્ય ન જાયતે ॥

વક્તુણ્ડ મહાકાય સૂર્યકોટિ સમપ્રભ ।

નિવિઘ્નં કુરુ મે દેવ સર્વકાયમુ સર્વદા ॥

વિનાયકં ગુરું ભાનું બ્રહ્માવિષ્ણુ મહેશ્વરાન્ ।

સરસ્વતી પ્રણામ્યાદૌ સર્વકાર્યાર્થસિદ્ધયે ॥

શ્રી સત્યનારાયણની કથા

ત્યાર બાદ યજમાનના જમણા હાથમાં ચંદન ચોખા, ફૂલ સાથે પાણી લઈ નીચે મુજબ સંકલ્પ કરવો :

અત્રાધ મહામાંગલ્ય ફૂલપદે માસોત્તમે માસે માસે પક્ષે..વાસરે...તિથો એવં ગુણવિશેષણ વિશિષ્ટાયો શુભપુણ્યતિથો ભમાત્મનઃ દૂરિતક્ષયાર્થ શ્રી સત્યનારાયણ દેવવાપ્રીદ્ધર્થ યથાજ્ઞાનેન યથામિલિતોપચાર દ્રવ્યૈ: શ્રી સત્યનારાયણ પૂજનમહં કરિષ્યે ॥

કળશપૂજન

ત્યારબાદ કળશને ચોખાની ઢગલી ઉપર મૂકી, તેમાં જગટેવ વરુણને બોલાવવા.

સર્વ સમુદ્રા: સરિતસ્તીર્થાનિ જલદા નદા: ।
 આયાન્તુ દેવપૂજાર્થ દુરિતક્ષય કારકા: ॥
 કલશસ્ય મુખે વિષ્ણુ: કણ્ઠે રૂદ્ર: સમાશ્રિત ।
 મૂલે તત્ત્ર સ્થિતો બ્રહ્મા ભધ્યે ભાતૃગણા સ્મृતા ॥
 કુક્ષો તુ સાગરા: સર્વ સમદ્વીપા વસુન્ધરા ।
 ઋગવેદોઽથ યજુર્વેદ: સામવેદા હ્યથર્વણ ॥
 અંગૈશ સહિતા: સર્વ કલશાન્તુ સમાશ્રિતા ।
 અસ્મિન્દુ કલેશ વરુણાં સાગાં સપરિવાર ।
 સાયુષે સશક્તિ કમાવાહયામિ ॥

દીપપૂજન

ત્યાર બાદ ધીનો દીવો કરવો. પછી ચાર ખૂણો ચાર દીવીઓ પ્રગટાવવી.

ભો દીપ દેવરૂપસ્તવં કર્મસાક્ષી હ્યવિદનકૃત ।
 યાવત કર્મસમાસિઃ સ્થાત્ર તાવત્ર ત્વં સંસ્થિરો ભવ ॥
 દીપસ્થદેવતાભ્યો નમઃ । ગન્ધાક્ષતપુષ્પાણિ સમર્પયામિ ॥

ગણપતિપૂજન

બાજુઠની બાજુમાં સાદા પાટલા પર લાલ વસ્ત્ર પાથરી તેના ઉપર સવાશેર ઘઉં પાથરો. તેના ઉપર ત્રણ સોપારી મૂકી રિદ્ધિસિદ્ધિ સહિત ગણપતિને બોલાવવા.

● ● ● श्री सत्यनारायणानी कथा ● ● ●

ध्यान

श्वेतांग श्वेतवस्त्रं सितकुसुमगणैः पूजितं श्वेतं गन्धैः
क्षीराभ्यौ रत्नदीपेः सुरनर तिलकं रत्नसिंहासनस्थम्
दोर्मिः पाशांकुशभ्जा अभयवरद शाहं पुतं चन्द्रमौलि त्रिनेत्रं
ध्यायेत् शान्त्यर्थभीशं गणपतिममलं श्रीसमेतं प्रसन्नम्
श्रीसिद्धिबुद्धिसहितमहागणपतये नमः, ध्यानं समर्पयामि ॥

आवाहन

हे हेरंब त्वमेहोहि अंबिकाग्न्यम्बकात्मज ।
सिद्धिबुद्धिपते रथक यक्षलाभपतिः प्रभो ॥
श्रीसिद्धिबुद्धिसहितमहागणपतये नमः आवाहनकरोमि ॥

आसन

रम्यं सुशोभनं दिव्यं सर्वसौभ्यकरं शुभम् ।
आसनं य मया द्वा गृहणाण गणानायक ॥
श्रीसिद्धिबुद्धिसहितमहागणपतये नमः आसनं समर्पयामि ॥

पग घोषा

उज्ज्वोदकं निर्भलं य सर्वसौगन्धसंयुतम् ॥
प्रादप्रक्षालनार्थाय द्वां ते प्रतिगृह्णाताम् ॥
श्रीसिद्धिबुद्धिसहितमहागणपतये नमः पादं समर्पयामि ॥

अर्ध्य

अर्ध्यं गृहणाण देवेश गन्धं पुण्याकृतेः सह ।
करुणाकर मे देव गुहाणार्ध्यं नमोऽस्तु ते ॥
श्रीसिद्धिबुद्धिसहितमहागणपतये हस्तयो अर्ध्यं समर्पयामि ॥

आयमन

सर्वतीर्थसमायुक्तं सुगंधि निर्भलं जलम् ।
आयम्यतां मया द्वां गृहणाण परमेश्वर ॥
श्रीसिद्धिबुद्धिसहितमहागणपतये नमः आयमनं समर्पयामि ॥

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

रेणान

गंगासरस्वती रेवापयोष्णीनर्मदा जले: ।

स्नानपितोऽसि मया देव तथा शान्ति कुरुज्व मे ॥

श्रीसिद्धिभुद्धिसहितमहागणापतये नमः स्नानं समर्पयामि ॥

दूध-रेणान

कामधेनुसमुद्रभूतं सर्वेषां श्वरनं परम् ।

पावनं यशोहेतुश्रा पथः स्नानार्थसमर्पितम् ॥

श्रीसिद्धिभुद्धिसहितमहागणापतये नमः पथस्नानं समर्पयामि ॥

दृढ़ी रेणान

पथसस्तु समुद्रभूतं मधुराम्लं शशिप्रभम् ।

दध्यानीतं मया देव स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥

श्रीसिद्धिभुद्धिसहितमहागणापतये नमः दधिस्नानं समर्पयामि ॥

घी रेणान

नवनीतसमुत्पन्न सर्वसन्तोषकारकम् ॥

घृतं तुल्यं प्रदास्यामि स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥

श्रीसिद्धिभुद्धिसहितमहागणापतये नमः घृतस्नानं समर्पयामि ॥

मध्य रेणान

तरुपुण्यसमुद्रभूतं सुस्वाहु मधुरं मधु ॥

तेजः पुष्टिकरं दिव्यं स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥

श्रीसिद्धिभुद्धिसहितमहागणापतये नमः मधुस्नानं समर्पयामि ॥

साकर रेणान

ईक्षुसारसमुद्रभूता शर्करा पुष्टिकारिका ॥

मलापहारिका दिव्या स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥

श्रीसिद्धिभुद्धिसहितमहागणापतये नमः शर्करास्नानं समर्पयामि ॥

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

જળ જ્ઞાન

गंગાજલસમં શીતાં નાદીતીર્થસમુદ્ભવમ् ॥
 સન્નાર્થ ચ મયા દાં ગૃહ્યતાં પરમેશ્વર ॥
 શ્રીસિદ્ધિબુદ્ધિસહિતમહાગણપતયે નમઃ શુદ્ધોકુદક્ષાનં સમર્પયામિ ॥

વલ્લ

સર્વભૂષાધિકે સૌભ્યે લોકલજાનિવારણાં ॥
 મયોપપાદિતે તુભ્યં વાસસી પ્રતિગૃહ્યતામ् ॥
 શ્રીસિદ્ધિબુદ્ધિસહિતમહાગણપતયે નમઃ વલ્લં સમર્પયામિ ॥

જનોઇ

નવલિસ્તન્તુમિર્યુક્ત ત્રિગુણાં દેવતામયમ् ॥
 ઉપવિતં મયા દાં ગૃહાણા પરમેશ્વર ॥
 શ્રીસિદ્ધિબુદ્ધિસહિતમહાગણપતયે નમઃ યજોપવીતં સમર્પયામિ ॥

ગંધ

શ્રીખણું ચન્દનં દિવ્યં ગંધાઢચં સુમનોહરમ् ॥
 વિલેપનં સુરશ્રેષ્ઠ ચન્દનં પ્રતિગૃહ્યતામ् ॥
 શ્રીસિદ્ધિબુદ્ધિસહિતમહાગણપતયે નમઃ ચંદનં સમર્પયામિ ॥

કંકુ

કુંકુમં કામનાદિવ્યં કામિન્ધાં કામસંભવમ् ॥
 કુંકુમેનાર્ચિતો દેવ પ્રીયતાં પરમેશ્વર ॥
 શ્રીસિદ્ધિબુદ્ધિસહિતમહાગણપતયે નમઃ કુંકુમં સમર્પયામિ ॥

ચોખા

અક્ષતાશ્ર સુરશ્રેષ્ઠ કુંકુમાકતાં સુશોભિતા ॥
 મયા નિવેદિતા ભક્ત્યા ગૃહાણા પરમેશ્વર ॥
 શ્રીસિદ્ધિબુદ્ધિસહિતમહાગણપતયે નમઃ અક્ષતાન્ન સમર્પયામિ ॥

•••• श्री सत्यनारायणानी कथा ••••

कूल

माल्यादीनि सुंगधीनि मालत्यादीनि वे प्रभो ॥
 मयानीतानि पुण्याणि गुहाणि परमेश्वर ॥
 श्रीसिद्धिबुद्धिसहितमहागणपतये नमः पुण्याणि समर्पयामि ॥

तुलसी पत्र

तुलसीं हेमरूपां च रत्नरूपां च मंजरीभू ॥
 भवमोक्षप्रदां तुत्यमर्पयामि हरिप्रियाभू ॥
 श्रीसिद्धिबुद्धिसहितमहागणपतये नमः तुलसीदलानि समर्पयामि ॥

सौभाग्य द्रव्य

अभीलमायुषो वृद्धिर्गुलालं प्रीतिवर्धनभू ॥
 सिंहूरेण समायुक्तं गृह्णाताम् परमेश्वर ॥
 श्रीसिद्धिबुद्धिसहितमहागणपतये नमः सौभाग्यद्रव्यं समर्पयामि ॥

धूप

वनस्पतिरसोदभूतो गंधाठ्यो, गंध उत्तामः ॥
 आघ्रेयः सर्वदेवनां धूपोडयं प्रतिगृह्णाताम् ॥
 श्रीसिद्धिबुद्धिसहितमहागणपतये नमः धूपम् समर्पयामि ॥

दीप

साञ्जयं च वृत्तिसंयुक्तं वलिना योजितं भया ॥
 दीपं गुहाणि देवेश त्रैलोक्यतिमिरापह ॥
 श्रीसिद्धिबुद्धिसहितमहागणपतये नमः दीपं समर्पयामि ॥

नमस्कार

विघ्नेश्वराय वरदाय सुरग्रिया लभ्योदराय सकलाय जगद्विताय
 नागानवाय श्रुतियश्वुभूषिताय गौरीसुताय गणनाय नम नमस्ते
 श्रीसिद्धिबुद्धिसहितमहागणपतये नमः नमस्कारानं समर्पयामि ॥

आ प्रभाणे श्री महागणपतिनुं आरंभनुं पूजन करी हाथमां जण
 लाई, संकल्प मूर्की तेमने प्रसन्न करवा.

••••• श्री सत्यनारायणी कथा •••••

पुष्ट्याह्वाचन

सामे योजानी ढगली करी तेनी उपर तांबानो कणश मूकवो.

स्पर्श

हेमरुप्यादिसंभूतं ताम्रजं सुट्टे नवम् ।
कलशं धौतकल्माष छिद्रवर्णविवर्जितम् ॥

पाणी

ज्ञवनं सर्वज्ञवानां पावनं पावनात्मकम् ।

देऽनु

बीजं सर्वोषधीनां च तंजले पूर्च्याभ्यहम् ॥

लालनाङु

सूत्रं कार्यसंभूतं ब्रह्मणा निर्मितं पुरा ।

बांधवुं

येन बद्धं जगत्सर्वं वेष्टनं कलशस्थं च ॥

अघोडो-हरडे

देवेभ्यः पूर्वतो ज्ञाता देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा ॥

कणशमां नाखवां

शतं तनुं च या बल्भुर्ज्ञवन ज्ञावनाय च ॥

पुण्य

विविधं पुण्यं संज्ञाते देवानां प्रीतिवर्धनम् ।

नाखवी

क्षिमं यत् कार्यसंभूतं कलशो प्रक्षिपाभ्यहम् ॥

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

धरो

दुवं हामृतसंपन्ने शतभूले शतांकुरे ।

नाखवां

शवपातकसंहगी शताभ्युष्यवर्धिवी ॥

पांचज्ञतनां

अश्वतथादुभर प्रलक्षाचूवन्पत्रोधपत्तवा ।

पाठ

पंचमंगा इति प्रोक्तां सर्वकर्मसु शोभना ॥
(पीपળो - उंबरो - पीपળ - आंबो - वड आ पांच वृक्षनां
पान लेवां.)

धान्य

धान्योधधि मनुष्याणां ज्ञवनं परमं समृतम् ।

नाखवुं

क्षिमं पत्कार्यसंभूतं कलशे प्रक्षिपामयहम् ॥

कलश उपर

पिधानं सर्ववस्तुनां सर्वकार्यार्थसाधनम् ।

श्रीहुण

संपूर्णं कलशे येन पात्रे तत् कलशोपरि ॥

सत्यनारायणानुं पूजन

चांदी के तांबानी बनावेली ने प्राणप्रतिष्ठा करेल मूर्ति समक्ष

द्यान

शान्ताकारं	भजगशयनं	पद्मनाभं	सुरेशं
विश्वाधारं	गग्नसहेशं	मेघवर्णं	शुभांगम् ।

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

लक्ष्मीकान्तं कुमलनयनं पौर्णिमिध्यानिगम्यं
वन्दे विष्णुं भवभयहरं सर्वलोकेकनगथम् ॥

आवाहन

आवाहयेत त गरुडोपरिस्थितं रमार्घटेष्टसुरराजवन्दितम् ।
कंसान्तकं चक्रगदांजहस्तं भञ्जमि देवं वसुदेवसूनुम् ॥
श्री सत्यनारायणं नमः आहावनं करोमि ॥

आसन

रम्यं सुशोभन दिव्यं सर्वसौभ्यकरं शुभम् ।
आसनं य मया द्वां गृहाणा परमेश्वर ॥
श्री सत्यनारायणं नमः आसनं ददामि ॥

पग धोवा

उष्णोदकं निर्मलं च सर्वसौगन्ध्यसंयुतम् ॥
प्रादप्रकालनार्थाय द्वां ते प्रतिगृहाताम् ॥
श्री सत्यनारायणं नमः पादयोः पादं समर्पयामि ॥

अर्ध्य

अर्ध्यं गृहाणा देवेश गन्धुपुष्पाक्षतेः सह ।
करणाकर मे देव गृहाणार्थं नमोऽस्तु ते ॥
श्री सत्यनारायणं नमः हस्तयो अर्ध्यं समर्पयामि ॥

आयमन

सर्वतीर्थसमायुक्तं सुगंधि निर्मलं जलम् ।
आयम्यतां मया द्वां गृहाणा परमेश्वर ॥
श्री सत्यनारायणं नमः आयमनं समर्पयामि ॥

रणान

गंगासरस्वती	रेवापयोष्णीनर्मदा	जले:
स्नानपितोऽसि	मया देव तथा शान्ति	कुरुष्व मे
श्री सत्यनारायणं	नमः स्नानं	समर्पयामि

••• श्री सत्यनारायणी कथा •••

दूध-रानान

कामधेनुसमुद्रभूतं सर्वेषां ज्ञवनं परम् ।
 पावनं यशोहेतुश्रा पयः स्नानार्थसमर्पितम् ॥
 श्री सत्यनारायणं नमः पयस्नानं समर्पयामि ॥

दृष्टि रानान

पयसस्तु समुद्रभूतं मधुराख्यं शशिप्रभम् ।
 हृध्यातीतं भया हेव स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥
 श्री सत्यनारायणं नमः दधिस्नानं समर्पयामि ॥

घी रानान

नवनीतसमुत्पन्न	सर्वसन्तोषकारकम् ॥
घृतं तुंभ्यं प्रदास्यामि	स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥
श्री सत्यनारायणं नमः	घृतस्नानं समर्पयामि ॥

मध रानान

तरुपुष्पसमुद्रभूतं सुस्वादु मधुरं मधु ॥
 तेजः पुष्टिकरं हिव्यं स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥
 श्री सत्यनारायणं नमः मधुस्नानं समर्पयामि ॥

साकर रानान

ईक्षुसारसमुद्रभूता	शर्करा	पुष्टिकारिका ॥
मलापहारिका	हिव्या	स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥
श्री सत्यनारायणं नमः	शर्करास्नानं	समर्पयामि ॥

जल रानान

गंगाजलसमं शीतं नदीतीर्थसमुद्भवम् ॥
 सन्नार्थं च भया हाँ गुह्यतां परमेश्वर ॥
 श्री सत्यनारायणं नमः शुद्धोदकस्नानं समर्पयामि ॥

••• श्री सत्यनारायणी कथा •••

वस्त्र

सर्वभूषाधिके सोभ्ये लोकलक्ष्मनिवारण ॥
 भयोपपादिते तुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यताम् ॥
 श्री सत्यनारायणं नमः वस्त्रोपवस्त्रे समर्पयामि ॥

जनोद्य

नवलिस्त-तुभिर्युक्त त्रिगुणं देवतामयम् ॥
 उपवीतं भया इति गृहाणा परमेश्वर ॥
 श्री सत्यनारायणं नमः यज्ञोपवीतं समर्पयामि ॥

गंध

श्रीभग्नं चन्दनं दिव्यं गन्धाद्यं सुमनोहरम् ॥
 विलेपनं सुरश्रेष्ठ चन्दनं प्रतिगृह्यताम् ॥
 श्री सत्यनारायणं नमः चन्दनं समर्पयामि ॥

कंकु

कुंकुमं कामनादिव्यं कामिन्या कामसंभवम् ॥
 कुंकुमेनार्थितो देव प्रीयतां परमेश्वर ॥
 श्री सत्यनारायणं नमः कुंकुमं समर्पयामि ॥

चोरा

अक्षताश्च सुरश्रेष्ठ कुंकुमाक्तां सुशोभिता ॥
 भया निवेदिता भक्त्या गृहाणा परमेश्वर ॥
 श्री सत्यनारायणं नमः अक्षतान् समर्पयामि ॥

कूल

माल्यादीनि सुंगधीनि मालत्यादीनि वै प्रभो ॥
 भयानीतानि पूज्यार्थं पुष्पाणि प्रतिगृह्यताम् ॥
 श्री सत्यनारायणं नमः पुष्पाणि समर्पयामि ॥

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

तुलसी पत्र

तुलसीं हेमरूपां च रत्नरूपां च मंजरीम् ॥
 भवमोक्षप्रदां तुल्यमर्पयामि हरिप्रियाम् ॥
 श्री सत्यनारायणं नमः तुलसीदलानि समर्पयामि ॥

सौभाग्य द्रव्य

अभीलभायुषो वृद्धिर्गुलालं प्रीतिवर्धनम् ॥
 सिंहुरेणा समायुक्तं गृह्णाताम् परमेश्वर ॥
 श्री सत्यनारायणं नमः सौभाग्यद्रव्यं समर्पयामि ॥

धूप

वनस्पतिरसोद्भूतो गंधाक्षो गंध उतामः ॥
 आध्रियः सर्वदेवानां धूपोडयं प्रतिगृह्णाताम् ॥
 श्री सत्यनारायणं नमः धूपम् समर्पयामि ॥

दीप

साज्यं च वर्तिसयुक्तं वलिना योजितं मया ॥
 दीपं गुहाणा देवेश ग्रेलोक्यतिभिरापह ॥
 श्री सत्यनारायणं नमः दीपं समर्पयामि ॥

नमस्कार

श्री सत्यनारायणं देव वन्देऽहं कामदं प्रभुम् ।
 लीलया विततं विश्चं येन तस्मै नमो नमः ॥
 आ प्रभाणो श्री सत्यनारायणदेवनुं आरंभनुं पूजन करी हाथमां
 जण लर्ह, संकल्प मूर्ति तेमने प्रसन्न करवा.

••••• श्री सत्यनारायणी कथा •••••

श्री सत्यनारायणी कथा

अद्याय १ लो

प्रत-विदि

व्यासमुनि उवाच

ओकदा नेभिषारहये ऋषयः शौनकादयः ।

प्रचछुर्मुनयः सर्वे सूतं पौराणिकं खलु ॥१॥

ओक समये अयोध्या पासे आवेला अतिपवित्र नेभिषारहयमां तप करनारा शौनिक आदि ऋषिओ, संपूर्ण पुरोषोने जाग्नार सूत नामना पुराणीने प्रश्न पूछ्योः ।

ऋषि उवाच

त्रतेन तपसा किं वा प्राप्यते वांच्छित इलम् ।

तत्सर्वं क्षोतिभिर्यामः कथयस्व महामुने ॥२॥

हे महामुनि ! ओवुं कयुं क्रत छे के जेनु तप करवाथी मनोवांच्छित इणनी प्राप्ति थाय. आवुं कोई क्रत होय तो सांभणवा अमे खूब ज उत्सुक छीओ, माटे अमने विगतवार कहो. २

सूत उवाच

नारदनैव संपृष्ठो भगवान कम्लापतिः ।

सर्वये यथैवाह तच्छृणु ध्वं समाहिताः ॥३॥

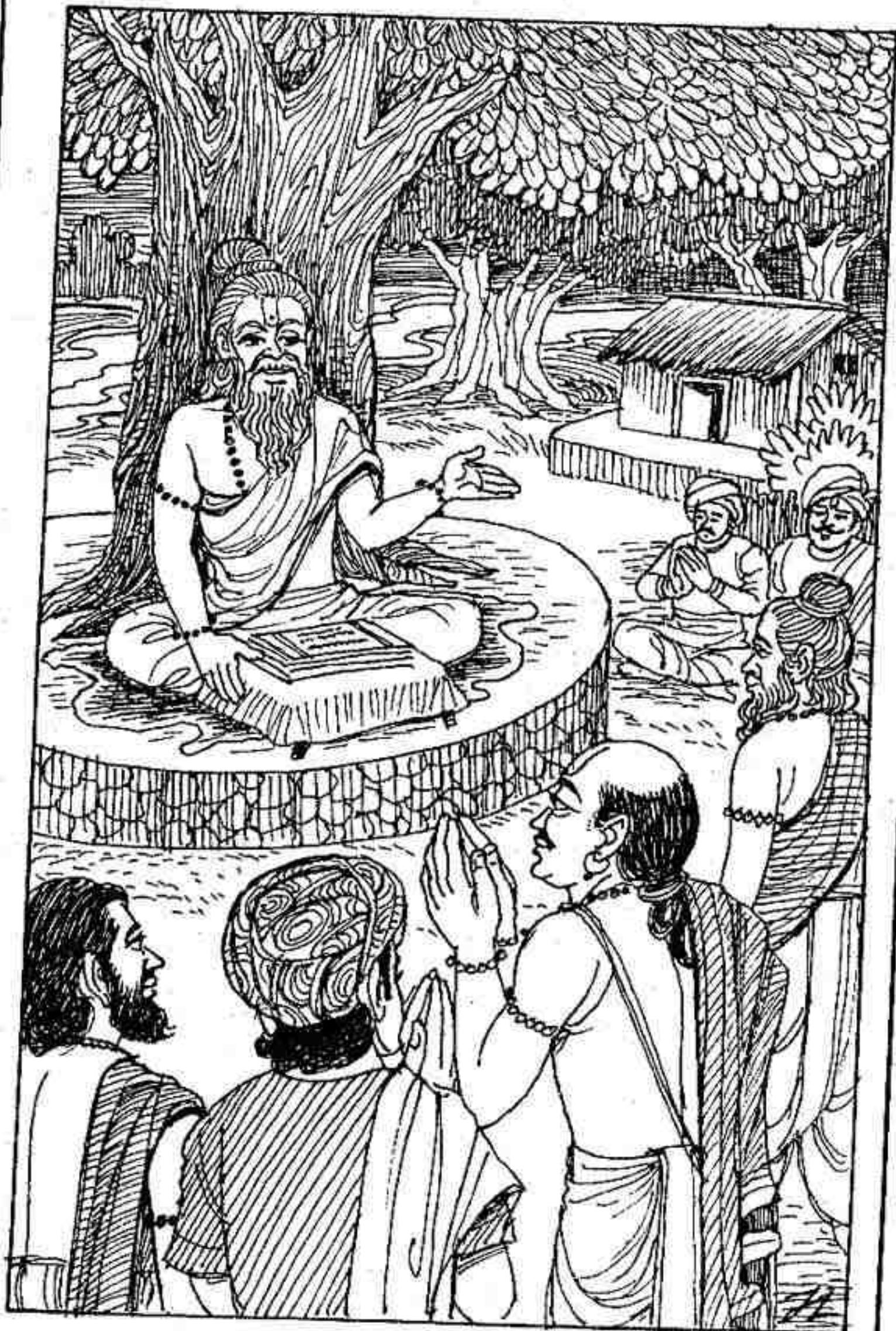
शौनकादि ऋषिओनो प्रश्न सांभणीने सूत नामना पुराणी कहे छे : ‘ओक समये देवधी नारदज्ञाए श्रीकृष्णने वेकुंठमां आवो ज प्रश्न क्यों हतो. ते वधते भगवान श्रीकृष्णो जे उत्तर आप्यो हतो ते ज उत्तर तमने कहुं छुं ते तमे संपूर्ण ध्यान आपीने सांभणो.’ उ

ओकदा नारदो योगी परानुग्रहकांक्षयाः ।

पर्यटन् विविदान् लोकान् मर्त्यलोकमुपागतः ॥४॥

ऐ समये नारदमुनि अन्य पर उपकार करवानी महेच्छाथी मनुष्यलोकमां फरतां फरतां आव्या. ४

શ્રી સત્યનારાયણની કથા

••••• श्री सत्यनारायणी कथा •••••

सूत उवाच

ततोद्दृष्ट्वा जनान् सर्वा नानाक्ले समन्वितान् ।

नानायोनिसमुत्पन्ना उलश्यमान् स्वकर्मज्ञः ॥५॥

तेऽश्रीमे अहीं जुदी जुदी योनिमांथी उत्पन्न थयेला पोत पोताना हुषित
कर्माथी हुःभी थतां अने अनेक प्रकारनी आधि-व्याधिओथी घेरायेला सर्व लोकोने
जोया. ५

केनोपायेन यैतेषां हुःभनासो भवेद् ध्रुवम् ।

इति संचित्य भनसा विष्णुलोकं गतस्तदा ॥६॥

क्या उपाय थकी आ सर्व ज्ञवात्माओना हुःभ दूर थाय, ऐवो विचार करी
नारदमुनि तेज समये विष्णुलोकमां गया. ६

तत्र नारायणं देवं शुक्लवर्णं चतुर्भुजम् ।

शंख्यकगदापद्म - वनमाला विभूषितम् ॥७॥

वैकुंठलोकमां नारदज्ञे नारायणना दर्शन कर्या. शुक्लवर्णं प्रभुना थारे
हाथ शंख, चक्र, गदा, पद्म अने भाणाथी शोभी रह्या हता. ७

नारद उवाच

हृष्ट्वा तं देवदेवशं स्तोतुं समुपचकमेः ।

नमो वाऽमनसातीत रूपायानंतशक्तये ॥८॥

देवाधिदेव श्री विष्णु भगवानने जोईने नारदज्ञ स्तुति करवा लाग्याः उे
मनोवाङ्मीथी पर अनंत रूपवाणा, अनंत शक्तिशाणी ऐवा भगवान आपने
मारा नमस्कार हो. ८

आदिमध्यान्तहीनाय निर्गुणाय गुणात्मनेः ।

सर्वेषामादिभूताय भक्तानामातिनाशिने ॥९॥

आदि, मध्य, अंतथी रहित निर्गुण छतां सत्व, २४ ने तमोगुणाना
सर्जनना नाथ ! प्राणीमात्रमां प्रथम, शरणागतोनां हुःभोने दूर करनार देव
तमने साधांग प्रणाम करुं छु. ९

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

श्रीभगवानुवाच

श्रुत्वा स्तोत्रं ततो विष्णुर्नारदं प्रत्यभाषतः ।

किमर्थमागतोसि त्वं किं ते भनसि वर्तते: ।

कथायस्व महाभाग तत्सर्वं कथयामि ते ॥१०॥

आ ज्ञातनी नारदभुनिनी स्तुति सांभणीने श्री विष्णु भगवान् बोल्या :
 ‘हे ! महाभाग्यशाणी नारदभुनि ! तमे शा भाटे आव्या छो ? ने तमारा भनमां
 शु छे ? तमे जे कई पणा जाणावा मांगशो ते सधणुं हुं तमने कहीश.’ १०

नारद उवाच

मर्त्यलोके जनाः सर्वे नानां कलेशसमन्वितः ।

नानायोनिसमुत्पन्ना पर्यन्ते पापकर्मिभिः ॥११॥

ऐवुं श्री भगवाननुं कहेवुं सांभणीने नारदज्ञ बोल्या : ‘हे प्रभु !
 मनुष्यलोकमां खधा लोको जुटी जुटी योनिमां उत्पन्न थઈ अनेक प्रकारना
 हुःखोथी युक्त छे. तेमજ पोते करेलां पापकर्मोथी पीडाय छे. ११

तत्कथं शमयेनाथ लधूपायेन तत् वदः ।

तत्सर्वं श्रोतुभिर्यामि कृपास्ति यहि ते मयि ॥१२॥

हे नाथ ! ऐमना ए हुःखोने नाश करवानो टूको अने सरण कोइ उपाय
 मने भतावो, तो प्रभु ! ए लोको शांतिथी रही शके. आपनी मारा पर कृपा होय
 तो मने कहो. हुं ते वात सांभणवाने आतुर छुं. १२

श्रीभगवानुवाच

साधु पुरुषं त्वया वत्स लोकानुग्रहकांक्षया ।

यत्कृवा मुच्यते भोहात् तस्यैषु वदामि ते ॥१३॥

नारदज्ञनी वात सांभणीने भगवान् बोल्या : ‘हे वत्स ! तमे लोक
 कल्याण माटे उत्तम प्रश्र पूछ्यो छे. तेनाथी भोह मुक्त थवाय ते माटे कहुं छुं ते
 सांभणो. १३

व्रतमस्ति महत्पुण्यं स्वर्गं मर्त्ये य दुर्लभम् ।

तव स्नेहान्मया वत्स ! प्रकाशः कियतेऽधुना ॥१४॥

स्वर्गं अने पृथ्वीमां जे अति दुर्लभ व्रत छे ते तमारा पर बहु प्रेम होवाथी

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

હું કહું છું. તો ધ્યાન દઈને સાંભળો. ૧૪

सत्यनारायण સ्येव વ્રતं સમ्यग्विधानतः ।

કृत्वा સद्यः સुખं ભુક्त्वा પરत्र મोक्षमाप्नुयात् ॥ ૧૫ ॥

આ વ્રત શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનનું છે અને આ ઉત્તમ વ્રત વિધિપૂર્વક કરી સર્વ કોઈ સુખ ભોગવી શીଘ્ર મોક્ષ મેળવે છે. ૧૫

તરદૂત्वा ભગવદ्वાક्यं નારદો મુનિરખ્વીત् ।

વિષ્ણુ ભગવાનનું આ વાક્ય સાંભળીને નારદમુનિ બોલ્યા : ૧૬

નારદ ઉવાચ

કिं ઇલં કિં વિધાનं ચ કૃતં કેનૈવ તદ્વત્તમ् ।

તત્સર્વ વિસ્તરાદ્ ષ્ટૂઠિ કદા કાર્ય હિ તદ્વત્તમ् ॥ ૧૬ ॥

મહારાજ ! શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનનાં વ્રતનું ફળ અને તેની વિધિ કેવી રીતે કરવાની હોય છે ? એ વ્રત કોણે કર્યું અને ક્યારે કર્યું, તે સંઘળું વિસ્તારથી મને કહો. ૧૬

શ્રીભગવાનુવાચ

હુ:ખશોકાદિશમનં ધનધાન્ય પ્રવર્ધનમ् : ॥ ૧૭ ॥

વિષ્ણુ ભગવાન બોલ્યા : 'હે નારદજી ! આ સત્યનારાયણનું વ્રત હુ:ખ, શોક, વગેરેને મટાડનાર, ધન તથા ધાન્યને વધારનારું અને ધણું ઉત્તમ ફળ આપનાર છે. ૧૭

સૌભાગ્ય સંતતિકરં સર્વત્ર વિજયપ્રદમ् : ।

યस્મિન્નુકિસ્મિન્નહિનેમત્યોભક્તિ શ્રદ્ધાસમન્વિતः ॥ ૧૮ ॥

આ વ્રત સ્ત્રીઓને સૌભાગ્ય અને સંતતિ આપવાવાળું છે અને સર્વેને જ્ય આપનારું છે. શ્રદ્ધા ભક્તિવાળા મનુષ્યે ગમે તે દિવસે સભી સાંજને સમયે પૂર્ણ શ્રદ્ધાથી આ વ્રત કરવું. ૧૮

સત્યનારાયણાં દેવં યજેચ્ચ ચૈવ નિશામુખે ।

બ્રાહ્મણોભાન્ધવૈશ્વૈવ સહિતો ધર્મ તત્પરઃ ॥ ૧૯ ॥

ઉપવાસ કરીને સત્યનારાયણ દેવનું સાયં કાળ વખતે બ્રાહ્મણ અને પોતાના સગાં-વહાલાં ઈષ મિત્રને બોલાવીને પૂજન કરવું. ૧૯

•••• श्री सत्यनारायणी कथा ••••

नैवेद्यं भक्तितो दधात् सपादं भक्तिसंयुक्तम् ।

रंभाङ्गं धृतं क्षीरं गोधूमस्य च चूर्णकम् ॥२०॥

आ पूजनमां नैवेद्यमां केणा, धी, धउंनो लोट सवायो लઈ तेमां धी-धां नाखी शीरो करी भगवानने अर्पण करवो. २०

अभावे शालिचूर्णं वा शर्करां च गुडं तथा ।

सपादं सर्वभक्षणिं चैकीकृत्य निवेदयेत् ॥२१॥

पूजन करनार व्यक्ति बहु ज गरीब होय तो धउंनो लोट न मणे तो योखानो लोट लेवो. धांड न मणे तो गोण लेवो. पण बधी वस्तओ सरभी एटले के सवाई लेवी. २१

विप्राय दक्षिणां दधत्कथां श्रुत्वा ज्ञैः सह ।

ततश्च बंधुभिः साध्विप्रश्च प्रतिभोजयेत् ॥२२॥

प्रसादं भक्षयेद् भक्त्या नृत्यगीतादिं चरेत् ।

ततश्च स्वगृहं गच्छेत् सत्यनारायणं स्मरन् ॥२३॥

ऐवं कृते मनुष्याणां वांच्छासिद्धिर्भवेद्ध्रुवम्: ।

विशेषतः कलियुगे लघूपायोऽस्ति भूतले ॥२४॥

ऐमां पाणीथी भरेला पांच कणशो मूळी, पंच रत्नो मूळवां. पुण्यमालाथी राजगाढीએ મંડપમां યોખा - જવ ધઉ - મગ - અડદ - કાંગ - તલ ઐમ છજતના અનાજનો મંડપ કરવો. મંડપને રેશમી વસ્ત્રોના ચંદ્રવાથી આચ્છાદિત કરવો. १०

मુવાસિત ચંદનથી સાથિયો કાઢવો. શંખ ભેરી વગેરે વાળિંગ્રો વગાડવા. કુટુંબ પરિવાર સહિત અનેક પ્રકારે આનંદ કરવો. સાંજે પ્રત કરવાનો નિયમ લઈ, સવારે વહેલા ઊઠી, સ્નાનાદિથી પરવારી પોતાનું નિત્યકર્મ કરવું. પછી શ્રી વિષ્ણુ ભગવાનની સોનાની મૂર્તિ બનાવવી. એને વિષ્ણુપૂર્વક પંચામૃતથી સ્નાન કરાવી બે વસ્ત્રોથી વિંટાળી, તામ્રપત્રમાં મૂકી પ્રાણ-પ્રતિષ્ઠા કરી, ચંદન-પુણ્યો, તુલસી, ધૂપ-દીપ-નૈવેદ્ય, પાન-સોપારી, જાતજાતનાં ફળો વડે કુટુંબીજનોની સાથે

શ્રદ્ધાપૂર્વક ભ્રાંતણ દ્વારા શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનની પૂજા કરવી ભક્તિથી ઉત્તમ પ્રકારનું સવાયુ નૈવેદ્ય અર્પણ કરવું. કેળા-ધીદૂધ-ધઉંનો કે યોખાનો લોટ-

● ● ● श्री सत्यनारायणानी कथा ● ● ●

साकर (अथवा गोण) ए सधणा पदार्थो सवाया वज्ञनमां लઈ तेनो शीरो बनावी प्रसाद धराववो, ब्राह्मणने यथाशक्ति दक्षिणा आपवी, ब्राह्मणो तथा सगां-संबधीओने प्रसाद आपवो. अने पोते लेवो. पछी भगवान्नी सामे भक्तिथी भजनकीर्तन करवां.

आ रीते भक्तिथी जे माणस आ प्रत करशे तेनी सर्व मनोकामना परिपूर्ण थशे. आ घणुं करीने कलयुगमां अनेक तरेहनी पीडाथी पीडित ऐवा लोकीने आ सहेला उपायथी मोटा हुःभमांथी मुक्त थाय माटे घणो ज सरण उपाय छे.

इति श्री स्कंदपुराणे रेवाखंडे श्री सत्यनारायणप्रत कथा प्रथमोऽध्यायः संपूर्णः.

अद्याय २ जो

निर्धन ब्राह्मणानी तथा कठियाराणी कथा

चूत उवाच

अथान्यत् संप्रवक्ष्यामि कृतं येन पुरा द्विजः ।

कश्चित् काशीपुरे रम्ये ह्यासीत् विप्रोऽतिनिर्धनः ॥१॥

‘हे ब्राह्मणो हवे भीज्ञ एक कथा कुहुं छुं. ते ध्यानथी सांभणो. आ प्रत सौथी पहेला कोणो कुर्यु हतुं. ते कुहुं छुं. रमणीय काशी शहेरमां एक गरीब अने साव निर्धन ब्राह्मण रहेतो हतो. १

क्षुत्रद्रव्यां व्याकुलो भूत्वा नित्यं ब्रह्माम भूतेलः ।

दुःखितं ब्राह्मणं दृष्ट्वा भगवान् ब्राह्मणप्रियः ॥२॥

आ ब्राह्मण भूम तरसथी व्याकुण थईने हुँमेशां धरती पर भटक्या करतो हतो. एक दिवस रघडी रहेल ब्राह्मणने भगवाने के जेने ब्राह्मणो अति प्रिय छे तेमणे जोयो. २

वृद्ध ब्राह्मणउपस्तं पप्रच्छ द्विजमादरात् ।

‘किमर्थं भ्रमसे विप्र महीं नित्यं सुदुःखितः ।

तस्तर्वं श्रोतुभिर्च्छामि कथ्यतां द्विजसत्ताम्’ ॥३॥

आथी भगवान विष्णु वृद्ध ब्राह्मणानुं रूप लઈने ए रघडता दरिद्र ब्राह्मण पासे आव्या अने पूछ्युं : ‘हे ब्राह्मण ! तुं आटलो हुःभी थईने धरतीपर शा

•••• श्री सत्यनारायणी कथा ••••

माटे भटकी रહ्यो छे ? मने तारी दुःखदृष्टिसंभणवानी ईच्छा थई छे तो ते
तु मने संभणाव. ३

ब्राह्मण उपाय

ब्राह्मणोऽतिदिक्रोऽहं लिक्षार्थं वै अमे भृत्यम् ।
उपायं यदि ज्ञानासि कृपाय कथय प्रभो ॥४॥

ब्राह्मण भोल्यो : ‘हुं अत्यंत दरिद्र, निर्धन गरीब ब्राह्मण हुं अने लिक्षा
मांगवा माटे ज धरती पर रखडी रह्यो छुं. मात्रूं दारिद्र हूर करी मने सुख-शांति
अने समृद्धि मणे ऐवो कोई उपाय जाणता होय तो कृपा करीने मने जणावो.’ ३

वृद्ध ब्राह्मण उपाय

सत्यनारायणो विष्णुवार्णितार्थं फलप्रदः ॥५॥

वृद्ध ब्राह्मणो कहुं : ‘हे ब्राह्मण ! तारी कहानी दुःख-दर्दोथी भरेली छे.
माटे आ कणियुगमां श्री सत्यनारायणानुं पूजन करवाथी विष्णु भगवान तारी
बधी मनोकामना परिपूर्ण करशे. ५

तस्यं त्वं पूजनं विप्र कुरुत्य व्रतमुत्तामम् ।

यत्कृत्वा सर्वद्वःखेभ्यो मुक्तो भवति मानवः ॥६॥

श्री सत्यनारायण भगवान कहे छे के, ‘ब्राह्मण ! तारे तात्रूं निर्धनपणुं
टाणवुं होय अने सुख-शांतिनी ईच्छा राखवी होय तो सत्यनारायण भगवाननुं
उत्तम व्रत कर. व्रत अने पूजन श्रद्धापूर्वक करवाथी थोडा दिवसमां ज तु निर्धन
मटीने धनवान बनी जईश.’ ६

विधानं च व्रतस्याकि विप्रायाभाष्य यत्नतः ।

सत्यनारायणो वृद्धस्तत्रै वान्तरधीयत ॥७॥

निर्धन ब्राह्मणने श्री सत्यनारायणानुं व्रतनी विधि-विधान विगतवार
समझावीने भगवान सत्यनारायण देव अदेश्य थई गया. ७

‘तद् व्रतं संकरिष्यामि यदुक्तं ब्राह्मणोन वै’ ।

ईति संचित्य विप्रोऽसौ रात्रौनिद्रांनलब्धवान् ॥८॥

अने ऐ ब्राह्मणो त्यां ज उभा उभा मनमां तरत ज संकल्प कर्यो के, मने
जे वृद्ध ब्राह्मणो व्रतनी विधि-विधान समझावी छे ऐ व्रत हुं अवश्य करीश ज.

●●● श्री सत्यनारायणानी कथा ●●●

आવो निर्णय कर्या पछी ए दरिद्र ब्राह्मणने राते उंध पङ्ग न आवी. ८

ततः प्रातः समुत्थाय ‘सत्यनारायण व्रतम्’ ।

‘करिष्य’ इति संकल्प्य लिक्षार्थमगमद् द्विजः ॥८॥

बीजा दिवसे सवारे वहेलो ऊठी, नाडी-धोई तेयार थઈने ए दरिद्र ब्राह्मणो मनोमन नक्की करी नाख्युं के आજे तो आ व्रत अवश्य करीश ४. आवो दृढ़ निर्णय करीने निर्धन ब्राह्मण भीक्षा मांगवा माटे गयो. ९

तस्मिन्नेव दिने विषः प्रचुरं द्रव्यमामवान् ।

तेनैव बंधुलिः सार्वं सत्यस्य व्रतमाचरत् ॥९०॥

ऐ दिवसे दरिद्र ब्राह्मणने लिक्षामां रोज़ करता बे गाँगुं के सवायुं द्रव्य माख्युं. आथी आ द्रव्यथी तेषो पोताना सगां-वहालां भिन्नो साथे श्री सत्यनारायण देवनुं व्रत कर्यु. १०

सर्वं हुःखंविनिर्मुक्तः सर्वसंपत्समन्वितः ।

बभूव स द्विजश्रेष्ठो व्रतस्यास्य प्रभावतः ॥९१॥

आ प्रमाणो पूर्णा भक्तिभाव अने श्रद्धापूर्वक श्री सत्यनारायण भगवाननुं व्रत तथा पूजन करवाथी थोडा ज वजतमां दरिद्र ब्राह्मण हुःख मुक्त थઈने अगणित संपत्तिनो मालीक थई गयो. श्री सत्यनारायण भगवानना व्रत अने पूजननो आ कणियुगमां बहु मोटो प्रभाव छे. श्री सत्यनारायण भगवानना व्रतमां ऐटलुं ऐश्वर्य आपवानुं सामार्थ्य छे. ११

ततः प्रभूति काले य मासि मासि व्रतं कृतम् ।

ऐवं नारायणस्येदं व्रतं कृत्वा द्विजोतामः ।

सर्वं पापविनिर्मुक्तो हुर्लभं मोक्षमामवान् ॥९२॥

त्यार बाट ए निर्धन ब्राह्मण हरेक महिनानी पूनमे श्री सत्यनारायणनुं व्रत करवा लाग्यो. श्रद्धापूर्वक भगवाननी पूजा-भक्ति करवा लाग्यो. आ प्रभावथी ब्राह्मणना सघणा पापो नाश थई गया अने अंते अत्यंत हुर्लभ मोक्ष पट पाएयो. १२

व्रतमस्य यदा विषः पृथिव्यां संचरिष्यति ।

तदैव सर्वहुःखं य मनुजस्य विनंशयति ॥९३॥

पृथ्वी पर रहेता मानवीओमांथी कोईपङ्ग श्री सत्यनारायणनुं व्रत-पूजन

●●● श्री सत्यनारायणी कथा ●●●

भाव पूर्वक करशे तो तेना सधणा मनोरथो पूर्ण थशे. तेना सधणा पापोनो नाश पण थशे. सुख शांति अने वैभव प्राप्त थशे.

अेवं नारायणोनोक्तं नारदाय महात्मने ।

मया तत्कथितं विप्राः किमन्यत् कथयामि वः ॥१४॥

હे ऋषिओ ! श्री सत्यनारायणो नारदमुनिने सत्यनारायणना व्रतनी वात तथा तेना महात्म्यनी जाणा करी, आथी ए ज व्रतनी वात में तमोने कही છે. હવે આप શुં जाणવानी ઈच्छा રाखो છો ? १४

ऋषि उपाय

तस्माद्विप्राच्छुतं केन पृथिव्यां चरितं मुने ।

तत् सर्वं श्रोतुमिच्छामः श्रद्धास्माकं प्रजायते ॥१५॥

श्री सूतજ्ञ महाराजना आवा वयनो सांभणीने ऋषिओ बोल्या : ‘હे मुनिश्वर ! એ નિર्धન ભ्रात્રાણ પાસેથી સૌ પ્રથમ વાર શ્રી સત्यनारायणનું વ્રત કોણે સાંભળ્યું હતું અને એ વ્રત ત્યાર બાદ પૃથ્વી પર કોણે કર્યું હતું એ અમે વિગતવાર જાણવા માંગીએ છીએ. કારણ કે અમને આ વ્રતમાં ઘણી જ ઉત્કંઠા પેદા થઈ છે અને એ વ્રતમાં શ્રद્ધા બેઠી છે. १५

सूत उपाय

शुणुध्वं मुनयः सर्वे व्रतं येन कृतं भुविः ।

ओकटा सञ्जिजश્રेष्ठो यथा विभवविस्तरैः ॥१६॥

सूતજ्ञએ તરત જ જવાબ આપ્યો : ‘હે મુનિઓ આ પૃથ્વી પર નિર્ધન ભ્રાત્રાણ પછી શ્રી સત्यनारायणનું વ્રત કોણે કર્યું હતું તે હું તમને કહું છું માટે ધ્યાન દઈને સાંભળો. १६

બંધુલિः સ્વજનેः સાર્ધ વ્રત કર્તું સમુદ્ધતः ।

અનેતस्मिन्नांતरे કાલે કાલેકેતા સમાગતમ् ॥१७॥

એક દિવસ એ શ્રેષ્ઠ ભ્રાત્રાણ પોતાના સગાં-સંબંધીઓ અને ભિત્રો સાથે આ વ્રત કરવાની તૈયારી કરી રહ્યો હતો. બરોબર ત્યારે જ એક લાંકડા વેચવાવાળો કઠિયારો ત્યાં આવ્યો. १७

બહिः કાણं ચ સસ્થાય વિપ્રસ્ય ગૃહમાયયો ।

તૃષ્ણાયા: પીડિતાત્મા ચ દેષ્ટ્વા વિપ્રં કૃતવ્રતમ् ॥१८॥

.....**શ્રી સત્યનારાયણની કथા**.....

● ● ● श्री सत्यनारायणानी कथा ● ● ●

कठियारो माथा परनो लाकडानो भारो दरवाजा बहार नीचे उतारीने त्यां बेठो. ऐने पाणी पीवानी तीव्र ईच्छा थઈ होवा छतां खालणे करेली श्री सत्यनारायणानी पूजा तथा व्रत विधि ध्यानपूर्वक जोई अने कथा श्रवण पण करी.

प्रणिपत्य छिंग प्राह ‘किमिदं किवते त्वया ।

कुते किं फलभाज्ञोति विस्तराद् वह मे प्रभो’ ॥१८॥

ऐ कठियाराए खालणे आटरपूर्वक नमस्कार कर्या अने पूछ्युः ‘हे श्रेष्ठ खालण ! आप आ क्युं व्रत करो छो ? आ व्रत करवाथी शुं झायदो थाय छे ? अने तेनी विधि शुं छे ? ऐ सर्व विगत कृपा करीने मने कहो.’

विष्णु उवाच

‘सत्यनारायणस्येदं व्रतं सर्वेष्टिप्रदम् ।

तस्य प्रसादान्मे सर्वं धनधान्यादिकं महत्’ ॥२०॥

कठियारानी वात सांभणीने खालण बोल्यो : ‘आ सत्यनारायण भगवान्नु व्रत छे. आ व्रत मानवीनी दरेक महेच्छाओ परिपूर्ण करवा वाणु छे. आ व्रत करवाथी मने पुष्कर वैभव साथे धनदोलत प्राप्त थई छे.’

तस्मादेतद् व्रतं शात्वा काष्ठकेतातिर्हितः ।

पपौ जलं प्रसादं च भुक्त्वा स नगरं ययो ॥२१॥

खालण पासेथी श्री सत्यनारायणना व्रतनी संपूर्ण माहिती जाण्या पछी प्रसाद आरोगी, पाणी पीने अे कठियारो अति आनंद साथे शहेर तरफ रवाना थयो.

‘सत्यनारायणं देवं मनसा ईत्यचिंतयत् ।

काष्ठ वुक्यतो ग्रामे प्राप्यते चाद्य यज्ञनम् ॥२२॥

ते गरीब कठियारो अति उमणकाथी श्री सत्यनारायण देवनुं मनमां स्मरण करतो-करतो विचारवा लाग्यो कु : ‘आजे शहेरमां मारो आ लाकडानो भारो वेचाई जशे तो मने तेमांथी थोंकु धन मणशे.’

तेनैव सत्यदेवस्य करिष्ये व्रतमुामम् ।

ईति संचिन्त्य मनसा काष्ठं धृत्वा तुं मस्तके ॥२३॥

अे धनमांथी हुं श्री सत्यनारायण देवना उताम व्रतनी पूजन सामग्री लाईश अने व्रत करीश. आवो मनमां ढढ संकल्प करता अे कठियारो माथे

શ્રી સત્યનારાયણની કથા

લાકડાનો ભારો લઈને જ્યાં ધનવાનોની વસ્તી હતી એ તરફ ગયો.

જગામ નગરે રમ્યે ધનિનાં યત્ર સંસ્થિતિ: ।

તનિ કાષ્ઠમૂલ્યં ચ દ્વિગુણં પ્રામબાનસૌ ॥૨૪॥

આ નયનરમ્ય નગરમાં જ્યાં ધનવાનો રહેતા હતા એ મહોલ્લામાં એ ગરીબ કઠિયારો આવ્યો. ત્યાં એક ધનિકે લાકડાનો ભારો બમણી કિંમતે ખરીદો.

તત: પ્રસાન્નહદ્ય: સુપકવં કદલીફલમ્બુ ।

શર્કરા ઘૃતદુંધં ચ ગોધૂમસ્ય ચ ચૂર્ણકમ્બુ ॥૨૫॥

ગરીબ કઠિયારાના હાથમાં લાકડાના ભારાની બમણી કિંમત મળતાં એનું હદ્ય આનંદિત બન્યું. તેમાંથી તેણે કેળા, સાકર, ધી, દૂધ અને ઘઉંનો લોટ ખરીદ્યો. સાથે સાથે વ્રતની બીજી પૂજન સામગ્રી પણ ખરીદી લીધી.

ફુત્વૈકત્ર સપાઈ ચ ગૃહીત્વા સ્વગૃહં યયો ।

તતો બંધુન્ સમાધૂય ચકાર વિધિના વ્રતમ્બુ ॥૨૬॥

પૂજન સામગ્રી બધી જ સવાઈ લઈને કઠિયારો આનંદિત મન સાથે ધેર આવ્યો. સગાં-સંબંધીઓને બોલાવીને કઠિયારાએ શ્રદ્ધા અને ભક્તિભાવ પૂર્વક શ્રી સત્યનારાયણ દેવની પૂજન-વિધિ કરીને અતિભાવ સાથે વ્રત કર્યું.

તદ્ગ્રતસ્યં પ્રભાવેણ ધનપુત્રાન્વિતોઽભવત્ ।

ઈહ લોકે સુખં ભુક્ત્વા ચાન્ત' સત્યપુરં યયો ॥૨૭॥

આ વ્રતના પ્રભાવથી એ ગરીબ કઠિયારો ધન-ધાન્ય અને પુત્રવાન થયો. સુખમય જીવન જીવીને કઠિયારો અંતે વેકુંઠ વાસનો અધિકારી બન્યો.

ઈતિ શ્રી સુંદરપુરાણો રેવાખંડે શ્રી સત્યનારાયણવ્રત કથાયા દ્વિત્યોધ્યાય: સંપૂર્ણ

અદ્યાય ૩જો

સાધુ વાણિયાની કથા

સૂત ઉવાય

પુનરચે પ્રવક્ષ્યામि શુણુધ્વં મુનિસત્તામાઃ ।

પુરા ચોલકામુખોનામ નૃપશાસી-મહીપતિ: ॥૧॥

શ્રી સૂતજી બોલ્યા: હે મુનિઓ! હું તમને શ્રી સત્યનારાયણ વ્રતની બીજી

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

केटलीक वातो कुहुं छुं ते तमे सांभणो. उल्कामुख नगरनो एक राजा परती पर
प्रजानुं लालन-पालन करतो हतो.

जितेन्द्रिय सत्यवाढी यथो देवालयं प्रति ।

हिने हिने धनं दत्त्वा द्विजान् संतोषयन् सुधीः ॥२॥

आ राजा ईन्द्रीयोने ज्ञानार तथा सुधी अने सत्यवाढी हतो. ए दररोज
देवालये जर्हने भगवानने प्रश्नाम करीने खालिणोने धननुं दान करीने संतोष
अनुभवतो हतो.

भार्या तस्य प्रभुऽधा च सरोजवदना सती ।

भद्रशीला नदी तीरे सत्यस्य व्रतमाचरत् ॥३॥

आ उल्कामुख राजानी पत्नीनुं नाम भद्रशीला हतुं. ते धणी ज सुंदर अने
पतिपरायण स्त्री हती. तेनी साथे ते राजा नदीना किनारे भावपूर्वक श्री
सत्यनारायण देवनुं व्रत करी रह्यो हतो.

ऐतस्मिन्नातरे तत्रा साधुरेकः समागतः ।

वाणिज्यार्थं बहुधनैरनेकैः परिपूरतिः ॥४॥

ऐवामां त्यां एक साधु वाणियो आव्यो. तेणो वेपार करवा माटे पोताना
वहाणमां अनेक ज्ञाना धन-धान्य, तेजाना तथा मोती-ज्वेरात भर्या हता.

नावं संस्थाप्य तारीरे जगाम नृपतिं प्रति ।

दृष्ट्वा स व्रतिनं भूपं प्रप्रच्छ विन्यान्वितः ॥५॥

नदी किनारे पोतानुं वहाणा रोकीने ए साधु वाणियो ज्यां राजाराणी श्री
सत्यनारायणनुं व्रत करी रह्यां हतां त्यां गयो. राजाने आदरपूर्वक नमन करीने
व्रत बाबतमां पूछिवा लाग्यो.

साधु उवाच

किमिदं कुरुषे राजन् भक्तियुक्तेन चेतसा ।

प्रकाशं कुरु ततूसर्व श्रोतुभिच्छामि साम्रतम् ॥६॥

साधु वाणियाए कहुं : राजन् ! आटली लगानथी, भक्तिभाव पूर्वक तमे
शानुं पूजन करी रह्या छो ? ए सधैं हुं अत्यारे ज ज्ञानवा माणुं छुं. कृपा करीने
मने कहो !”

••••• श्री सत्यनारायणी कथा •••••

राजा उवाच

पूजनं क्रियते साधो विष्णोरतुलतेजसः ।
क्रतं च स्वज्ञनैः सार्धं पुत्राद्यावास्तिकाम्ययाः ॥७॥

राजा ए तरत ज साधु वाणियाने जवाब आपता कहुँ : ‘हे साधु वाणिया ! हुं श्री विष्णु भगवाननी पूजन-विधि करुं छुं. मने धन-धान्य अने पुत्र मणे एटला माटे मारा कुटुंबीजनो साथे ऐमनुं पावनकारी क्रत करी रह्यो छुं.’

भूपस्य वडनं श्रुत्वा साधुः प्रोवाच सादरम् ।
सर्वं कथय मे राजन् करिष्येऽहं तवोहितम् ॥८॥

राजनुं आवुं वयन सांभणीने ए साधु वाणियो आदरपूर्वक कहेवा लाग्यो : ‘हे प्रश्नापालक राजन् ! आ सघणा क्रतनी माहिती मने कहो. हुं आपना कह्या मुजब करीश !’

भमापि संततिनास्ति हेतस्माज् जायते ध्रुवम् ।
ततो निवृत्य वाणिज्यात्सानंदो गृहमागतः ॥९॥

‘हे महाराज ! मारे पाण संतान नथी. माटे हुं आ क्रत श्रद्धापूर्वक अने भक्तिभावथी करीश, एटले मारे धेर पाण संतान अवश्य थशो.’ त्यार बाट साधु वाणियो राजा पासेथी क्रतनी सघणी विधि जाणीने वेपार अर्थे न जता आनंदीत मन साथे पोताना धेर पाणी आव्यो.

भार्यायै कथितं सर्वं क्रत संततिदायकम् ।

‘तदा क्रतं करिष्यामि यदा मे संततिर्भवेत्’ ॥१०॥

अने धेर आवीने श्री सत्यनारायण देवना क्रतनो सघणो भहिमा पोतानी पत्नीने कह्यो. मनमां दृढ़ संकल्प कर्यो के, ‘मारे धेर संतान थशे तो हुं आ क्रत अवश्य करीश !’

ईति लीलावती प्राह पत्नीं साधुः स सामः ।

ऐकस्मिन् दिवसे तस्य भार्या लीलावती सती ॥११॥

आ सज्जन साधु वाणियाए पोतानी पत्नीने अतिर्हर्ष साथे जङ्घाव्युं के ‘ज्यारे आपणा धेर संतान थशे त्यारे हुं आ क्रत अवश्य करीश ज !’

भर्तुयुक्ताऽनंदचिताभवद् धर्मं परायणा ।

गर्भिष्ठी साडभवत् तस्य भार्या सत्यप्रसादतः ॥१२॥

साधु वाणियानी पत्नी लीलावती धार्मिक मनवाणी, पोताना पतिने ऐम

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

કરવावाणी આદર્શનારી હતી. તે પોતાના પતિ સાથે આનંદથી રહેતી. આથી શ્રી સત્યનારાયણ દેવની કૃપાથી એક દિવસ એ સગર્ભા બની.

દશમે માસિ વૈ તસ્યાં કન્યારત્નમજ્ઞયત ।

દિને દિને સા વવૃધે શુક્લપક્ષે યથા શાશી ॥૧૩॥

અને દસ મહિના પૂરા થતાં જ લીલાવતીએ એક સુંદર પુત્રીને જન્મ આપ્યો. આ પુત્રી અજવાળિયામાં ચંદ્ર દિવસે દિવસે મોટો થતો જ્યા એ રીતે વધવા લાગી.

નામના કલાવતી ચતિ તન્નામકરણાં હૃતમ् ।

તતાં લીલાવતી પ્રાઇ સ્વામિનાં મધુરં વચઃ ॥૧૪॥

એ સુંદર કન્યાનું નામ કલાવતી રાખવામાં આવ્યું. થોડા દિવસો પછી લીલાવતીએ પોતાના પતિને મધુર વચનો સાથે કહ્યું :

સાધુ ઉવાચ

‘ન કરોણિ કિમર્થ વૈ પૂરા સંકલ્પિતં વ્રતમ ?’ ।

‘વિવાહસમયે ત્વસ્યાં કરિષ્યામિ વ્રતં પ્રિયે’ ॥૧૫॥

‘હે નાથ ! તમે જે વ્રતનો અગાઉ સંકલ્પ કર્યો હતો. તે તમે કેમ પૂરો કરતાં નથી.’ સાધુ વાણિયો પ્રેમથી બોલ્યો – ‘હે પ્રિયે, જ્યારે કલાવતીને આપણે પરણાવીશું ત્યારે હું આ વ્રત અવશ્ય કરીશ !’

ઈતિ ભાર્યાં સમાશ્વાસ્ય જગામ નગરં પ્રતિ ।

તતઃ કલાવતી કન્યા વવૃં ચિંતૃદેશ્ચનિ ॥૧૬॥

આમ કહીને સાધુ વાણિયો વેપાર કરવા માટે બીજા નગરમાં ચાલ્યો ગયો. આ બાજુ કલાવતી મોટી થવા લાગી.

દેષ્ટ્રવા કન્યાં તતઃ સાધુર્નગરે સભિમિઃ સહ ।

મંત્રયિત્વા દૂતં દૂતં પ્રેષયામાસ ધર્મવિત્ર ॥૧૭॥

સમય જતાં કલાવતીને મોટી થઈ ગયેલી અને લગ્ન લાયક લાગતા સાધુ વાણિયાએ પોતાના મિત્રો સાથે વિચાર-વિમર્શ કરીને એક દૂતને તરત જ બોલાવ્યો.

વિવાહાર્થ ચ કન્યાયા વરં ક્ષોણ વિચારય ।

તેનાશમશ્ચ દૂતોઽસૌ કાંચન નગરં યથો ॥૧૮॥

સાધુ વાણિયાએ પોતાના દૂતને બોલાવીને કહ્યું : ‘મારી કન્યા હવે ઉંમર આપક થઈ હોવાથી તેના માટે ઉત્તમ વર શોધી લાવો.’ આંશ મળતાં જ એ દૂત

*** श्री सत्यनारायणी कथा ***

कांचन नामना नगरमां गयो.

तस्मादेकं वाणिकपुत्रं समादायागतो हि सः ।

दृष्टवा तु सुंदरं बालं वाणिकपुत्रं गुणान्वितम् ॥१८॥

दूत नगरमां फरतां फरतां एक वाणिकना घरे गयो. त्यां ए वाणिकनो एक सुंदर पुत्र घेर जोयो. ऐने साथे लड्ठने दूत पाछो आव्यो त्यारे गुणवान, सुंदर अने नानी उमरना ए वाणियाना पुत्रने जोयो.

शातिभिर्भ-धुभिः साधौ परितुष्टेन चेतसा ।

हतावान् साधुराहूय कन्यां तस्मै विधानत ॥२०॥

साधु वाणियाने ते वाणिक पुत्र गमी गयो. आथी पोताना सगां-संबंधीओने बोलावीने घण्णां ज आनंद अने उमंग साथे विधिपूर्वक ते वाणियाना पुत्र साथे पोतानी कन्या कलावतीना लग्न धामधूमथी कर्या.

ततोऽभाग्यवशात् तेन विस्मृतं व्रतमुत्तामम् ।

विवाहसमये त्वस्यास्तेन ऋषोऽभवत् प्रभुः ॥२१॥

कलावतीना विवाह समये पछा साधु वाणियो पोताना जमाईना करणे श्री सत्यनारायण देवनुं व्रत करवानुं भूली गयो. आथी श्री सत्यनारायण देव तेना पर कोपायमान थया.

ततः कालेन नियतो निजकर्मविशारदः ।

वाणिज्यार्थं ततः शीक्रं जामात्रा संस्थितो वाणिक ॥२२॥

कुलावतीने पूर्णाङ्गाने घड्डाय हिवसो विती गया. ए कुशण साधु वाणियो पोताना जमाईने साथे लड्ठने वेपार करवा माटे भहारणामनी सकरे उपडी गयो.

रत्नसारपुरे रम्ये गत्वा सिंधुसभीपतः ।

वाणिज्यमकरोत्साधुर्जमात्रा श्रीमता सह ॥२३॥

सिंधु नदी पासे आवेल रत्नसारपुर नामना सुंदर शहेरमां साधु वाणियो पोताना जमाई साथे आव्यो अने अहीं पोतानी वेपार धमधोकार करवा लाग्यो.

तौ गत्वा नगरे रम्ये चंद्रकेतोर्नृपस्य च ।

अतस्मिन्नोव काले तु सत्यनारायण प्रभुः ॥२४॥

पछी तेओ चंद्रकेतु राजाना रत्नसार नामना शहेरमां गया. ए वधते श्री सत्यनारायण भगवान कोपायमान थयां.

•••• श्री सत्यनारायणानी कथा ••••

भष्टप्रतिष्ठामालोक्य शापं तस्मै प्रहावान् ।

‘दारुणां कठिनं चास्य महद्दुःखं भविष्यति’ ॥२५॥

साधु वाणियो पोते श्री सत्यनारायणानुं व्रत करशे ऐंवो करेल संकल्प भूली गयो होवाथी ‘आनी उपर अत्यंत भयंकर, महा कठोर दुःख आवी पडशे’ ऐवो देवे श्राप आय्यो.

ओकस्मिन् दिवसे राजा धनमादाय तस्करः ।

तत्रैव चागवतश्चोरो वणिजो यत्र संस्थितौ ॥२६॥

ओक दिवस ए नगरना राजानुं धन लूटी लઈने चोर भागतां भागतां ज्यां आ साधु वाणियो तथा तेनो जमाई रहेता हता त्यां आवी पहोच्यो.

तत्पश्चादधावकान् द्रूतान् दृष्ट्वा भीतेन चेतसा ।

धनं संस्थाप्य तत्रैव स तु शीघ्रमलक्षित ॥२७॥

चोरने पकडवा माटे राजाना सिपाईओ चोरनी पाछण पडवा हता. आथी भयवा माटे चोरे पोते चोरेलुं धन ज्यां ससरो अने जमाई रहेता हता त्यां नाखीने नासी गयो.

ततो दूतोः समाधाता यत्रास्ते सज्जनो वणिकः ।

दृष्ट्वा नृपधनं तंत्र बद्ध्वानीतौवणिकसुतौ ॥२८॥

सिपाईओ चोरने शोधतां शोधतां ज्यां ससरो अने जमाई रहेता हता त्यां आव्या. त्यां राजानुं धन पडेलुं ज्ञेईने सिपाईओ बंने वाणियाने पकडीने राजा पासे लઈ आव्या.

हर्षेण धावनामाश्च उचुर्नृप सभीपतः ।

तस्करौ द्वौ समानीतौ विलोक्यज्ञापय प्रभो ॥२९॥

चोर जल्दी पकडाई गयो होवाथी सिपाईओअे अति आनंदमां दोडतां आवीने राजाने खुशभजर आप्यां अने कह्युः ‘हे महाराज ! अमे बे चोरने पकडी लाव्या छीअे. तेमने ज्ञेईने आप सज्जानो हुक्म करो.

राजाज्ञास्तातः शीघ्रं दृढं बद्ध्वा तु तावुभौः ।

स्थापितो द्वौ महादुर्गे कारागारेऽविचारतः ॥३०॥

राजा ए चोरोनी सामुं पङ्गा ज्ञेयुं नहि अने जरा पङ्गा विचार कर्या विना आशा आपी दीधी. आथी सिपाईओअे ए बंनेने मजबूत दोरडाथी बांधीने भोटा किल्लावाणी जेलमां धकेली हीधा.

••••• श्री सत्यनारायणानी कथा •••••

मायया सत्यदेवस्य न श्रुतं कैस्तयोर्वचः ।

अतस्तयोर्धनं राजा गृहीतं चंद्रकेतुना ॥उ१॥

श्री सत्यनारायणानी मायाने कारणे कोઈभे पण साधु वाणियानी कोईपण
वात सांभળी नहि. उपरथी चंद्रकेतु राजाए ऐमनुं सधणुं धन पण लઈ लीधुं.
तच्छापाच्य तयोर्गेहे भार्या चैवाति हुःभिता ।

चौरेणापहतं सर्वं गृहे यच्च स्थितं धनभ्र ॥उ२॥

आ बाजु श्री सत्यनारायण देवना श्रापने कारणे साधु वाणियानी पत्नी
लीलावती पण धणी ज हुःभी हुःभी थई गई. धरमां जे कंઈ धन हतुं ते सधणुं
चोरो उपाडी गया.

आषिव्याधिसमायुक्ता क्षुस्तिपासातिहुःभिता ।

अन्नचिंतापरा भूत्वा ब्रह्माम च गृहे गृहे ।

कलावती तु कन्यापि ब्रह्माम प्रतिवासरभ्र ॥उ३॥

लीलावती मननी चिंता अने अनेक रोगोथी गस्त थईने भूख सहन न
थतां धीरे धीरे भीख मांगवाने भटकवा लागी. कन्या कलावती पण भीख मांगवा
माटे रोज घरे घरे भटकवा लागी.

ऐकस्मिन् दिवसे जाता क्षुधार्ता द्विजमन्तिरभ्रः ।

गत्वाऽपश्यद् व्रतं तत्र सत्यनारायणस्य च ॥उ४॥

ऐक दिवसनी वात छे कलावतीने अत्यंत भूख लागी हती. आथी ते कंઈक
भावानुं मणशे ऐवी आशाए ऐक ब्राह्मणने धेर गई. त्यां तेणे श्री सत्यनारायण
देवनुं व्रत-पूजन थतुं जोयुं.

उपविश्य कथां श्रुत्वा वरं प्रार्थितवत्यपि ।

प्रसादभ्रशङ्कां झृत्वा यथो रात्रो गृहं प्रति ॥उ५॥

व्रत अने पूजन सांभणतां तेना मनमां धणी ज शांति थई अने कथा
सांभणवा माटे ते त्यां ज खेसी गई. ऐ मनोमन भगवानने प्रार्थना करवा लागी
के, ‘हे प्रभु ! मारा पिताज्ञ तथा मारा पतिदेव मने मणे.’ ऐवा आर्शिवाद श्री
सत्यनारायण भगवान पासे मांगीने ब्राह्मणे आपेल कथानो प्रसाद आरोगीने
मोडी रात्रे ते घरे पाढी फरी.

माता कलावती कन्यां कथयामास ऐमतः ।

पुत्रि ! रात्रो स्थिता कुत्र किं ते मनसि वर्तते ? ॥उ६॥

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

राते मोडी घेर आवतां चिंताने लीधे माअे कलावतीने पूछ्युः ‘हे दीकरी ! तुं रात्रे क्यां गई हती अने आटली मोडी केम आवी ? तारा मनमां केवा विचारो चाले हे ?’

कन्याकलावती प्राह मातरं प्रति सत्वरम् ।

द्विजलये व्रतं मात्रू हृष्टं वांछितसिद्धिदम् ॥३७॥

आथी कलावती कन्याअे पोते रात्रे मोडा आववानुं कारणा जणावतां कह्युः ‘हे माता ! आजे हुं एक ब्राह्मणने घेर भीक्षा मांगवाने गई हती. त्यां मननी ईच्छा पूरी थवा वाणुं व्रत अने पूजन तथा कथा थई रही हती. ते सांभणवाने हुं त्यां बेसी रही हती.’

तर्च्छुत्वा कन्यकावाक्यं व्रतं कर्तुं समुद्धता ।

सा तदा तु वाणिज्ञभार्या सत्यनारायणस्य च ॥३८॥

पोतानी दीकरीना भुजेथी कथानुं वाक्य सांभणीने ते साधु वाणियानी पत्नी आनंदभेर श्री सत्यनारायण भगवाननुं व्रत करवाने तैयार थई गई.

व्रतं यके सेव साध्वी बंधुभिः स्वज्ञनैः सह ।

भर्तुं जामानरौ क्षिप्रमागच्छेतां स्वमाश्रमम् ॥३९॥

ओ वाणिकनी पतिव्रता स्त्रीअे पोताना सगां-संबंधीओने बोलावीने श्रद्धा अने उमंगथी भक्तिभावपूर्वक श्री सत्यनारायण भगवाननुं व्रत पूरू कर्यु अने भगवानने प्रार्थना करी के, ‘हे प्रभु ! मारा पति तथा जमाई ज्यां होय त्यांथी जल्दी घेर पाइा आवे !’

अपराधं च मे भर्तुर्जामातुः कांतुमर्हसि ।

व्रतेनानेन तुष्टोऽसौ सत्यनारायण प्रभु ॥४०॥

पूजन करती वर्खते लीलावती हरघडी भगवान पासे ऐवी प्रार्थना करती रहेती के : ‘हे भगवान ! मारा स्वामी तथा जमाईथी जे कुंઈ अपराध थया होय ते बधा माझ करज्जो.’ अने आ व्रत अने पूजन थवाथी श्री सत्यनारायण भगवान संतुष्ट थया.

दर्शयामास स्वप्नं ही चंद्रकेतुं नृपोत्तमम् ।

बंहिनौ मोचय प्रात्र वाणिजौ नृपसत्ताम् ॥४१॥

व्रत अने पूजनथी संतोष पामीने श्री सत्यनारायण भगवान कलावती अने तेनी मातानी प्रार्थनाथी द्रवी उठ्यां अने ए ज रात्रे चंद्रकेतु राज्ञने स्वप्नमां कह्युः ‘हे राज्ञ ! तें चोरीना आरोपमां जेलमां पुरेल बंने वाणियाने सवार थतां सुधीमां तुं छोडी मूकजे !’

શ્રી સત્યનારાયણાની કથા

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

हेयं धनं च तत्सर्वं गृहीतं यत्वयाधुना ।

नोचेत् त्वांनाशयिष्यामि सराज्यधनपुत्रकम् ॥४२॥

‘हे राजन ! ए साधु वाणियानुं जे धन तें लઈ लीधुं छे ते सधानुं तेने पाइं आपी देजे. जो तें मारो आदेश ना मान्यो तो हुं तारुं राज्य, धन तथा पुत्रोनी साथे तारो पशा नाश करीश !’

अेवभाभाष्य राजानं ध्यानगम्योऽस्वत्प्रभुः ।

ततः प्रभातसंभये राजा च स्वजनैः सह ॥४३॥

राजाने आ रीते स्वजनमां जङ्घावीने श्री सत्यनारायण भगवान अदेश्य थई गया. सवार पडतां ज राजाओ सभामां पोताने आवेल सपनांनी सौ कोईने वात जङ्घावी.

उपविश्य सभामध्ये प्राह स्वजनं जनं प्रति ।

बद्धौ महाजनौ शीघ्रं भोचय द्वौ वणिकसुतौ ॥४४॥

अने सभामांथी राजाओ पोताना सिपाईओने आज्ञा करी के, केदमां पुरेला बंने वाणियाओने तरत ज छोडी लावो !’

इति राज्ञो वचः क्षुत्वा भोचयित्वा महाजनौ ।

समानीय नृपस्याचे प्राहुस्ते विनयान्विताः ॥४५॥

राजानी आज्ञा थतां ज सिपाईओ केदभानामां तरफ ढोडी गया अने बंने वाणियाओने केदमांथी मुक्त करीने मानभेर राजा पासे लावीने विनय सहित जङ्घाव्युं :

अनीतौ द्वौ वणिकपुत्रो मुक्तेनिगडंधनात् ।

ततौ महाजनो नृत्वा चंद्रकेतुं नृपोतामभ् ॥४६॥

‘हे महाराज ! आ बंने वाणियाओने केदभानामांथी बंधनमुक्त करीने तमारी पासे लाव्या छीअे.’ बंधनमांथी मुक्त थईने बंने वाणियाए चंद्रकेतु राजाने आदरथी नमस्कार कर्या.

स्मरंतो पूर्वं वृतांतं नोचतुर्भयविष्ववलौ ।

राजा वणिकसुतौ वीक्ष्य वचः प्रोवाय सादरभ् ॥४७॥

परंतु पहेला पोताना पर बनी गयेल बनावने याद करीने भयथी व्याकुण बनी तेओ राजा पासे कंठ बोली शक्या नहि. वाणियाओने जोईने राजाओ मानभेर आ रीते कह्युं.

શ્રી સત્યનારાયણની કથા

दैवात्प्रामं महदहुः खमिटानीं नास्ति वै भयम् ।
तदा निगडसंत्यागं क्षौरकमाधकारयत् ॥४८॥

આ બંને વાણિયાઓને આજ સુધી કોઈ દેવયોગ અને એમના કર્મની કઠણાઈઓને લીધે બહુ દુઃખ ભોગવવું પડ્યું હતું. પણ હવે કોઈ જ ભય નથી.' આમ કહીને રાજાએ બંનેને બંધનમાંથી મુક્ત કર્યા. અને હજામ પાસે વાળ કપાવડાવી, નવરાવી ધોવરાવીને નવાં વસ્ત્રો પહેરવાને આપ્યા.

વસ્ત્રાલંકારકું દાવા પરિતોષ્ય નૃપશ્વ તૌ ।

पुरस्कृत्य विषिकपुत्रो वयसास्तोषयद् भूशम् ॥४८॥

આવી રીતે સ્નાન કરાવી, જરૂર-જવેરાત પહેરાવીને બન્નેને તૈયાર કર્યાં.
બન્નેને સભાની વચ્ચે બેસાડીને મધુર વચ્ચનો બોલીને તેમને ઘણા જ ખૂશ કર્યાં.

पुरानीतं तु तद् द्रव्यं द्विगुणीकृत्य एतावान् ।

प्रोवाच्यता ततो राजा गच्छ साधो ! निजलयम् ॥५०॥

ત્યાર બાદ રાજાએ એમનું જે ધન આંચકી લીધું હતું તે બમળું કરીને સાથું વાણિયાને પાછું આપ્યું અને ચંદ્રકેતુ રાજાએ આદર સાથે કહ્યું કે, ‘હવે તમે તમારે ગામ જાવ. ઘરના બધા ચિંતા કરી રહ્યા હશે !’

राजान् प्रणिपत्याह गंतव्यं त्वत्प्रसादतः ॥५१॥

રાજાની આવી વાત સાંભળીને સાધુ વાણિયો તથા તેનો જમાઈ ઘણાં જખુશ થયા અને તેઓ બંને રાજાને નમસ્કાર કરીને બોલ્યા કે, ‘આપની કૃપાથી હવે અમે અમારે ગામ જઈશ્યું.’

॥१॥ श्री स्कंदपुराणे रेवाखंडे श्री सत्यनारायणप्रत कथायां तृतियोध्यायः संपूर्णः।

અધ્યાય ૪ થે

સાધુ વાણિયાની કથા-ચાલુ

સૂત ઉવાચ

यात्रा तु ईत्वा-साधुर्भगलाचार पूर्विकाम् ।

બાલણોભ્યો ધનં દત્તવા તદા તુ નગરં યથો ॥૧॥

સૂતજી કહે છે કે કેદખાનાની યાતનામાંથી છૂટ્યા પછી રાજાની આશા થતાં સાધુ વાણિયાએ પોતાના ગામ તરફ જવાની મંગળયાત્રા શરૂ કરી. રાજાએ આપેલ ધનમાંથી બ્રાહ્મણોને દાન કરીને સાધુ વાણિયો પોતાના નગર તરફ જવા

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

नीकળ્યો.

કિયદુ દૂરે ગતે સાધૌ સત્યનારાયણઃ પ્રભુः ।

જિજ્ઞાસાંકૃતવાન્સાધો ! કિમસ્તિ તવનૌસ્થિતમુ ॥૨॥

સાધુ વાણિયાનું વહાણ દરિયામાં ઘણે જ દૂર ચાલ્યું ગયું. રસ્તામાં એક જગ્યાએ આરામ કરવા માટે તેણે પોતાનું વહાણ કિનારે લાંગળ્યું. આ જોઈને સત્યનારાયણ દેવને એની પરીક્ષા કરવાનું મન થયું કે લાવને વાણિયાને જઈને પૂછું કે, ‘તારા વહાણમાં શું ભર્યું છે !’

તતો મહાજનો મતો હેલચા ચ પ્રહસ્ય વૈ ।

કથં પૃચ્છસિ ભો દંડિન્દુ ! મુદ્રાનેતુંકિમિચ્છસિ ? ॥૩॥

સત્યનારાયણ ભગવાનને સાધુ વાણિયાની પરીક્ષા લેવાની ઈચ્છા થતાં તેઓ સાધુનું રૂપ લઈને જ્યાં વાણિયાઓનું વહાણ લાંગર્યું હતું ત્યાં આવ્યા અને બંને વાણિયાઓને પૂછ્યું : ‘તમારા વહાણમાં શું ભર્યું છે ?’ મહારાજનો આવો સવાલ સાંભળીને ધનના મદમાં ભાન ભૂલેલા બંને વાણિયાઓ સાધુ મહારાજની મશકરી કરતાં કહેવા લાગ્યા : ‘ઉ સંન્યાસી બાબા ! આપ અમારા રૂપિયા લઈ લેવા માંગો છો ?’

લતાપત્રાદિકં ચૈવ વર્તતે તરણૌ મમ ।

નિષ્ઠુરં ચ વચ્ચઃ શ્રુત્વા સત્યં ભવતુ તે વચ્ચઃ ॥૪॥

સાધુ વાણિયાએ મશકરી કરતાં કહ્યું : ‘ઉ મહારાજ ! અમારા વહાણમાં તો વેલાઓ તથા પાંદડાં જ ભરેલા છે.’ એમનું આવું મશકરી જેવું બોલવું સાંભળીને સત્યનારાયણ ભગવાને કહ્યું : ‘તમારું બોલેલ વચ્ચન સત્ય થજો !’

એવમુક્તવા ગતઃ શીદ્ધં દંડી તસ્ય સમીપતઃ ।

કિયદુદૂરે તતો ગત્વા સ્થિતઃ સિંધુસમીપત ॥૫॥

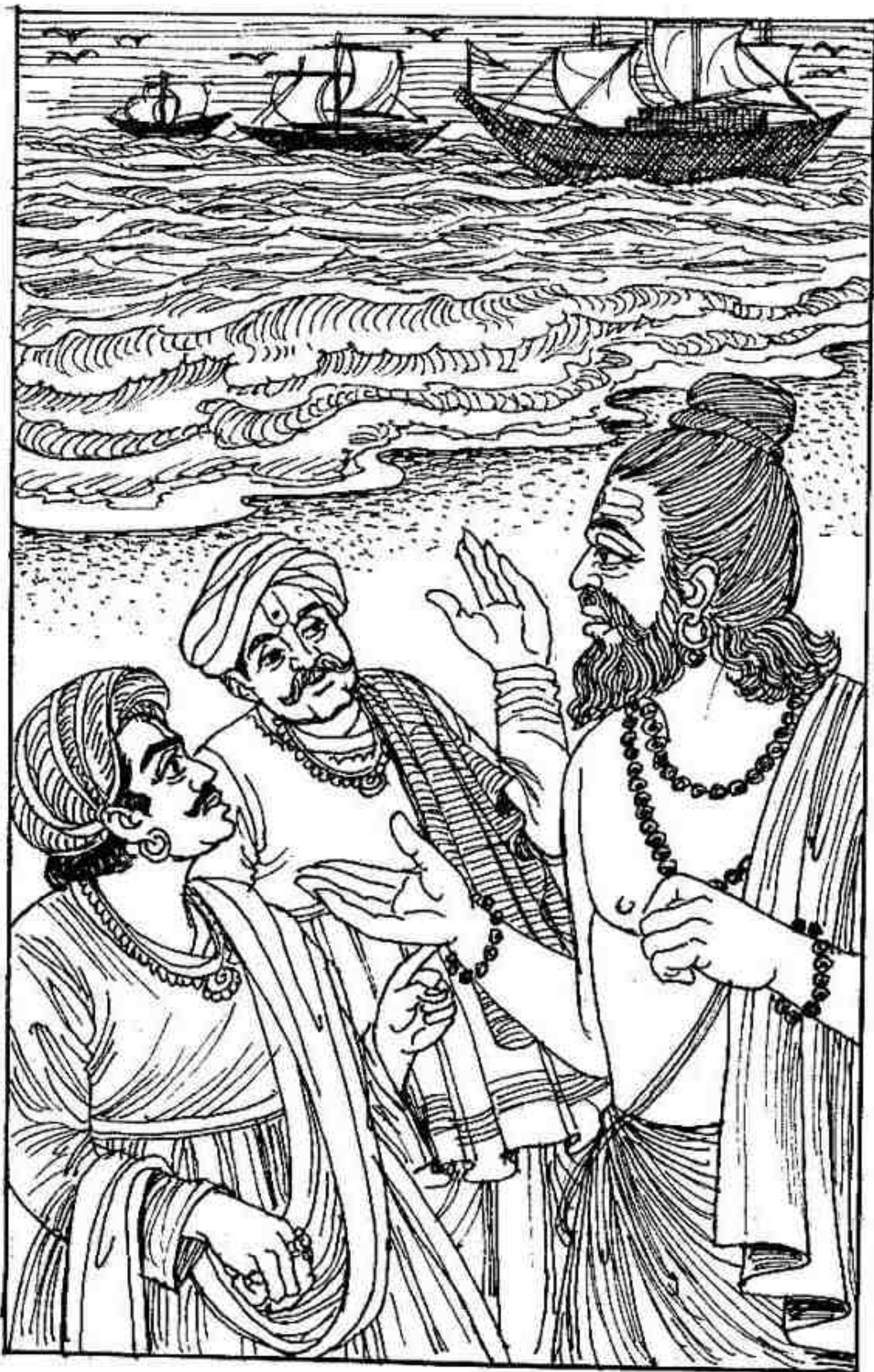
આમ કહીને શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાન જે સાધુ રૂપે વાણિયાની પરીક્ષા લેવા આવ્યા હતા, તેઓ નદીના કિનારે દૂર જઈને ઊભા રહ્યા. તેઓ સાધુ વાણિયાની તરફ જોઈ રહ્યા કે હવે વાણિયાની હાલત કેવી થાય છે !

ગતે દંડિનિ સાધુશ્વ કૃતનિત્યકિયસ્તદા ।

ઉત્થિતાં તરણીં દૃષ્ટવા વિસ્મયં પરમ યયો ॥૬॥

સાધુ મહારાજ ચાલ્યા ગયા છે, એવી જાણ થતાં જ વાણિયો પોતાની નિત્ય કુલાથી પરવારીને આવ્યો ત્યારે પોતાનું વહાણ હલકું થઈ જવાને કારણે પાણી પર તરતું જોઈને તેને નવાઈ લાગી.

શ્રી સત્યનારાયણની કથા

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

हृष्टवा लताटिकं चैव मूर्च्छितोन्यपतद् भुवि ।

लब्धसंत्वां पुत्रस्ततश्चितान्वितोऽभवत् ॥७॥

साधु वाणियो एकदम वहाणा पासे दोडी आव्यो अने जोवा लाग्यो तो वहाणमां देला अने पांडा भरेलां हतां. आ जोઈने वाणियो आवातने कारणो बेमान थઈने त्यां ज ढणी पड्यो अने ज्यारे ते भानमां आव्यो त्यारे घणी ज चिंता करवा लाग्यो के, हवे शुं करवुं ?”

तदा तु हुलितुः कांतो वचनं येदमध्वीत् ।

किमर्थं कियते शोकः शापो दाश दंडिना ॥८॥

वाणियाने चिंतामां इबेलो जोઈ तेना जमाईअे तेने कहुँ : ‘तमे शा माटे चिंता करी रह्यां छो ? आ बधा कारस्तान पेला साधुना छे !

शक्यते तेन सर्वं हि कर्तुं चात्र न संशय ।

अतस्तच्छरणं यामो वाणिताथो भविष्यति ॥९॥

‘ऐ साधुना बोलवा प्रभाणो ज आ बधुं थयुं छे. माटे आपणे ए साधुना चरणोमां जईशुं. तो ज आपणुं काम पार पडशे. माटे गमे तेम करीने आपणे ए साधु महाराजने शोधी काढीअे अने ऐमना चरणोमां पडी जईअे.’

जामातुर्वचनं श्रुत्वा तस्सकाशं गतस्तदा ।

हृष्टवा य दंडिनं भक्त्या नत्वा प्रोवाच्य सादरम् ॥१०॥

पोताना जमाईनुं कहेवुं सांभणीने तरत ज ए साधु वाणियो साधुआवाने शोधवा लाग्यो. साधुआवा पर नजर पडतां ज ए त्यां जईने ऐमना चरणोम आणोटवा लाग्यो अने आदर साथे कहेवा लाग्यो :

‘क्षमस्व चापराधं मे यहुक्तं तव सन्निधौ’ ।

ओवं पुनः पुनर्नात्वा भहाशोकाकुलोऽभवत् ॥११॥

‘हे महाराज माराथी जुहु बोलाई गयुं छे, माटे मारा अपराधने क्षम करो.’ साधु वाणियो गणगणो थઈने वारे वारे प्रभुना चरणोमां आणोटव लाग्यो.

प्रोवाच वचनं दंडी विलपंतं विलोक्य च ।

मा रोटीः शृणु भद्राक्यं भम पूजाभिर्भुजः ॥१२॥

साधु वाणियाने विलाप करतो जोઈने साधु रूपे आवेल श्री सत्यनाराया देवने तेना पर दया आवी. आथी तेओ तेने कहेवा लाग्या के, ‘हे सा वाणिया ! रडवाथी कंठ वणवानुं नथी, माटे रडवानुं तुं बंध कर.

॥१०॥ श्री सत्यनारायणी कथा ॥१०॥

मामवशाय हुहुँछे ! लघुं हुःअ मुहुर्मुहः ।

तस्थित्वा भगवद्वाक्यं स्तुति कर्तुं समुद्घतः ॥१३॥

अने ओ धनना मदमां भान भूलेला दुष्ट वाणिया ! मारुं अपमान करीने तें वारंवार भोटुं हुःअ प्राप्त कर्युं छे.' आवुं परब्रह्म भगवाननुं आ वाक्य सांभणीने साधु वाणियो तेमनी स्तुति करवा लाग्यो.

साधु उवाच :

त्वंमायामोहिताः सर्वे ब्रह्माद्याख्यिदिवोक्तः ।

न जानन्ति गुणान् रूपं तवाश्चर्यमिदं प्रभो ॥१४॥

प्रभुना आवा वयन सांभणीने साधु वाणियो करगरवा लाग्यो : ' हे प्रभु ! आपनी माया तो ब्रह्मा जेवा महादेव पण जाणता नथी. टेवो पण तमारा गुणो तथा आ तमारा आश्चर्यकारक स्वरूपने जाणता नथी. आ तो भोटुं आश्चर्य छे.

मूढोऽहं त्वां कथं जाने भोहितस्तव मायया ।

प्रसीद पूजयिष्यामि यथाविभवविस्तरै ॥१५॥

हे प्रभु ! हुं तो एक पामर मानव छुं. तमारी मायाथी भोहित थईने तमने कई रीते जाणी शक्नुं ! हे प्रभु ! आप मारी पर दया करो अने मारा उपर प्रसन्न थाव ! हुं मारी यथा शक्ति मुज्जब आपनी पूजा-भक्ति करीश !

पुरा वितां च तत्सर्वं देहि मां शरणगतम् ।

श्रुत्वा भक्तियुतं वाक्यं परितुष्टो जनार्दनः ॥१६॥

हे प्रभु ! मारा वहाणमां धन-हीरा-जवेरात भरेल होवा छतां आपनी समक्ष हुं खोटुं खोल्यो माटे हे प्रभु ! आप हवे मारुं रक्षण करो.' आवी साधु वाणियानी भक्तिभरी वाणी सांभणीने...

वरं च वांछित दत्त्वा तत्रैवांतर्दृष्टे हरिः ।

ततो नावं समारुह्य दृष्ट्वा वित्तप्रपूरिताम् ॥१७॥

श्री सत्यनारायण भगवान साधु वाणिया पर प्रसन्न थया अने तेने इच्छित वरदान आपीने अदेश्य थई गया. आथी साधु वाणियो आनंदित मने पोताना वहाणा पासे आव्यो. आवीने जुआे छे तो वहाणमां पहेलानी जेम ज धन-दौलत-हीरा-जवेरात भरेला हता. आथी झुश थईने भगवाननो उपकार मानवा लाग्यो.

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

कृपाया सत्यदेवस्य सङ्कलं वांछितं भम् ।

ईत्युक्त्वा स्वज्ञनैः साध्वं पूजा कृत्वायथाविषि ॥१८॥

श्री सत्यनारायण भगवाने मारी मनोकामना पूर्ण करी છે. મારી ઈચ્છા પूર્ણ ન થात તો હું બરબાદ થઈ જાત.' આમ બોલીને સાધુ વાણિયાએ નદીના કિનારે જ પોતાના હીતેછુઓને ભેગા કરીને શ્રી સત્યનારાયણની કથા પૂજનવિષિ કરી.

હર्षेण चाभवत् पूर्णः सत्यदेवप्रसादतः ।

नावं संयोज्य यत्नेन स्वदेशगमनं कृतम् ॥१९॥

श્રી સત્યનારાયણ ભગવાનની કૃપાથી તેના હર્ષનો કોઈ પાર ન રહ્યો. ત્યાર બાદ આનંદ અને ઉમળકાથી તે પોતાના ગામ જવા રવાના થયો.

सાધુજ્ઞમાતરं प્રાહ પશ्ये રત્નપુરી ભમ् ।

दૂતं ચ પ્રેષયાસાસ નિજવિતાસ્ય રક્ષકમ् ॥२०॥

વહાણ ધીમે ધીમે નદીમાં આગળ વધતું જતું હતું. આમ કરતાં ઘણા દિવસે પોતાના ગામની નજીક આવી પહોંચ્યો ત્યારે તે પોતાના જમાઈને કહેવા લાગ્યો : 'જુઓ મારી રત્નપુરી નગરી દેખાય છે.' આમ કહીને તેણે પોતાના ધનનું રક્ષણ કરનાર દૂતને ઘરે સમાચાર આપવાને રવાના કર્યો.

दૂતोડસૌ નગરं ગત्वा સાધુભાર्या વિલોક્ય ચ ।

પ્રોવાચ વાંछિતં વાક્યં નત्वा બદ્ધાંજલિસ્તદા ॥२१॥

દૂત નગરમાં ગયો. ત્યાંથી સાધુ વાણિયાના ઘરે જઈને તેની પત્ની લીલાવતીને બે હાથ જોડીને વંદન કરીને ખુશીનો સંદેશો કહેવા લાગ્યો.

નિકટે નગરસ્થેવ જામાત્રા સહિતો વાણિક્ર ।

આગતો બંધુવર્ગશ્ચ વિતોશ્ચ બહુભિર્યુક્તઃ ॥२२॥

દૂતે સાધુ વાણિયાના ઘરે જઈને તેની પત્નીને કહ્યું : 'તમારા જમાઈ, કુદુંભીજનો સાથે પુષ્ણ ધન-દૌલત સાથે તમારા સ્વામી નગરની પાસે આવી પહોંચ્યા છે.'

શુત્વા દૂતમુખા વાક્યં મહાહર્ષવતી સતી । .

સત્યપૂજાં તતः કृત्वा પ્રોવાચ તનુજાં પ્રતિ ॥२३॥

દૂતના મુખેથી આવા વચનો સાંભળીને લીલાવતી રાજીની રેડ થઈ અને તેણે તરત જ શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનનો ઉપકાર માન્યો. ભાવપૂર્વક પૂજન વિષિ મારી અને પોતાની પુત્રીને પણ ભગવાનનું પૂજન કરવાનું કહ્યું.

••••• श्री सत्यनारायणानी कथा •••••

ब्रजभि शीघ्रमागच्छ साधुसंहर्षनाय च ।

ईति मातृवचः श्रुत्वा व्रतं कृत्वा समाप्त च ॥२४॥

आम कहीने लीलावतीએ પોતાની પુત્રીને કહ્યું : ‘બેટા ! હું તારા પિતાજના દર્શન કરવા માટે જઈ રહી છું. તું પણ કથાનું પૂજન કરી જલ્દી આવજો.’ માતાના વચન સાંભળીને પુત્રીએ શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનના વ્રતને ઘણી ઉતાવળ કરીને સમાપ્ત કર્યું.

પ્રસાદ ચ પરિત્યજ્ય ગતા સાપિ પતિં પ્રતિઃ ।

તેન રૂષ્ટઃ સત્યદેવો ભર્તારં તરણી તથા ॥२५॥

ઘણી તાલાવેલીના કારણે કલાવતી ભગવાનનો પ્રસાદ ગ્રહન કરવાનું ભૂલી ગઈ અને પોતાના સ્વામીને જોવાને ઉતાવળી ઉતાવળી નહીં કંઠે આવી. શ્રી સત્યનારાયણ દેવ કોપાયમાન થયા. તેનો સ્વામી જે વહાણમાં હતો તે વહાણ જમાઈ અને ધન સાથે જ...

સંખ્યત્ય ચ ધનેઃ સાર્ધ જલે તસ્મિન् ન્યમજીજ્યત્ ।

તતઃ કલાવતી કન્યા ન વિલોક્ય નિજં પતિમ् ॥२६॥

દરિયામાં દૂઢી ગયું. ઘણી જ ઉતાવળે આવેલી કલાવતી કન્યાએ પોતાના સ્વામીને જોયા નહિ.

શોકેન મહતા તરી રૂદ્રત્બ્ર ભુવિ ।

દૃષ્ટવા તથા વિધાં નૌકાં કન્યાંચ બહુદુઃખિતામ् ॥२७॥

પોતાના પતિને તથા વહાણને જોતાં કલાવતી કન્યા ઘણી જ દુઃખી દુઃખી થઈ ગઈ. તે વિલાપ કરતાં કરતાં જ ત્યાં જ જમીન પર ઢળી પડી.

ભીતેન મનસા પ્રાહ કિમાશ્વર્યમિં ભવેત् ।

ચિત્તયાકુલિતાઃ સર્વે બભૂવુસ્તરિવાહકાઃ ॥२८॥

સાધુ વાણિયો પણ પોતાના જમાઈ સાથે અદેશ્ય થઈ ગયેલ વહાણ અને પોતાની પુત્રીને વિલાપ કરતો જોઈને ગભરાઈ ગયો. મનોમન બબડી ઊંઠ્યો : ‘આ તે કેવું આશ્વર્ય છે ?’ વહાણમાંના બધા ખલાસીઓ પણ ગભરાઈ ગયા.

તતો લીલાવતી કન્યાંદૃષ્ટવા સા વિદ્ધવલા ભવત् ।

વિલલાપાતિ દુઃખેન ભર્તારં ચેદમધ્બવીત् ॥२९॥

પોતાની દીકરીને વિલાપ કરતી જોઈને લીલાવતી પણ અતિ આકુળ-વાકુળ થઈ ગઈ. તે પણ વિલાપ કરવા લાગી અને પોતાના પતિને આ પ્રમાણે કહેવા લાગી :

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

ઈदानीं नौकया सार्वं कथं सोऽभूदलक्षितः ।

न जाने कस्य हेवस्य डेलया चैव सा हंता ॥३०॥

‘हे स्वामीनाथ ! हमणा तो आपणा जमाई वडाणमां हता. आम अचानक तेओ वडाण साथे क्यां अदेश्य थई गया ? हुं ए समज शक्ती नथी के आपणाथी क्या देवनो ऐवो अपराध थई गयो छे के जमाई वडाण साथे अदेश्य थई गया ?

सत्यदेवस्य माहात्म्यं शातुं वा केन शक्यते ? ।

ઈत्युक्त्वा विललापाथ ततश्च स्वज्ञनैः सह ॥३१॥

‘हे नाथ ! श्री सत्यनारायण भगवाननुं भग्नात्म्य कोण जाणी शके तेम छे ?’ आम कहीने लीलावती सती पोताना कुटुंबीजनो साथे विलाप करवा लागी.

ततो लीलावती कन्यां कोडे कृत्वा रुरोद ह ।

ततः कलावती कन्या नष्टे स्वाभिनि हुःभिता ॥३२॥

लीलावती पोतानी दीकरीने खोणामां लઈने खूब ज रुदवा लागी अने त्यार पछी तो कलावती कन्या पाण पोतानो पति ज़रूर भरी गयो छे एम जाणीने...

गृहीत्वा पादुका तस्यानुगांतुं च मनो दधे ।

कन्यायाश्चरितं दृष्टवा सत्त्वार्थः सज्जनो वणिक ॥३३॥

कलावती विलाप करतां करतां पोताना पतिनी चरण पादुका लઈने तेमनी साथे पोते सती थवाने तेयार थई. पोतानी दीकरीने जमाई साथे मरवाने तेयार थयेली ओईने जाधु वाणियो पत्नी साथे...

अतिशोकेन संतमश्चिन्तयामास धर्मवित् ।

हतं वा सत्यदेवेन भ्रांतोऽहं सत्यमायया ॥३४॥

खूब ज शोक करवा लाग्यो अने हुःभी हुःभी थई गयो. वतनमां आव्यानो आनंद गममां फेरवाई गयो. ते धर्मने जाणतो होई विचारवा लाग्यो : ‘भरेखर श्री सत्यनारायण भगवाने ज पोतानी भायाज्ञ रचावीने मने परेशान करवा माटे आतुं कार्य कर्यु नहि होयने ? तेमनी भायाथी हुं भग्नमां पड्यो छुं.

सत्यपूजां करिष्यामि यथा विभवविस्तरैः ।

ईति सर्वान् समाहूय कथयित्वा मनोरथम् ॥३५॥

••• श्री सत्यनारायणी कथा •••

‘हे प्रभो ! हवे मने सतावो नहि ! हुं मारी शक्ति मुजब श्री सत्यनारायण भगवाननुं प्रत करीश.’ आम विचारी पोताना स्नेहीजनोने पोतानी पासे भोलावीने सर्वने पोतानो मनोरथ कह्यो.

नृत्वा च हंडवद् भूमौ सत्यटेवं पुनःपुनः ।

ततस्तुष्टः सत्यटेवो दीनानां परिपालकः ॥३६॥

अने साधु वाणियो वारंवार श्री सत्यनारायण भगवानने हंडवंत प्रशाम करवा लाग्यो. आथी दयाणुं, दुःख हर्ता, भक्तोनुं रक्षण करनार तथा स्नेह वरसावनार श्री सत्यनारायण भगवान संतुष्ट थया.

४७।।६ वयनं चैव कृपया भक्तवत्सलः ।

त्यक्त्वा प्रसादं ते कन्या पतिं द्रष्टुं समागता ॥३७॥

आधरे भगवान पीण्या अने साधु वाणिया पर कृपा दृष्टि करी अने कहेवा लाग्या : ‘अरे हे साधु वाणिया ! तारी दीकरी मारो प्रसाद छोडीने उतावणे पोताना पतिना दर्शन करवाने दोडी आवी छे.

अतोऽदृश्योऽभवत् तस्यां कन्यकायाः पतिर्द्विवभ् ।

गृह्णगत्वा प्रसादं च भुक्त्वा सायाति चेत्पुनः ॥३८॥

आना कारणे ज ऐना पतिने में समुद्रमां अदृश्य करी नाघ्यो छे. माटे तारी दीकरी घरे जઈने मारो प्रसाद ग्रहण करीने पाइ फरशे...

लघ्वभन्नी सुता साधो उविष्यति न संशयः ।

कन्यका तादशं वाक्यं क्षुत्वा गगनमंडलात् ॥३९॥

त्यारे ज आ कन्याने तेनो पति पाइ भणशे. आमां कोई शंकाने स्थान नथी.’ आवी आकाशवाणीना वाक्यो सांभण्ठां ज...

क्षिप्रमेव गृहं गत्वा प्रसादं भुमुजे च सा ।

तत पश्यात् पुनरागत्य दृश्य च निजं पतिभ् ॥४०॥

कलावती कन्या दोडादोड पोताने घेर गई. शांतिथी ग्रहुनो प्रसाद आरोग्यो अने ज्यारे पाइ फरी त्यारे ज ऐनो पति नजरे यड्यो.

ततः कलावती तृष्णा ४७।।६ पितरं प्रति ।

ईदानी तु गृहं याहि विलंबं कुरुषे कथभ् ॥४१॥

त्यार बाद खुश थईने कलावतीओ पोताना पिताने कह्युं : ‘हवे तमे सर्वे मारे घरे पधारो. शा माटे तमे हवे विलंब करी रक्षा छो ?’

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

तर्चुत्वा कन्यकावाक्यं संतुष्टोऽभूद् वाणिकसुतः ।

पूजनं सत्यदेवस्य कृत्वा विधि विधानतः ॥४२॥

पोतानी पुत्रीनुं आवुं वयन सांभणीने साधु वाणियो घण्ठे ज हर्ष पाख्यो
अने तेणे विधि विधान साथे श्री सत्यनारायण भगवाननुं पूजन कर्यु.

धनैर्बन्धुगणैः सार्धं जगाम निजमंटिरम् ।

पौर्णमास्यां च संकांतौ पूजां कृत्वा यथाविधि ॥४३॥

पोताना सगां-संबंधीओ अने पोताना सघणा धनने लઈने ते घेर आयो.
त्यार बाद ज्यारे संकान्ति पर्व अने पूनम आवती त्यारे त्यारे श्री सत्यनारायण
भगवाननी पूरी श्रद्धा अने भावपूर्वक विधि विधान मुजब पूजन करतो हतो.

ईह लोके सुखं भुक्त्वा चान्ते सत्यपुरं ययौ ॥४४॥

आना कारणे अने पोतानी श्रद्धाभज्ञिने कारणे सर्व सुख भोगवीने छेवटे
ऐ मरणा बाद सत्यलोकमां गयो.

इति श्री स्कंदपुराणे रेवाखंडे श्री सत्यनारायणप्रत कथायां यतुर्योदध्यायः परिपूर्णम्.

अद्याच प भो

राजा तुंगाध्वजनी कथा

सूत उवाच

अथान्यच्य ग्रवक्ष्यामि शृणु ध्वं भुनिसत्तामाः ।

आसीत् तुंगाध्वजो राजा प्रजापालन तत्परः ॥१॥

सूतज्ञ बोल्या : हे भुनिवर ! साधु वाणियानी कथा तमे सांभणी. हवे
तमने बीजु एक कथा कही रह्यो छु. ते ध्यानथी सांभणो. तुंगाध्वज नामे एक
राजा हतो. ते प्रजाना हुःभोमां भाग लेतो अने सदा प्रजानुं लालन-पालन करवा
माटे तत्पर रहेतो हतो.

प्रसादं सत्यदेवस्य त्यक्त्वा हुःभमवाप सः ।

एकदा स वनं गत्वा हत्वा बहुविधान् पशुन् ॥२॥

ते राजा ए एक दिवस श्री सत्यनारायण भगवानना प्रसादनो त्याग कर्यो.
आधी ते घण्ठे ज हुःभ पाख्यो. एक दिवस ते वनमां गयो. त्यां अनेक जातना
पशुओनो शिकार करी...

શ્રી સત્યાનારાયણની કથા

•••• श्री सत्यनारायणानी कथा ••••

आगत्य वटभूल ग्यापश्यत् सत्यस्य पूजनम् ।
गोपाः कुर्वन्ति संतुष्टा भक्तियुक्तां सबांधवा ॥३॥

ते इरतो इरतो एक झड पासे आव्यो. त्यां केटलाक गोवाणिया साथे मणीने श्री सत्यनारायण भगवाननी कथा-पूजन भक्तिभाव पूर्वक करी रह्या इतां...

राजा दृष्टवा तु दर्पण न गतो न ननाम सः ।
ततो गोपगणः सर्वे प्रसादं नृपसन्निधौ ॥४॥

आ ज्ञेईने अभिभानी राजा न तो श्री सत्यनारायण देवनी कथा सांभणवा गयो. न तो देवने नमन कर्यु अने ज्यारे गोवाणिया प्रसाद लईने आव्या...

संस्थाप्य पुनरागत्य भुक्त्वा सर्वे यथेष्ठितम् ।
ततः प्रसादं सत्यज्य राजा हुःभमवाप सः ॥५॥

त्यारे राजा अे प्रसादने हाथ पण न लगाइयो. बीजा बधाअे प्रसाद ग्रहण क्यो. पण राजा तो प्रसादनो त्याग करीने त्यांथी चाल्यो गयो. आथी राजाने घणा औ हुःभोनो सामनो करवो पड्यो.

तस्य पुनराशतं न छं धनधान्यादिकं च यत् ।
सत्यदेवेन त्सर्वं नाशित भम निश्चितम् ॥६॥

राजाना सो पुत्रो तथा धन-धान्य, हीरा जवेरात सधणुं नाश पाभ्युं. त्यारे राजाने विचार आव्यो के में प्रसादनो त्याग क्यों होवाथी श्री सत्यनारायण देव आ कोप वरसावी रह्या लागे छे.

अतस्तत्रैव गच्छामि यत्र देवस्य पूजनम् ।
मनसा तु विनिश्चित्य ययौ गोपालसन्निधौ ॥७॥

विचार करता करता ज राजा अे भनोभन नक्की कर्यु के ज्यां श्री सत्यनारायणानुं पूजन थतुं हशे त्यां हुं अवश्य जईश !' आवुं भनमां विचारीने रे गोवाणिया पासे आव्यो...

ततोऽसौ सत्यदेवस्य पूजां गोपगणैः सह ।
भक्तिश्रद्धाविन्तो भूत्वा चकार विधिनानुपः ॥८॥

अने सर्व गोवाणियाने खोलावीने ऐ राजा भक्ति भावपूर्वक, पूरी अद्वाथी श्री सत्यनारायण देवनुं पूजन करवा लाग्या...

॥१०८॥ श्री सत्यनारायणी कथा ॥१०८॥

सत्यदेव प्रसादेन धनपुत्रान्वितोऽभवत् ।

ईहलोके सुखं भुक्त्वा चान्ते सत्यपुरं ययौ ॥८॥

पोतानुं कथा-पूजन थतां जे श्री सत्यनारायण देव खुश थया अने राजा
झी पुत्रवान अने धनवान बन्धो अने आ लोकमां सुख भोगवीने अंते
सत्यलोकमां गयो.

य ईदं कुरुते सत्यव्रतं परम हुर्लभम् ।

शुणोति च कथां पुष्यांभक्तियुक्तः इलप्रदायम् ॥१०॥

अत्यंत हुर्लभ ऐवुं आ श्री सत्यनारायण देवनुं व्रत अने पूजन जे करे
छे अने भक्ति युक्त थઈने इण आपनारी आ पवित्र कथा सांभणे छे अथवा
जे कोई अनो अंगीकार करे छे तेने इण आपवा श्री सत्यनारायण देव समर्थ छे.

धनधान्यादिकं तस्य भवेत् सत्यप्रसादतः ।

दरिद्रो लभते वितां बद्धो मुच्येत बंधनात् ॥११॥

श्री सत्यनारायण देवना प्रसादनुं महात्म्य धणुं जे मोटुं छे. प्रसाद ग्रहण
करवाथी धन-धान्य अने अनेक प्रकारना वैभवनी प्राप्ती थाय छे. जे दरिद्र होय
ते धनवान बने छे अने जे बंधनमां पड्यो होय ते बंधनमुक्त थाय छे.

भीतो भयात् प्रभुच्येत सत्यमेतन्न संशयः ।

ईच्छितं च इलं भुक्त्वा चान्ते सत्यपुरं व्रजेत ॥१२॥

वणी जे गमे एटलो भयलित थयो होय तो ते भयमुक्त थाय छे. आमां
कोई शंकाने स्थान नथी. श्री सत्यनारायण देवनुं व्रत करनार आलोकमां सर्व
मनोकामना सिद्ध करी ईच्छित इण भोगवीने ते सत्यलोकमां जाय छे.

ईति वः कथितं विप्रां सत्यनारायणव्रतम् ।

यत्कृत्वा सर्वद्वुःखेभ्योमुक्तो भवति मानवः ॥१३॥

सूतज्ञ मुनिए ऋषिओने श्री सत्यनारायण भगवानना व्रतनो भहिमा
समज्ञवतां कहुं : हे भ्रातृणो, मैं तमने आ श्री सत्यनारायण भगवाननुं व्रत
कहुं छे. आ पावनकारी व्रत करवाथी भाषण सधणां हुःभोमांथी छूटी जाय छे
अने सुखशांति भोगवे छे.

विशेषतः कलियुगे सत्यपूजा इसप्रदा ।

केचिग्रालं वहिष्यन्ति सत्यभीशं तमेवहि ॥१४॥

●●● श्री सत्यनारायणी कथा ●●●

आ हणाहण कणजुगमां श्री सत्यनारायण भगवाननी पूजा विशेष फण
आपनारी छे. केटलाङ्क लोको अने 'काण' कहे छे अने केटलाङ्क सत्य ईश्वर कहे
छे.

सत्यनारायणं केचित् सत्यदेवं तथापरे ।

नानादृपधरो भूत्वा सर्वेषामीप्सितप्रदः ॥१५॥

केटलाङ्क लोको ओमने श्री सत्यनारायण भगवान कहे छे तो केटलाङ्क
'सत्यदेव' कहे छे. ऐज श्री सत्यनारायण विष्णु भगवान अनेक जातनां रूपों
धारणा करीने दरेकना सघणा मनोरथो पूर्ण करे छे अने ईच्छित फण आपे छे.

भविष्यति कलौ सत्यव्रतदृपी सनातनः ।

यः ईदं पठते नित्यं शुष्णोति मुनिसारामाः ।

सत्य नश्यन्ति पापानि सत्यदेव प्रसादतः ॥१६॥

आ हणाहण कणियुगमां तो श्री सत्यनारायणाना व्रत स्वरूपे ज रहेशे. जे
कोई भक्तिभाव पूर्वक आ कथानो नित्य पाठ करशे तेना श्री सत्यनारायण
भगवाननी कृपाथी सघणा हुःओ नाश पामे छे. तेना सघणा पापो नष्ट थहि
जशे.

व्रतं यैस्तु कृतं पूर्वं सत्यनारायणं च ।

तेषां त्वरज्ञ-मानि कथायामि मुनिश्वराः ॥१७॥

हे मुनिवरो ! पूर्वं जेमणे श्री सत्यनारायण भगवाननुं व्रत कर्यु हतुं
तेमना पुनःजन्म कुयां क्यां थया हता, ते हवे जणावी रह्यो छुं. तो ध्यान दर्त्तने
सांभणो :

शतान्दो महाप्राणः सुदामा ब्राह्मणो व्यभूत् ।

तस्मिन्नज्ञन्मनि श्रीकृष्णं ध्यात्वा मोक्षमवाञ्छात् ॥१८॥

जे निर्धन महा बुद्धिशाणी शतान्द नामना ब्राह्मणे श्री सत्यनारायण
भगवाननुं उत्तम व्रत करवाथी बीजा जन्ममां ते सुदामा नामनो ब्राह्मण थयो
अने ते जन्ममां श्रीकृष्ण भगवाननुं ध्यान धरीने मोक्ष पाम्यो.

काष्ठभारवहो लिङ्गलो गृहराजो ब्रह्मूव छ ।

तस्मिन्नज्ञन्मनि श्रीराम सेव्यं मोक्षं जगाम वै ॥१९॥

लाकडाना भारा वेचनारो गरीब भील कठियारो श्री सत्यनारायण
भगवाननुं व्रत करवाथी बीजा जन्ममां गृह नामनो राजा थयो. ते भगवान
रामनी सेवा-पूजन करीने वेकुंठनो अविकारी बन्यो.

••• श्री सत्यनारायणी कथा •••

ઉદ્કામુખો મહારાજો નૃપો દશરથોડભવત્તુ ।

શ્રીરંગનાથં સંપૂર્જય શ્રીવૈકુંઠં તવાડગમત્તુ ॥૨૦॥

ઉલ્ખામુખ નામના રાજાએ શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનનું ભાવપૂર્વક વ્રત-
પૂજન કર્યું હતું. આથી તે બીજા જન્મમાં દશરથ નામનો રાજા થયો. અને તે
જન્મમાં શ્રી રંગનાથ ભગવાનની સેવા પૂજા કરીને આખરે તે વૈકુંઠમાં ગયો.

ધાર્મિક સત્યં સંઘશ્ચ સાધુમોરધ્વજોડભવત્તુ ।

દેહાધ્ય કકચેચિત્તવા દાવા મોકામ્રવાપ ॥૨૧॥

ધાર્મિક અને સત્યનિષ સાધુ વાણિયાએ શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનનું વ્રત
કરવાથી તે બીજા જન્મમાં મધુરધ્વજ નામનો રાજા થયો હતો. અને એ રાજા પાસે
ભગવાને અડધું શરીર માંગ્યું અને રાજાએ તરત જ પોતાનું અડધું શરીર કરવત
વડે વહેરાવીને ભગવાનને અર્પણ કર્યું હતું અને અંતે તેને મોકા પ્રાપ્ત થયો હતો.

તુડગધ્વજો મહારાજઃ સ્વયંભૂભવત્તુ કિલ ।

સર્વાન્ભાગવતાન્નુ કૃત્વા શ્રી વૈકુંઠ તવાડગમત્તુ ॥૨૨॥

તુંગધ્વજ નામના રાજાએ પહેલા શ્રી સત્યનારાયણ દેવનું વ્રત કર્યું હોવાથી
તે બીજા જન્મમાં સ્વયંભૂ મનુ થયો હતો. તેણો પોતાની પ્રજાનું પુત્રની માફક
પાલન કરી સુખ આપીને, ભગવાનની ભક્તિ કરી હતી. આથી તે વૈકુંઠમાં
ગયો....

ઈતિ શ્રી સ્છંદપુરાણો રેવાખંડે શ્રી સત્યનારાયણવ્રત કથાયાં પંચમોડધ્યાય: સમાપ્ત.

••• श्री सत्यनारायणी कथा •••

श्री सत्यनारायण भगवान्नी प्रार्थना।

यत्मना भक्ति युक्तेन पत्रं पुण्यं इलं जलम् ।

निवेदितं च नैवेद्यं तदगृहिणीनुंकं पया ॥

मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं जनार्दन ।

यत्पूजितं भयादेव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

अमोदं पुडिष्टकां नृसिंहं देत्य सूदनम् ।

रुषिकेशं जगन्नाथं वागीशं वरदायकम् ॥

गुणमयं गुणातीतं गोविंद गदुडध्वजम् ।

जनार्दनं जनातीतं ज्ञानकीवल्लभं हरिम् ॥

प्रणामामि सदा भक्त्या नारायणमतः परम् ।

दुर्गमे विषमे धोरे शशुभिः परिपीडिते ॥

निस्तारयस्व सर्वेषु तथा निष्ठ इलेषु च ।

नामान्यैताभि संकिर्त्य ईच्छिनं इलामाखुच्यात् ॥

सत्यनारायण देवं वंदेहं कामहं प्रभुम् ।

लीलया विततं विश्वं चेन तस्मै नमो नमः ॥

••• श्री सत्यनारायणी कथा •••

श्री सत्यनारायणा भगवान्नो थाण

आरोगो नंदलाल ! रे मारी प्रेमनी थाणी,
 में तो रसोई मारे हाथे बनावी, प्राणशुल्खन तम काज रे,
 मारी प्रेमनी थाणी, आरोगो नंदलाल, रे मारी प्रेमनी थाणी.
 भात रे भातना भेवा मंगावुं, विधविधना पकवान रे,
 मारी प्रेमनी थाणी, आरोगो नंदलाल रे, मारी प्रेमनी थाणी.
 जण जमुनानी झारी भरी लावुं, आचमन करोने भोरार रे,
 मारी प्रेमनी थाणी, आरोगो नंदलाल रे, मारी प्रेमनी थाणी.
 लविंग सोपारी ने पाननां भीडां, भुखवास करोने महाराज रे,
 मारी प्रेमनी थाणी, आरोगो नंदलाल रे, मारी प्रेमनी थाणी.
 'माधवदास'ना स्वामी शामणिया, तम पर जाउं बलिहारी रे,
 मारी प्रेमनी थाणी, आरोगो नंदलाल रे, मारी प्रेमनी थाणी.
 भगवान्नो थाण बोली रत्ना बाढ एक थाणीमां कुंकुथी साथियो दोरी,
 तुनी पांच उल्ली ठिवेटो वनावी धीमां बोणीने थाणीमां मूळो अने प्रगटावी तेनु
 चोभा अने फूलथी पूजन करवुं. पछी सज्जेडे उल्ला थઈने भक्तिभाव पूर्वक
 आरती उतारवी.

•••

श्री सत्यनारायणा भगवान्नी आरती (१)

जय कुमणा स्वामी, प्रभु जय कुमणा स्वामी,
 सत्यनारायणा स्वामी (२) विभुवन बहुनामी. जय...
 लिन्न लिन्न उप धरेल भक्तो भय छरवा, प्रभु (२)
 प्रताप प्रसार्यो प्रभु तव (२) जगन्तुं जय करवा. जय...
 सुंदर उप स्वउप, प्रभु अमने घारुं, प्रभु (२)
 दर्शन करवा नित्ये (२) मन दोडे मारुं. जय...
 गाये गुण अपार, शुक शौनक आहि, प्रभु (२)
 महिमा महिमा तारो मोटो (२) सेवे भ्रष्टाहि. जय...

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

गरुडासन पर देव, शोभो सुखकारी, प्रभु (२)
 सहाय सर्वनी करवा (२) तत्पर अविनाशी. जय...
 आ कणीकाणे आप, छो प्रत्यक्ष सदा, प्रभु (२)
 भक्तोने दर्शन दઈ (२) करवा सुख सदा. जय...
 शतानंदनुं कार्य प्रेमे पूर्ण कर्यु, प्रभु (२)
 धन संपत्ति सधणी दई (२) विग्रनुं कार्य सर्व. जय...
 कठियाराना नाथ, कोषो कष उर्या, प्रभु (२)
 हुःख दारिद्र्य उठावी (२) भीलनां भाग्य फर्या. जय...
 उकामुख महिपतिनी लज्जाने राखी, प्रभु (२)
 भद्रशिलाने भावे (२) स्नेहसांकण नाखी. जय...
 साधु वणिक श्रीपुर, तेने बहु ताव्यो, प्रभु (२)
 भूल भयंकर तेनी (२) तेथी नव फाव्यो. जय...
 कलावतीनां कष ध्यान दई ग्रीते, प्रभु (२)
 लीलावतीने भावे (२) सहाय थई नित्ये. जय...
 गोपमंडणी घेर तुंगध्वज आव्यो, प्रभु (२)
 प्रसाद पडतो मेल्यो (२) हरिए लई ताव्यो. जय...
 शत पुगोनो नाश थायो अनादरथी, प्रभु (२)
 प्रसाद जव लीधो तव (२) शुभ थयुं श्रीवरथी. जय...
 अनेक सेवाथी भक्त तार्या भाव थकी, प्रभु (२)
 अमने पण आपोने (२) सत्यदेव सुमति. जय...
 सर्व शक्ति सर्वेश दस दिश रहो जामी, प्रभु (२)
 जगधामी भय वामी (२) जरी रही नहि भामी. जय...
 अधम उधारणा नाथ ! कारण निष्कामी, प्रभु (२)
 खल दासी सहु ठामी (२) मति गति नव पामी. जय...
 प्रेम थकी जे भक्त, सत्यनारायण सेवे, प्रभु (२)
 श्री आयुष्य कीर्ति सुख (२) जगपति सुत देवे. जय...
 कथा श्रवण करी भक्त आ आरती गाशे, प्रभु (२)
 कुट्टक जनमनां पापो (२) प्रल्ले तो थाशे. जय...
 शरणागत श्री देव सत्यनारायण, प्रभु (२)
 'छगनलाल' आरती गाये (२) भक्ति भाव थकी. जय...

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

श्री सत्यनारायणा भगवानी आरती (२)

जय ! लक्ष्मी रमणा, जय लक्ष्मी रमणा,
 सत्य सनातन स्वामी, जन पातक हरणा. जय...
 रत्न जडित सिंहासन अद्भुत छबी छाँजै,
 नारद गान निरंतर करते धंटा ध्वनि बाँजै. जय...
 प्रगट भये कवि कारण, द्विजको दर्शन दियो,
 भूढो भ्रातृण बनके, कंचन महल डियो. जय...
 हुर्भल भील काष्ठ, नित बेचत तिस पर दया करी,
 चंद्रचूड एक राजकी, तुमने विपत्ति हरी. जय...
 वैश्य मनोरथ पायो, श्रद्धा तज्ज दीनी,
 सो फल भोग्यो प्रभुज ! तव स्तुति जब कीनी. जय...
 भाव भक्ति के कारण, छिन छिन दृप धर्यो,
 श्रद्धा धारण कीनी, तिनको काञ्ज सर्यो. जय...
 गवाल भाल संग राजा, बनमें भक्ति करी,
 मनवांछित फल दियो, दीन दयाणु हरि. जय...
 श्री सत्य प्रभुकी आरती, जो हरि जन गावे,
 कहत 'शिवानंद स्वामी', फल वांछित पावे. जय...

● ● ●

श्री सत्यनारायण कथा पूरी थया बादनुं उत्तर पूजन

भगवान् सत्यनारायणी कथा सांभण्या पढ़ी (पूरी थया पढ़ी)
 'आत्राध श्री सत्यनारायण स्य उत्तम पूजन करीये' आवो मनमां दृढ़ संकल्प
 करीने श्री सत्यनारायण भगवानने फरी मंत्रोथी चंठन, पुष्प, अक्षत वगेरे
 चढाववा. 'स्थापित देवताभ्यो नमः । पाध्योः पादं हस्तयोः अर्धं, स्नान
 समर्पयामि । गंध सः । पुञ्चानि सः । अबिल सः । सिंहुर सः । धूप आधा पर्यामी
 । दीपम् सः । नैवेध सः । फलमुख चारतां खुतमं सः । त्यार बाट तेमनी सामे

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

मिष्टान तथा विविध ફળો નैવेद्य તરીકे ધરવां तथा તांબुलाटિક ધરીને નીચેના મંત્રથી આરતી કરવી.

મંગલં ભગવાન વિષ્ણુ મંગલમ् ગરૂડધ્વજઃ ॥

મંગલમ् પુડરીકાણો મંગલાયતનં હરિ: ॥

આરાતિકું સમર્પયામિ ષ પ્રદક્ષિણા સમર્પયામિ ॥

અને ત્યાર બાદ સૌઅે હાથ ધોઈ પુણ્યો લઈને નીચેના મંત્ર ભણતાં ભણતાં
શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનને પુણ્યાંજલિ અર્પણ કરવી.

ચं બ્રહ્માવર્ણોન્દ્ર રૂદ્રમરૂતઃ સ્તુનાંતિદિવ્ય સ્ત વૈ વેદે: ।

સાંગપાદકમોપનિહેર્ગાયન્તિ ચં સ્વમગા ॥

ધ્યાન વારિષ્ઠતદ્દશતેન મનસા પશ્યન્તિ ચં યોગિનો ।

યસ્માત્મ ન વિદુઃ સુરાસુરગણાઃ દેવાય તસ્મૈ નમઃ ।

પુણ્યાંજલિ થયા પછી

સ્થાપિત દેવતાભ્યો નમ:

સર્વ વિધે: પરિપૂર્ણ તથાસ્તુ,

કહેવું અને છેલ્લે સૌઅે યથાશક્તિ શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનને ભેટ ધરવી. તથા કથા કહેનાર ખ્રાબણાનું પૂજન કરી દક્ષિણા આપવી તથા કથા કરનાર ખ્રાબણો યજમાનને તથા યજમાન પલીને ચાંલ્લો કરવો. અને આશિવાદ આપીને કંકુવાળા ચોખા સર્વની ઉપર નાખવા. અને સૌને શ્રી સત્યનારાયણ કુથાનો પ્રસાદ અને પંચામૃત આપવું. બીજા દિવસે સવારે શ્રી સત્યનારાયણાનું વિસર્જન કરતી વેળાઅે નીચેના મંત્ર ભણવાં.

યાન્તુ દેવગણાઃ સર્વ સ્વશ કત્યા પૂજિતામયા ।

ઈષકામ પ્રસિદ્ધયર્થ પુનરાગમ્ભનાય ચ ॥

શુભે કર્મણિ પુનરાગમતસ્તુ ॥

આ રીતે શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનની પૂજા સંપૂર્ણ થઈ.

••• श्री सत्यनारायणी कथा •••

श्रीविष्णु सहस्रनाम स्तोत्र

विनियोग

ॐ अस्य श्रीविष्णोर्दिव्यसहस्रनामस्तोत्र महामन्त्रस्य भगवान् श्री वेदव्यासो ऋषिः । श्रीविष्णुं परमात्मा देवता । अनुष्ठुपू छन्दः । अमृतां शुद्धभवा भानुरित बीजम् । देवकीनन्दन ऋषेति शक्तिः । श्री महाविष्णु प्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ॥

आय उच्चारणम्

शान्ताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशम् ।
विश्वाधारं गगनसहशं भेघवर्णं शुभांगम् ॥
लक्ष्मीकान्तं कमलनयनं योगिभिर्धर्मनिगम्यं ।
वन्दे विष्णुं भवभयहरं सर्वलोकेनाथम् ॥

सूचना: एक स्त्रीओरे तथा जे बाणकोरे जनोर्ह धारण करी नथी तेओरे
ॐ नी जग्याए श्री शब्द मूर्कीने सहस्र नामावलिनो पाठ करवो.

श्रीविष्णु सहस्र नामावलि

१ ऊँ विश्वस्मै नमः

११ ऊँ परमात्मने नमः

२ ऊँ विष्णवे नमः

१२ ऊँ मुक्तानां-परमायै गतये नमः

३ ऊँ वषट्काराय नमः

१३ ऊँ अव्ययाय नमः

४ ऊँ भूतभव्यभवत्प्रभवे नमः

१४ ऊँ पुरुषाय नमः

५ ऊँ भूतकृते नमः

१५ ऊँ साक्षिणे नमः

६ ऊँ भूतभूते नमः

१६ ऊँ क्षेत्रज्ञाय नमः

७ ऊँ भावाय नमः

१७ ऊँ अक्षराय नमः

८ ऊँ भूतात्मने नमः

१८ ऊँ योगाय नमः

९ ऊँ भूतभावनाय नमः

१९ ऊँ योगविदां नेत्रे नमः

१० ऊँ पूतात्मने नमः

२० ऊँ प्रधानपुरुषेश्वराय नमः

•••• श्री सत्यनारायणी कथा ••••

२१ ऊँ नारसिंहवपुषे नमः	५० ऊँ विश्वकर्मणे नमः
२२ ऊँ श्रीमते नमः	५१ ऊँ मनवे नमः
२३ ऊँ केशवाय नमः	५२ ऊँ त्वध्वे नमः
२४ ऊँ पुरुषोत्तमाय नमः	५३ ऊँ स्थविष्ठाय नमः
२५ ऊँ सर्वस्मै नमः	५४ ऊँ स्थविराय ध्रुवाय नमः
२६ ऊँ शर्वाय नमः	५५ ऊँ अग्राह्याय नमः
२७ ऊँ शिवाय नमः	५६ ऊँ शाश्वताय नमः
२८ ऊँ स्थाणवे नमः	५७ ऊँ कृष्णाय नमः
२९ ऊँ भूताद्ये नमः	५८ ऊँ लोहिताक्षाय नमः
३० ऊँ निधयेऽव्ययाय नमः	५९ ऊँ प्रतर्दनाय नमः
३१ ऊँ संभवाय नमः	६० ऊँ प्रभूताय नमः
३२ ऊँ भावनाय नमः	६१ ऊँ त्रिकुञ्जाभ्ने नमः
३३ ऊँ भर्ते नमः	६२ ऊँ पवित्राय नमः
३४ ऊँ प्रभवाय नमः	६३ ऊँ भंगलपराय नमः
३५ ऊँ प्रभवे नमः	६४ ऊँ ईशानाय नमः
३६ ऊँ ईश्वराय नमः	६५ ऊँ प्राणाय नमः
३७ ऊँ स्वयंभुवे नमः	६६ ऊँ प्राणाय नमः
३८ ऊँ शंभवे नमः	६७ ऊँ ज्येष्ठाय नमः
३९ ऊँ आदित्याय नमः	६८ ऊँ श्रेष्ठाय नमः
४० ऊँ पुष्कराक्षाय नमः	६९ ऊँ प्रज्ञापतये नमः
४१ ऊँ महास्वनाय नमः	७० ऊँ हिरण्यगर्भाय नमः
४२ ऊँ अनादिनिधनाय नमः	७१ ऊँ भूगर्भाय नमः
४३ ऊँ धात्रे नमः	७२ ऊँ माधवाय नमः
४४ ऊँ विधात्रे नमः	७३ ऊँ मधुसूदनाय नमः
४५ ऊँ धातवे उत्तमाय नमः	७४ ऊँ ईश्वराय नमः
४६ ऊँ अप्रभेयाय नमः	७५ ऊँ विक्किर्णे नमः
४७ ऊँ हृषीकेशाय नमः	७६ ऊँ धन्विने नमः
४८ ऊँ पद्मनाभाय नमः	७७ ऊँ भेष्माविने नमः
४९ ऊँ अमरप्रभवे नमः	७८ ऊँ विक्कमाय नमः

શ્રી સત્યનારાયણની ડયા

૭૮ ઊં કુમારાય નમઃ	૧૦૮ ઊં અસંમિતાય નમઃ
૮૦ ઊં અનુજમાય નમઃ	૧૦૯ ઊં સમાય નમઃ
૮૧ ઊં દુરાધ્યાય નમઃ	૧૧૦ ઊં અમોઘાય નમઃ
૮૨ ઊં કૃતજ્ઞાય નમઃ	૧૧૧ ઊં પુંડરીકાક્ષાય નમઃ
૮૩ ઊં કૃતયે નમઃ	૧૧૨ ઊં વૃષ્ટકર્મણે નમઃ
૮૪ ઊં આત્મવત્તે નમઃ	૧૧૩ ઊં વૃષાકૃતયે નમઃ
૮૫ ઊં સુરેશાય નમઃ	૧૧૪ ઊં રૂદ્રાય નમઃ
૮૬ ઊં શરણાય નમઃ	૧૧૫ ઊં બહુશિરસે નમઃ
૮૭ ઊં શર્મણે નમઃ	૧૧૬ ઊં બભ્રવે નમઃ
૮૮ ઊં વિશ્વરેતસે નમઃ	૧૧૭ ઊં વિશ્વયોનયે નમઃ
૮૯ ઊં પ્રજ્ઞાભવાય નમઃ	૧૧૮ ઊં શુચિશ્રવસે નમઃ
૯૦ ઊં અહ્ને નમઃ	૧૧૯ ઊં અમૃતાય નમઃ
૯૧ ઊં સંવત્સરાય નમઃ	૧૨૦ ઊં શાશ્વતસ્થાણવે નમઃ
૯૨ ઊં વ્યાલાય નમઃ	૧૨૧ ઊં વરારોહાય નમઃ
૯૩ ઊં પ્રત્યયાય નમઃ	૧૨૨ ઊં મહાતપસે નમઃ
૯૪ ઊં સર્વદર્શનાય નમઃ	૧૨૩ ઊં સર્વગાય નમઃ
૯૫ ઊં અજ્ઞાય નમઃ	૧૨૪ ઊં સર્વવિદ્ભાનવે નમઃ
૯૬ ઊં સર્વશરાય નમઃ	૧૨૫ ઊં વિષ્વક્રસેનાય નમઃ
૯૭ ઊં સિદ્ધાય નમઃ	૧૨૬ ઊં જનાઈનાય નમઃ
૯૮ ઊં સિદ્ધયે નમઃ	૧૨૭ ઊં વેદાય નમઃ
૯૯ ઊં સર્વાદ્યે નમઃ	૧૨૮ ઊં વિદવિદે નમઃ
૧૦૦ ઊં અચ્યુતાય નમઃ	૧૨૯ ઊં અવ્યંગાય નમઃ
૧૦૧ ઊં વૃષાકૃપયે નમઃ	૧૩૦ ઊં વેદાંગાય નમઃ
૧૦૨ ઊં અમેયાત્મને નમઃ	૧૩૧ ઊં વેદવિદે નમઃ
૧૦૩ ઊં સર્વયોગવિનિઃસૃતાય નમઃ	૧૩૨ ઊં કુવયે નમઃ
૧૦૪ ઊં વસ્તવે નમઃ	૧૩૩ ઊં લોકાધ્યક્ષાય નમઃ
૧૦૫ ઊં વસુમનસે નમઃ	૧૩૪ ઊં સુરાધ્યક્ષાય નમઃ
૧૦૬ ઊં સત્યાય નમઃ	૧૩૫ ઊં ધર્માધ્યક્ષાય નમઃ
૧૦૭ ઊં સમાત્મને નમઃ	૧૩૬ ઊં કૃતાકૃતાય નમઃ

શ્રી સત્યનારાયણની કથા

૧૩૭ ઊં ચતુરાત્મને નમઃ	૧૬૬ ઊં વીરઘે નમઃ
૧૩૮ ઊં ચતુર્વ્યૂહાય નમઃ	૧૬૭ ઊં માધવાય નમઃ
૧૩૯ ઊં ચતુર્દ્ધ્રાય નમઃ	૧૬૮ ઊં મધવે નમઃ
૧૪૦ ઊં ચતુર્ભુજાય નમઃ	૧૬૯ ઊં અતીન્દ્રિયાય નમઃ
૧૪૧ ઊં આજિષ્ણાવે નમઃ	૧૭૦ ઊં મહામાયાય નમઃ
૧૪૨ ઊં ભોજનાય નમઃ	૧૭૧ ઊં મહોત્સાહાય નમઃ
૧૪૩ ઊં ભોક્ત્રે નમઃ	૧૭૨ ઊં મહાબલાય નમઃ
૧૪૪ ઊં સહિષ્ણાવે નમઃ	૧૭૩ ઊં મહાબુદ્ધયે નમઃ
૧૪૫ ઊં જગદાદિજાય નમઃ	૧૭૪ ઊં મહાવીર્યાય નમઃ
૧૪૬ ઊં અનધાય નમઃ	૧૭૫ ઊં મહાશક્તયે નમઃ
૧૪૭ ઊં વિજયાય નમઃ	૧૭૬ ઊં મહાધુતેય નમઃ
૧૪૮ ઊં જેત્રે નમઃ	૧૭૭ ઊં અનિર્દેશ્યવપુષે નમઃ
૧૪૯ ઊં વિશ્વયોનયે નમઃ	૧૭૮ ઊં શ્રીમતે નમઃ
૧૫૦ ઊં પુનર્વસવે નમઃ	૧૭૯ ઊં અમેયાત્મને નમઃ
૧૫૧ ઊં ઉપેજ્ઞાય નમઃ	૧૮૦ ઊં મહાદ્રિધૃષે નમઃ
૧૫૨ ઊં વામનાય નમઃ	૧૮૧ ઊં મહેષ્વાસાય નમઃ
૧૫૩ ઊં પ્રાંશવે નમઃ	૧૮૨ ઊં મહીભર્તે નમઃ
૧૫૪ ઊં અમોધાય નમઃ	૧૮૩ ઊં શ્રીનિવાસાય નમઃ
૧૫૫ ઊં શુચયે નમઃ	૧૮૪ ઊં સતાં ગતયે નમઃ
૧૫૬ ઊં ઉર્જિતાય નમઃ	૧૮૫ ઊં અનિરુદ્ધાય નમઃ
૧૫૭ ઊં અતીદ્રાય નમઃ	૧૮૬ ઊં સુરાનંદાય નમઃ
૧૫૮ ઊં સંગ્રહાય નમઃ	૧૮૭ ઊં ગોવિંદાય નમઃ
૧૫૯ ઊં સર્ગાય નમઃ	૧૮૮ ઊં ગોવિંદા પતયે નમઃ
૧૬૦ ઊં ધૃતાત્મને નમઃ	૧૮૯ ઊં મરીયયે નમઃ
૧૬૧ ઊં નિયમાય નમઃ	૧૯૦ ઊં દમનાય નમઃ
૧૬૨ ઊં ધમાય નમઃ	૧૯૧ ઊં હંસાય નમઃ
૧૬૩ ઊં વૈદ્યાય નમઃ	૧૯૨ ઊં સુપર્ણાય નમઃ
૧૬૪ ઊં વૈદ્યાય નમઃ	૧૯૩ ઊં ભુજગોત્તમાય નમઃ
૧૬૫ ઊં સદાયોગિને નમઃ	૧૯૪ ઊં લિરણનાભાય નમઃ

••••• श्री सत्यनारायणी कथा •••••

१८५ ऊँ सुतपसे नमः	२२४ ऊँ सहस्रमूर्खं नमः
१८६ ऊँ पश्चनाभाय नमः	२२५ ऊँ विश्वात्मने नमः
१८७ ऊँ प्रज्ञपतये नमः	२२६ ऊँ सहस्राक्षाय नमः
१८८ ऊँ अमृत्यवे नमः	२२७ ऊँ सहस्रपटे नमः
१८९ ऊँ सर्वदृशो नमः	२२८ ऊँ आवर्तनाय नमः
२०० ऊँ सिंहाय नमः	२२९ ऊँ निवृत्तात्मने नमः
२०१ ऊँ संधात्रे नमः	२३० ऊँ संवृताय नमः
२०२ ऊँ संधिमते नमः	२३१ ऊँ संप्रमर्दनाय नमः
२०३ ऊँ स्थिराय नमः	२३२ ऊँ अहःसंवर्तकाय नमः
२०४ ऊँ अश्राय नमः	२३३ ऊँ वक्ष्ये नमः
२०५ ऊँ हुर्मष्णाय नमः	२३४ ऊँ अनिलाय नमः
२०६ ऊँ शास्त्रे नमः	२३५ ऊँ धरणीधराय नमः
२०७ ऊँ विश्रुतात्मने नमः	२३६ ऊँ सुप्रसादाय नमः
२०८ ऊँ सुरारिघे नमः	२३७ ऊँ प्रसन्नात्मने नमः
२०९ ऊँ गुरवे नमः	२३८ ऊँ विश्वधूषे नमः
२१० ऊँ गुरुतभाय नमः	२३९ ऊँ विश्वभुजे नमः
२११ ऊँ धाम्ने नमः	२४० ऊँ विभवे नमः
२१२ ऊँ सत्याय नमः	२४१ ऊँ सत्कर्त्रे नमः
२१३ ऊँ सत्यपराक्रमाय नमः	२४२ ऊँ सत्कृताय नमः
२१४ ऊँ निभिषाय नमः	२४३ ऊँ साधवे नमः
२१५ ऊँ अनिभिषाय नमः	२४४ ऊँ जहूनवे नमः
२१६ ऊँ ऋग्विष्णे नमः	२४५ ऊँ नारायण्णाय नमः
२१७ ऊँ वायस्पतये उदारधिये नमः	२४६ ऊँ नाराय नमः
२१८ ऊँ अग्राह्ये नमः	२४७ ऊँ असंघ्येयाय नमः
२१९ ऊँ ग्रामण्ये नमः	२४८ ऊँ अप्रभेयात्मने नमः
२२० ऊँ श्रीमते नमः	२४९ ऊँ विशिष्टाय नमः
२२१ ऊँ न्यायाय नमः	२५० ऊँ शिष्टकृते नमः
२२२ ऊँ नेत्रे नमः	२५१ ऊँ शुचये नमः
२२३ ऊँ समीरण्णाय नमः	२५२ ऊँ सिद्धार्थाय नमः

••• श्री सत्यनारायणी कथा •••

२५३ ऊँ सिद्धसंकल्पाय नमः	२८२ ऊँ भास्करघुतये नमः
२५४ ऊँ सिद्धिदाय नमः	२८३ ऊँ अमृतांशूदूरभवाय नमः
२५५ ऊँ सिद्धिसाधनाय नमः	२८४ ऊँ भानवे नमः
२५६ ऊँ वृषाहिणे नमः	२८५ ऊँ शशबिंदवे नमः
२५७ ऊँ वृषभाय नमः	२८६ ऊँ सुरेश्वराय नमः
२५८ ऊँ विष्णवे नमः	२८७ ऊँ औषधाय नमः
२५९ ऊँ वृषपर्वणे नमः	२८८ ऊँ जगतः सेतवे नमः
२६० ऊँ वृषोदराये नमः	२८९ ऊँ सत्यधर्मपराक्रमाय नमः
२६१ ऊँ वर्धनाय नमः	२९० ऊँ भूतभव्यभवन्नाथाय नमः
२६२ ऊँ वर्धमानाय नमः	२९१ ऊँ पवनाय नमः
२६३ ऊँ विविक्ताय नमः	२९२ ऊँ पावनाय नमः
२६४ ऊँ श्रुतिसागराय नमः	२९३ ऊँ अनलाय नमः
२६५ ऊँ सुभुजाय नमः	२९४ ऊँ कामध्ने नमः
२६६ ऊँ दुर्धराय नमः	२९५ ऊँ कामकृते नमः
२६७ ऊँ वाञ्मिने नमः	२९६ ऊँ कांताय नमः
२६८ ऊँ महेंद्राय नमः	२९७ ऊँ कामाय नमः
२६९ ऊँ वसुदाय नमः	२९८ ऊँ कामप्रदाय नमः
२७० ऊँ वसवे नमः	२९९ ऊँ प्रभवे नमः
२७१ ऊँ नैकरुपाय नमः	३०० ऊँ युग्मादिकृते नमः
२७२ ऊँ बृहदूपाय नमः	३०१ ऊँ युग्मावर्ताय नमः
२७३ ऊँ शिपिविष्टाय नमः	३०२ ऊँ नैकमायाय नमः
२७४ ऊँ प्रकाशनाय नमः	३०३ ऊँ महाशनाय नमः
२७५ ऊँ ओजस्तेजोघुतिधराय नमः	३०४ ऊँ अहंशयाय नमः
२७६ ऊँ प्रकाशात्मने नमः	३०५ ऊँ अव्यक्तरुपाय नमः
२७७ ऊँ प्रतापनाय नमः	३०६ ऊँ सहस्रजिते नमः
२७८ ऊँ ऋष्टाय नमः	३०७ ऊँ अनंतजिते नमः
२७९ ऊँ स्पष्टाक्षराय नमः	३०८ ऊँ ईष्टाय नमः
२८० ऊँ मंत्राय नमः	३०९ ऊँ अविशिष्टाय नमः
२८१ ऊँ चंद्रांशवे नमः	३१० ऊँ शिष्टेष्टाय नमः

●●● શ્રી સત્યનારાયણની કથા ●●●

૩૧૧ ઓં શિખંડિને નમઃ	૩૪૦ ઓં શૌરયે નમઃ
૩૧૨ ઓં નહુષાય નમઃ	૩૪૧ ઓં જનેશ્વરાય નમઃ
૩૧૩ ઓં વૃષાય નમઃ	૩૪૨ ઓં અનુકૂલાય નમઃ
૩૧૪ ઓં કોધઘે નમઃ	૩૪૩ ઓં શતાવર્તાય નમઃ
૩૧૫ ઓં કોધકૃતકર્તે નમઃ	૩૪૪ ઓં પદ્મિને નમઃ
૩૧૬ ઓં વિશ્વબાહવે નમઃ	૩૪૫ ઓં પદ્મનિભેકણાય નમઃ
૩૧૭ ઓં મહીધરાય નમઃ	૩૪૬ ઓં પદ્મનાભાય નમઃ
૩૧૮ ઓં અચ્યુતાય નમઃ	૩૪૭ ઓં અરવિંદાક્ષાય નમઃ
૩૧૯ ઓં પ્રથિતાય નમઃ	૩૪૮ ઓં પદ્મગર્ભાય નમઃ
૩૨૦ ઓં પ્રાણાય નમઃ	૩૪૯ ઓં શરીરભૂતે નમઃ
૩૨૧ ઓં પ્રાણદાય નમઃ	૩૫૦ ઓં મહર્દ્યાય નમઃ
૩૨૨ ઓં વાસવાનુજ્ઞાય નમઃ	૩૫૧ ઓં ઋષાય નમઃ
૩૨૩ ઓં અપાં નિધયે નમઃ	૩૫૨ ઓં વૃદ્ધાત્મને નમઃ
૩૨૪ ઓં અધિષ્ઠાનાય નમઃ	૩૫૩ ઓં મહાક્ષાય નમઃ
૩૨૫ ઓં અપ્રમતાય નમઃ	૩૫૪ ઓં ગરુડધ્વજ્ઞાય નમઃ
૩૨૬ ઓં પ્રતિષ્ઠિતાય નમઃ	૩૫૫ ઓં અતુલાય નમઃ
૩૨૭ ઓં સ્કુંદાય નમઃ	૩૫૬ ઓં શરભાય નમઃ
૩૨૮ ઓં સ્કુંદહરાય નમઃ	૩૫૭ ઓં ભીમાય નમઃ
૩૨૯ ઓં ધૂર્યાય નમઃ	૩૫૮ ઓં સમયજ્ઞાય નમઃ
૩૩૦ ઓં વરદાય નમઃ	૩૫૯ ઓં હવિર્હરયે નમઃ
૩૩૧ ઓં વાયુવાહનાય નમઃ	૩૬૦ ઓં સર્વલક્ષણલક્ષણ્યાય નમઃ
૩૩૨ ઓં વાસુદેવાય નમઃ	૩૬૧ ઓં લક્ષ્મીવતે નમઃ
૩૩૩ ઓં બૃહદ્ભાનવે નમઃ	૩૬૨ ઓં સમિતિજ્ઞાય નમઃ
૩૩૪ ઓં આદિદેવાય નમઃ	૩૬૩ ઓં વિક્ષરાય નમઃ
૩૩૫ ઓં પુરંદરાય નમઃ	૩૬૪ ઓં રોહિતાય નમઃ
૩૩૬ ઓં અશોકાય નમઃ	૩૬૫ ઓં માર્ગાય નમઃ
૩૩૭ ઓં તારણાય નમઃ	૩૬૬ ઓં હેતવે નમઃ
૩૩૮ ઓં તારાય નમઃ	૩૬૭ ઓં દામોદરાય નમઃ
૩૩૯ ઓં શૂરાય નમઃ	૩૬૮ ઓં સહાય નમઃ

•••• શ્રી સત્યનારાયણની કથા ••••

૩૬૮ ઊં મહીધરાય નમઃ	૩૮૮ ઊં નેયાય નમઃ
૩૭૦ ઊં મહાભાગાય નમઃ	૩૮૯ ઊં નયાય નમઃ
૩૭૧ ઊં વેગવતે નમઃ	૪૦૦ ઊં અનનાય નમઃ
૩૭૨ ઊં અમિતાશનાય નમઃ	૪૦૧ ઊં વીરાય નમઃ
૩૭૩ ઊં ઉદ્ભવાય નમઃ	૪૦૨ ઊં શક્તિમતાં શ્રેષ્ઠાય નમઃ
૩૭૪ ઊં કોભણાય નમઃ	૪૦૩ ઊં ધર્માય નમઃ
૩૭૫ ઊં દેવાય નમઃ	૪૦૪ ઊં ધર્મવિદુતમાય નમઃ
૩૭૬ ઊં શ્રીગર્ભાય નમઃ	૪૦૫ ઊં વૈકુંઠાય નમઃ
૩૭૭ ઊં પરમેશ્વરાય નમઃ	૪૦૬ ઊં પુરુષાય નમઃ
૩૭૮ ઊં કરણાય નમઃ	૪૦૭ ઊં પ્રાણાય નમઃ
૩૭૯ ઊં કારણાય નમઃ	૪૦૮ ઊં પ્રાણદાય નમઃ
૩૮૦ ઊં કર્ત્રે નમઃ	૪૦૯ ઊં પ્રણવાય નમઃ
૩૮૧ ઊં વિકર્ત્રે નમઃ	૪૧૦ ઊં પૃથવે નમઃ
૩૮૨ ઊં ગહનાય નમઃ	૪૧૧ ઊં હિરણ્યગર્ભાય નમઃ
૩૮૩ ઊં ગૃહાય નમઃ	૪૧૨ ઊં શત્રુધનાય નમઃ
૩૮૪ ઊં વ્યવસાયાય નમઃ	૪૧૩ ઊં વ્યાપ્તાય નમઃ
૩૮૫ ઊં વ્યવસ્થાનાય નમઃ	૪૧૪ ઊં વાયવે નમઃ
૩૮૬ ઊં સંસ્થાનાય નમઃ	૪૧૫ ઊં અધોક્ષજાય નમઃ
૩૮૭ ઊં સ્થાનદાય નમઃ	૪૧૬ ઊં ઋતવે નમઃ
૩૮૮ ઊં ધ્રુવાય નમઃ	૪૧૭ ઊં સુદર્શનાય નમઃ
૩૮૯ ઊં પરર્દ્ઘયે નમઃ	૪૧૮ ઊં કાલાય નમઃ
૩૯૦ ઊં પરમસ્પષ્ટાય નમઃ	૪૧૯ ઊં પરમેષ્ઠિને નમઃ
૩૯૧ ઊં તુષ્ટાય નમઃ	૪૨૦ ઊં પરિગ્રહાય નમઃ
૩૯૨ ઊં પુષ્ટાય નમઃ	૪૨૧ ઊં ઉગ્રાય નમઃ
૩૯૩ ઊં શુલેક્ષણાય નમઃ	૪૨૨ ઊં સંવત્સરાય નમઃ
૩૯૪ ઊં રામાય નમઃ	૪૨૩ ઊં દક્ષાય નમઃ
૩૯૫ ઊં વિરામાય નમઃ	૪૨૪ ઊં વિશ્રામાય નમઃ
૩૯૬ ઊં વિરજસે નમઃ	૪૨૫ ઊં વિશ્વદક્ષિણાય નમઃ
૩૯૭ ઊં માર્ગાય નમઃ	૪૨૬ ઊં વિસ્તારાય નમઃ

श्री कल्यानाचार्याणी डया

४२७ ऊँ स्थावरस्थाणवे नमः	४५६ ऊँ सुमुखाय नमः
४२८ ऊँ प्रभाणाय नमः	४५७ ऊँ सूक्ष्माय नमः
४२९ ऊँ भीज्ञायाव्ययाय नमः	४५८ ऊँ सुधोषाय नमः
४३० ऊँ अर्थाय नमः	४५९ ऊँ सुखदाय नमः
४३१ ऊँ अनर्थाय नमः	४६० ऊँ सुहृष्टे नमः
४३२ ऊँ महाकोशाय नमः	४६१ ऊँ मनोहराय नमः
४३३ ऊँ महाभोगाय नमः	४६२ ऊँ जितकोषाय नमः
४३४ ऊँ महाधनाय नमः	४६३ ऊँ वीरभाष्टवे नमः
४३५ ऊँ अनिर्विलेणाय नमः	४६४ ऊँ विदारणाय नमः
४३६ ऊँ स्थविष्ठाय नमः	४६५ ऊँ स्वापनाय नमः
४३७ ऊँ अभुवे नमः	४६६ ऊँ स्ववशाय नमः
४३८ ऊँ धर्मयूपाय नमः	४६७ ऊँ व्यापिने नमः
४३९ ऊँ महाभाय नमः	४६८ ऊँ नैकात्मने नमः
४४० ऊँ नक्षत्रनेभये नमः	४६९ ऊँ नैककर्मकृते नमः
४४१ ऊँ नक्षत्रिष्ठे नमः	४७० ऊँ वत्सराय नमः
४४२ ऊँ क्षमाय नमः	४७१ ऊँ वत्सलाय नमः
४४३ ऊँ क्षामाय नमः	४७२ ऊँ वत्सिने नमः
४४४ ऊँ सभीहनाय नमः	४७३ ऊँ रत्नगर्भाय नमः
४४५ ऊँ यज्ञाय नमः	४७४ ऊँ धनेश्वराय नमः
४४६ ऊँ ईज्याय नमः	४७५ ऊँ धर्मगुपे नमः
४४७ ऊँ महेज्याय नमः	४७६ ऊँ धर्मकृते नमः
४४८ ऊँ कृतवे नमः	४७७ ऊँ धर्मिष्ठे नमः
४४९ ऊँ सत्राय नमः	४७८ ऊँ सते नमः
४५० ऊँ सतां गतये नमः	४७९ ऊँ असते नमः
४५१ ऊँ सर्वदर्शिने नमः	४८० ऊँ क्षराय नमः
४५२ ऊँ विमुक्तात्मने नमः	४८१ ऊँ अक्षराय नमः
४५३ ऊँ सर्वज्ञाय नमः	४८२ ऊँ अविज्ञात्रे नमः
४५४ ऊँ शानाय उत्तमाय नमः	४८३ ऊँ सहस्रांशवे नमः
४५५ ऊँ सुव्रताय नमः	४८४ ऊँ विधात्रे नमः

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

४८५ ऊँ कृतलक्षणाय नमः	५१४ ऊँ विनयितासाक्षिष्ठो नमः
४८६ ऊँ गर्भस्तिनेमये नमः	५१५ ऊँ मुकुंदाय नमः
४८७ ऊँ सत्वस्थाय नमः	५१६ ऊँ अभितविक्माय नमः
४८८ ऊँ सिंहाय नमः	५१७ ऊँ अंभोनिधये नमः
४८९ ऊँ भूतमहेश्वराय नमः	५१८ ऊँ अनंतात्मने नमः
४९० ऊँ आदिदेवाय नमः	५१९ ऊँ महादधिशयाय नमः
४९१ ऊँ महादेवाय नमः	५२० ऊँ अंतकाय नमः
४९२ ऊँ देवेशाय नमः	५२१ ऊँ अश्रय नमः
४९३ ऊँ देवभूदगुरवे नमः	५२२ ऊँ महार्हय नमः
४९४ ऊँ उत्तरस्मै नमः	५२३ ऊँ स्वात्माव्याय नमः
४९५ ऊँ गोपतये नमः	५२४ ऊँ जिताभित्राय नमः
४९६ ऊँ गोप्त्रे नमः	५२५ ऊँ प्रमोदनाय नमः
४९७ ऊँ शानगभ्याय नमः	५२६ ऊँ आनंदाय नमः
४९८ ऊँ पुरातनाय नमः	५२७ ऊँ नंदनाय नमः
४९९ ऊँ शरीरभूतभूते नमः	५२८ ऊँ नंदाय नमः
५०० ऊँ भोक्त्रे नमः	५२९ ऊँ सत्यधर्माय नमः
५०१ ऊँ कृपीन्द्राय नमः	५३० ऊँ त्रिविक्माय नमः
५०२ ऊँ भूरिदक्षिणाय नमः	५३१ ऊँ महर्घये कपिलाचार्याय नमः
५०३ ऊँ सोमपाय नमः	५३२ ऊँ कृतज्ञाय नमः
५०४ ऊँ अमृतपाय नमः	५३३ ऊँ मेहिनीपतये नमः
५०५ ऊँ सोमाय नमः	५३४ ऊँ त्रिपदाय नमः
५०६ ऊँ पुरुषिते नमः	५३५ ऊँ त्रिदशाध्यक्षाय नमः
५०७ ऊँ पुरुसत्तमाय नमः	५३६ ऊँ महाशृंगाय नमः
५०८ ऊँ विनयाय नमः	५३७ ऊँ कृतांतकृते नमः
५०९ ऊँ ज्याय नमः	५३८ ऊँ महावराहाय नमः
५१० ऊँ सत्यसंधाय नमः	५३९ ऊँ गोविंदाय नमः
५११ ऊँ दाशाहर्य नमः	५४० ऊँ सुषेणाय नमः
५१२ ऊँ सात्वतां पत्ये नमः	५४१ ऊँ कुनकांगठिने नमः
५१३ ऊँ शुवाय नमः	५४२ ऊँ गुह्याय नमः

••• श्री सत्यनारायणी कथा •••

५४३ ऊँ गभीराय नमः	५७२ ऊँ सर्वदेव्यासाय नमः
५४४ ऊँ गहनाय नमः	५७३ ऊँ वायस्पतये अयोनिज्ञय नमः
५४५ ऊँ गुमाय नमः	५७४ ऊँ त्रिसाम्ने नमः
५४६ ऊँ चकगदाधराय नमः	५७५ ऊँ सामग्राय नमः
५४७ ऊँ वेधसे नमः	५७६ ऊँ साम्ने नमः
५४८ ऊँ स्वांगाय नमः	५७७ ऊँ निर्वाणाय नमः
५४९ ऊँ अजिताय नमः	५७८ ऊँ भेषज्ञय नमः
५५० ऊँ कुष्णाय नमः	५७९ ऊँ भिषजे नमः
५५१ ऊँ देवाय नमः	५८० ऊँ संन्यासकृते नमः
५५२ ऊँ संकर्षणायाच्युताय नमः	५८१ ऊँ शमाय नमः
५५३ ऊँ वरुणाय नमः	५८२ ऊँ शांताय नमः
५५४ ऊँ वारुणाय नमः	५८३ ऊँ निष्ठाये नमः
५५५ ऊँ वृक्षाय नमः	५८४ ऊँ शान्त्ये नमः
५५६ ऊँ पुष्कराक्षाय नमः	५८५ ऊँ परायणाय नमः
५५७ ऊँ महामनसे नमः	५८६ ऊँ शुभांगाय नमः
५५८ ऊँ भगवते नमः	५८७ ऊँ शांतिदाय नमः
५५९ ऊँ भगध्ने नमः	५८८ ऊँ ऋष्ट्रे नमः
५६० ऊँ आनंदिने नमः	५८९ ऊँ कुमुदाय नमः
५६१ ऊँ वनमालिने नमः	५९० ऊँ कुवलेशयाय नमः
५६२ ऊँ हलायुधाय नमः	५९१ ऊँ गोहिताय नमः
५६३ ऊँ आदित्याय नमः	५९२ ऊँ गोपतेय नमः
५६४ ऊँ ज्योतिरादित्याय नमः	५९३ ऊँ गोप्त्रे नमः
५६५ ऊँ सहिष्णवे नमः	५९४ ऊँ वृषभाक्षाय नमः
५६६ ऊँ गतिसत्तमाय नमः	५९५ ऊँ वृषप्रियाय नमः
५६७ ऊँ सुधन्वने नमः	५९६ ऊँ अनिवर्तिने नमः
५६८ ऊँ खंडपरशवे नमः	५९७ ऊँ निवृत्तात्मने नमः
५६९ ऊँ दारुणाय नमः	५९८ ऊँ संक्षेप्त्रे नमः
५७० ऊँ द्रविष्णप्रदाय नमः	५९९ ऊँ क्षेमकृते नमः
५७१ ऊँ दिविस्पृशे नमः	

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

६०० ऊँ शिवाय नमः	६२८ ऊँ भूषणाय नमः
६०१ ऊँ श्रीवत्सवक्षसे नमः	६३० ऊँ भूतये नमः
६०२ ऊँ श्रीवासाय नमः	६३१ ऊँ विशोकाय नमः
६०३ ऊँ श्रीपतये नमः	६३२ ऊँ शोकनाशनाय नमः
६०४ ऊँ श्रीमतां वराय नमः	६३३ ऊँ अर्चिष्मते नमः
६०५ ऊँ श्रीदाय नमः	६३४ ऊँ अर्चिताय नमः
६०६ ऊँ श्रीशाय नमः	६३५ ऊँ कुंभाय नमः
६०७ ऊँ श्रीनिवासाय नमः	६३६ ऊँ विशुद्धात्मने नमः
६०८ ऊँ श्रीनिधये नमः	६३७ ऊँ विशोधनाय नमः
६०९ ऊँ श्रीविभावनाय नमः	६३८ ऊँ अनिरुद्धाय नमः
६१० ऊँ श्रीधराय नमः	६३९ ऊँ अप्रतिरथाय नमः
६११ ऊँ श्रीकराय नमः	६४० ऊँ प्रद्युम्नाय नमः
६१२ ऊँ श्रेयसे नमः	६४१ ऊँ अमितविक्रमाय नमः
६१३ ऊँ श्रीमते नमः	६४२ ऊँ कालनेभिन्निध्ने नमः
६१४ ऊँ लोकत्रयाश्रयाय नमः	६४३ ऊँ वीराय नमः
६१५ ऊँ स्वक्षाय नमः	६४४ ऊँ शौरये नमः
६१६ ऊँ स्वंगाय नमः	६४५ ऊँ शूरजनेश्वराय नमः
६१७ ऊँ शतानंदाय नमः	६४६ ऊँ त्रिलोकात्मने नमः
६१८ ऊँ नंदिने नमः	६४७ ऊँ त्रिलोकेशाय नमः
६१९ ऊँ ज्योतिर्गणेश्वराय नमः	६४८ ऊँ केशवाय नमः
६२० ऊँ विजितात्मने नमः	६४९ ऊँ केशिध्ने नमः
६२१ ऊँ अविधेयात्मने नमः	६५० ऊँ हरये नमः
६२२ ऊँ सत्कीर्तये नमः	६५१ ऊँ कामदेवाय नमः
६२३ ऊँ छिन्नसंशयाय नमः	६५२ ऊँ कामपालाय नमः
६२४ ऊँ उटीण्डाय नमः	६५३ ऊँ कामिने नमः
६२५ ऊँ सर्वतश्कुषे नमः	६५४ ऊँ कांताय नमः
६२६ ऊँ अनीशाय नमः	६५५ ऊँ कृतागमाय नमः
६२७ ऊँ शाश्वतस्थिराय नमः	६५६ ऊँ अनिर्देश्यवपुषे नमः
६२८ ऊँ भूशयाय नमः	६५७ ऊँ विष्णुवे नमः

श्री सत्यनारायणी कथा

६५८ ऊँ वीराय नमः	६८७ ऊँ पुण्याय नमः
६५९ ऊँ अनंताय नमः	६८८ ऊँ पुण्यकीर्तये नमः
६६० ऊँ धनंजयाय नमः	६८९ ऊँ अनामयाय नमः
६६१ ऊँ श्रिमण्याय नमः	६९० ऊँ मनोजवाय नमः
६६२ ऊँ श्रिमहूते नमः	६९१ ऊँ तीर्थकराय नमः
६६३ ऊँ श्रिमिषो नमः	६९२ ऊँ वसुरेतसे नमः
६६४ ऊँ श्रिमिषो नमः	६९३ ऊँ वसुप्रदाय नमः
६६५ ऊँ श्रिमविवर्धनाय नमः	६९४ ऊँ वसुप्रदाय नमः
६६६ ऊँ श्रिमविष्टे नमः	६९५ ऊँ वासुदेवाय नमः
६६७ ऊँ ब्राह्मणाय नमः	६९६ ऊँ वसवे नमः
६६८ ऊँ श्रिमिषो नमः	६९७ ऊँ वसुमनसे नमः
६६९ ऊँ श्रिमशाय नमः	६९८ ऊँ हविषे नमः
६७० ऊँ श्रावणप्रियाय नमः	६९९ ऊँ सद्गतये नमः
६७१ ऊँ महाकमाय नमः	७०० ऊँ सत्कृतये नमः
६७२ ऊँ महाकर्मणो नमः	७०१ ऊँ सत्तायै नमः
६७३ ऊँ महातेजसे नमः	७०२ ऊँ सद्भूतये नमः
६७४ ऊँ महोरगाय नमः	७०३ ऊँ सत्परायणाय नमः
६७५ ऊँ महाकृतवे नमः	७०४ ऊँ शूरसेनाय नमः
६७६ ऊँ महायज्ञवने नमः	७०५ ऊँ यदुश्रेष्ठाय नमः
६७७ ऊँ महायशाय नमः	७०६ ऊँ सन्निवासाय नमः
६७८ ऊँ महाहविषे नमः	७०७ ऊँ सुयामुनाय नमः
६७९ ऊँ सत्याय नमः	७०८ ऊँ भूतावासाय नमः
६८० ऊँ सत्प्रियाय नमः	७०९ ऊँ वासुदेवाय नमः
६८१ ऊँ स्तोत्राय नमः	७१० ऊँ सर्वासुनिलयाय नमः
६८२ ऊँ स्तुतये नमः	७११ ऊँ अनलाय नमः
६८३ ऊँ स्तोत्रे नमः	७१२ ऊँ दृप्त्यने नमः
६८४ ऊँ रणप्रियाय नमः	७१३ ऊँ दृप्ताय नमः
६८५ ऊँ पूर्णाय नमः	७१४ ऊँ दृप्ताय नमः
६८६ ऊँ पूरयित्रे नमः	७१५ ऊँ दुर्धराय नमः

●●● श्री सत्यनारायणी कथा ●●●

७१६ ऊँ अपराजिताय नमः	७४५ ऊँ अयलाय नमः
७१७ ऊँ विश्वमूर्तये नमः	७४६ ऊँ चलाय नमः
७१८ ऊँ महामूर्तये नमः	७४७ ऊँ अमानिने नमः
७१९ ऊँ दीप्तमूर्तये नमः	७४८ ऊँ मानदाय नमः
७२० ऊँ अमूर्तिमते नमः	७४९ ऊँ मान्याय नमः
७२१ ऊँ अनेकमूर्तये नमः	७५० ऊँ लोकस्वामिने नमः
७२२ ऊँ अव्यक्ताय नमः	७५१ ऊँ त्रिलोकधृषे नमः
७२३ ऊँ शतमूर्तये नमः	७५२ ऊँ सुमेधसे नमः
७२४ ऊँ शताननाय नमः	७५३ ऊँ मेधज्ञाय नमः
७२५ ऊँ एकस्मै नमः	७५४ ऊँ धन्याय नमः
७२६ ऊँ नैकाय नमः	७५५ ऊँ सत्यमेधसे नमः
७२७ ऊँ सवाय नमः	७५६ ऊँ धराधराय नमः
७२८ ऊँ काय नमः	७५७ ऊँ तेजोवृषाय नमः
७२९ ऊँ कुस्मै नमः	७५८ ऊँ धुतिधराय नमः
७३० ऊँ यस्मै नमः	७५९ ऊँ सर्वशत्रभृतां वराय नमः
७३१ ऊँ तस्मै नमः	७६० ऊँ प्रग्रहाय नमः
७३२ ऊँ पदायानुतमाय नमः	७६१ ऊँ निग्रहाय नमः
७३३ ऊँ लोकबंधवे नमः	७६२ ऊँ व्यग्राय नमः
७३४ ऊँ लोकनाथाय नमः	७६३ ऊँ नैकश्रृंगाय नमः
७३५ ऊँ माधवाय नमः	७६४ ऊँ गदाग्रज्ञाय नमः
७३६ ऊँ भक्तवत्सलाय नमः	७६५ ऊँ चतुर्भूतये नमः
७३७ ऊँ सुवर्णवर्णाय नमः	७६६ ऊँ चतुर्भाष्ठवे नमः
७३८ ऊँ हेमांगाय नमः	७६७ ऊँ चतुर्व्यूष्टाय नमः
७३९ ऊँ वरांगाय नमः	७६८ ऊँ चतुर्गतवे नमः
७४० ऊँ चंदनांगदिने नमः	७६९ ऊँ चतुरात्मने नमः
७४१ ऊँ वीरघो नमः	७७० ऊँ चतुर्भावाय नमः
७४२ ऊँ विषमाय नमः	७७१ ऊँ चतुर्वेदविदे नमः
७४३ ऊँ शून्याय नमः	७७२ ऊँ एकपटे नमः
७४४ ऊँ घृताशिषे नमः	७७३ ऊँ समावर्ताय नमः

••• श्री सत्यनारायणी कथा •••

७७४ ऊँ अनिवृत्तात्मने नमः	८०३ ऊँ महाहृदाय नमः
७७५ ऊँ दुर्जयाय नमः	८०४ ऊँ महागर्ताय नमः
७७६ ऊँ दुरतिक्तमाय नमः	८०५ ऊँ महाभूताय नमः
७७७ ऊँ दुर्लभाय नमः	८०६ ऊँ महानिधये नमः
७७८ ऊँ दुर्गमाय नमः	८०७ ऊँ कुमुदाय नमः
७७९ ऊँ दुर्गाय नमः	८०८ ऊँ कुंदराय नमः
७८० ऊँ दुरावासाय नमः	८०९ ऊँ कुंदाय नमः
७८१ ऊँ दुरारिष्टे नमः	८१० ऊँ पूर्जन्याय नमः
७८२ ऊँ शुभांगाय नमः	८११ ऊँ पावनाय नमः
७८३ ऊँ लोकसारंगाय नमः	८१२ ऊँ अनिलाय नमः
७८४ ऊँ सुतंतवे नमः	८१३ ऊँ अमृताशाय नमः
७८५ ऊँ तंतुवर्धनाय नमः	८१४ ऊँ अमृतवपुषे नमः
७८६ ऊँ ईद्रकर्मणे नमः	८१५ ऊँ सर्वज्ञाय नमः
७८७ ऊँ महाकर्मणे नमः	८१६ ऊँ सर्वतोमुखाये नमः
७८८ ऊँ कृतकर्मणे नमः	८१७ ऊँ सुलभाय नमः
७८९ ऊँ कृतागमाय नमः	८१८ ऊँ सुव्रताय नमः
७९० ऊँ उद्भवाय नमः	८१९ ऊँ सिद्धाय नमः
७९१ ऊँ सुंदराय नमः	८२० ऊँ शत्रुघ्निते नमः
७९२ ऊँ सुंदाय नमः	८२१ ऊँ शत्रुतापनाय नमः
७९३ ऊँ रत्नाभाय नमः	८२२ ऊँ न्यग्रोधाय नमः
७९४ ऊँ सुलोचनाय नमः	८२३ ऊँ उदुंभराय नमः
७९५ ऊँ अर्काय नमः	८२४ ऊँ अश्वत्थाय नमः
७९६ ऊँ वाङ्सनाय नमः	८२५ ऊँ चाणूरांध्रनिधूदनाय नमः
७९७ ऊँ शृंगिष्ठे नमः	८२६ ऊँ सहस्रार्चिषे नमः
७९८ ऊँ जयंताय नमः	८२७ ऊँ सप्ताञ्जित्वाय नमः
७९९ ऊँ सर्वविज्जितिने नमः	८२८ ऊँ सप्तैषसै नमः
८०० ऊँ सुवर्णबिंदवे नमः	८२९ ऊँ सप्तवाहनाय नमः
८०१ ऊँ अक्षोत्त्वाय नमः	८३० ऊँ अमूर्तये नमः
८०२ ऊँ सर्ववाणीश्वरेश्वराय नमः	८३१ ऊँ अनधाय नमः

श्री सत्यनारायणी कथा

८३२ ऊँ अचिंत्याय नमः	८६१ ऊँ दमाय नमः
८३३ ऊँ भयकृते नमः	८६२ ऊँ अपराजिताय नमः
८३४ ऊँ भयनाशनाय नमः	८६३ ऊँ सर्वसहाय नमः
८३५ ऊँ अष्टावे नमः	८६४ ऊँ नियंत्रे नमः
८३६ ऊँ बृहते नमः	८६५ ऊँ अनियमाय नमः
८३७ ऊँ कृशाय नमः	८६६ ऊँ अयमाय नमः
८३८ ऊँ स्थूलाय नमः	८६७ ऊँ सत्पवते नमः
८३९ ऊँ गुणभूते नमः	८६८ ऊँ सात्त्विकाय नमः
८४० ऊँ निर्गुणाय नमः	८६९ ऊँ सत्याय नमः
८४१ ऊँ महते नमः	८७० ऊँ सत्यधर्मपरायणाय नम
८४२ ऊँ अधृताय नमः	८७१ ऊँ अभिप्रायाय नमः
८४३ ऊँ स्वधृताय नमः	८७२ ऊँ प्रियार्हाय नमः
८४४ ऊँ स्वास्याय नमः	८७३ ऊँ अर्हाय नमः
८४५ ऊँ प्राग्वंशाय नमः	८७४ ऊँ प्रियकृते नमः
८४६ ऊँ वंशवर्धनाय नमः	८७५ ऊँ प्रीतिवर्धनाय नमः
८४७ ऊँ भारभूते नमः	८७६ ऊँ विष्णवसगतये नमः
८४८ ऊँ कथिताय नमः	८७७ ऊँ ज्योतिषे नमः
८४९ ऊँ योगिने नमः	८७८ ऊँ सुरुचये नमः
८५० ऊँ योगीशाय नमः	८७९ ऊँ हुतभुजे नमः
८५१ ऊँ सर्वकामदाय नमः	८८० ऊँ विभवे नमः
८५२ ऊँ आश्रमाय नमः	८८१ ऊँ रवये नमः
८५३ ऊँ श्रमणाय नमः	८८२ ऊँ विरोचनाय नमः
८५४ ऊँ क्षामाय नमः	८८३ ऊँ सूर्याय नमः
८५५ ऊँ सुपर्णाय नमः	८८४ ऊँ सवित्रे नमः
८५६ ऊँ वायुवाहनाय नमः	८८५ ऊँ रविलोचनाय नमः
८५७ ऊँ धनुर्धराय नमः	८८६ ऊँ अनंताय नमः
८५८ ऊँ धनुर्वेदाय नमः	८८७ ऊँ हुतभुजे नमः
८५९ ऊँ दंडाय नमः	८८८ ऊँ भोक्त्रे नमः
८६० ऊँ दमयित्रे नमः	८८९ ऊँ सुखदाय नमः

શ્રી સત્યનારાયણાની કથા

૮૯૦ ઊં નૈકજ્ઞાય નમઃ	૮૧૮ ઊં ક્ષમિણાં વરાય નમઃ
૮૯૧ ઊં અગ્રજ્ઞાય નમઃ	૮૨૦ ઊં વિદ્વત્તમાય નમઃ
૮૯૨ ઊં અનિર્વિષણાય નમઃ	૮૨૧ ઊં વીતમ્ભયાય નમઃ
૮૯૩ ઊં સદામર્ઘિણો નમઃ	૮૨૨ ઊં પુણ્ય શ્રવણકીર્તનાય નમઃ
૮૯૪ ઊં લોકાધિષ્ઠાનાય નમઃ	૮૨૩ ઊં ઉત્તારણાય નમઃ
૮૯૫ ઊં અદ્ભુતાય નમઃ	૮૨૪ ઊં દુષ્કૃતિદ્ધે નમઃ
૮૯૬ ઊં સનાતે નમઃ	૮૨૫ ઊં પુણ્યાય નમઃ
૮૯૭ ઊં સનાતનતમાય નમઃ	૮૨૬ ઊં દુઃસ્વખનાશનાય નમઃ
૮૯૮ ઊં કપિલાય નમઃ	૮૨૭ ઊં વીરધ્ને નમઃ
૮૯૯ ઊં કપથે નમઃ	૮૨૮ ઊં રક્ષણાય નમઃ
૯૦૦ ઊં અધ્યયાય નમઃ	૮૨૯ ઊં સત્ત્વદ્ધયો નમઃ
૯૦૧ ઊં સ્વસ્તિદાય નમઃ	૮૩૦ ઊં જીવનાય નમઃ
૯૦૨ ઊં સ્વસ્તિકૃતે નમઃ	૮૩૧ ઊં પર્યવસ્થિતાય નમઃ
૯૦૩ ઊં સ્વસ્તયે નમઃ	૮૩૨ ઊં અનંતરૂપાય નમઃ
૯૦૪ ઊં સ્વસ્તિભુજે નમઃ	૮૩૩ ઊં અનંતશ્રિયે નમઃ
૯૦૫ ઊં સ્વસ્તિદક્ષિણાય નમઃ	૮૩૪ ઊં જિતમન્યવે નમઃ
૯૦૬ ઊં અરૌદ્રાય નમઃ	૮૩૫ ઊં ભયાપહાય નમઃ
૯૦૭ ઊં કુંડલિને નમઃ	૮૩૬ ઊં ચતુરસ્નાય નમઃ
૯૦૮ ઊં ચક્રિણે નમઃ	૮૩૭ ઊં ગલ્ભીરાત્મને નમઃ
૯૦૯ ઊં વિકમણો નમઃ	૮૩૮ ઊં વિદ્ધિશાય નમઃ
૯૧૦ ઊં ઉર્જિતશાસનાય નમઃ	૮૩૯ ઊં વ્યાદિશાય નમઃ
૯૧૧ ઊં શબ્દતિગાય નમઃ	૮૪૦ ઊં દિશાય નમઃ
૯૧૨ ઊં શબ્દસહાય નમઃ	૮૪૧ ઊં અનાદયે નમઃ
૯૧૩ ઊં શિશિરાય નમઃ	૮૪૨ ઊં ભૂભૂવે નમઃ
૯૧૪ ઊં શર્વરીકરાય નમઃ	૮૪૩ ઊં લક્ષ્મ્યે નમઃ
૯૧૫ ઊં અઙ્ગુરાય નમઃ	૮૪૪ ઊં સુવીરાય નમઃ
૯૧૬ ઊં પેશલાયે નમઃ	૮૪૫ ઊં રચિરાંગદાય નમઃ
૯૧૭ ઊં દક્ષાય નમઃ	૮૪૬ ઊં જનનાય નમઃ
૯૧૮ ઊં દક્ષિણસ્યે નમઃ	૮૪૭ ઊં જનજન્માદયે નમઃ

● ● ● श्री सत्यनारायणी कथा ● ● ●

८४८ ऊँ भीमाय नमः	८७५ ऊँ यज्ञवाहनाय नमः
८४९ ऊँ भीमपराक्माय नमः	८७६ ऊँ यज्ञभूते नमः
८५० ऊँ आधारनिलयाय नमः	८७७ ऊँ यज्ञकृते नमः
८५१ ऊँ अधात्रे नमः	८७८ ऊँ यज्ञिने नमः
८५२ ऊँ पुष्पहासाय नमः	८७९ ऊँ यज्ञभुजे नमः
८५३ ऊँ प्रश्नगराय नमः	८८० ऊँ यज्ञसाधनाय नमः
८५४ ऊँ उर्ध्वगाय नमः	८८१ ऊँ यज्ञांतकृते नमः
८५५ ऊँ सत्पथाचाराय नमः	८८२ ऊँ यज्ञगुह्याय नमः
८५६ ऊँ प्राणदाय नमः	८८३ ऊँ अन्नाय नमः
८५७ ऊँ प्राणवाय नमः	८८४ ऊँ अन्नादाय नमः
८५८ ऊँ पश्चाय नमः	८८५ ऊँ आत्मयोनये नमः
८५९ ऊँ प्रमाणाय नमः	८८६ ऊँ स्वयंजाताय नमः
८६० ऊँ प्राणनिलयाय नमः	८८७ ऊँ वैभानाय नमः
८६१ ऊँ प्राणभूते नमः	८८८ ऊँ सामग्रायनाय नमः
८६२ ऊँ प्राणज्ञवनाय नमः	८८९ ऊँ देवकीनंदनाय नमः
८६३ ऊँ तत्पाय नमः	८९० ऊँ स्रष्टे नमः
८६४ ऊँ तत्पविटे नमः	८९१ ऊँ क्षितीशाय नमः
८६५ ऊँ अकात्मने नमः	८९२ ऊँ पापनाशनाय नमः
८६६ ऊँ जन्ममृत्युजरातिगाय नमः	८९३ ऊँ शंखभूते नमः
८६७ ऊँ भूर्भुवःस्वस्तरये नमः	८९४ ऊँ नंदकिने नमः
८६८ ऊँ ताराय नमः	८९५ ऊँ यक्षिणे नमः
८६९ ऊँ सूवित्रे नमः	८९६ ऊँ शांगधन्यने नमः
८७० ऊँ प्रपितामहाय नमः	८९७ ऊँ गदाधराय नमः
८७१ ऊँ यज्ञाय नमः	८९८ ऊँ स्थांगपाण्ये नमः
८७२ ऊँ यज्ञपतये नमः	८९९ ऊँ अक्षोभ्याय नमः
८७३ ऊँ यज्ञवने नमः	१००० ऊँ सर्वप्रहरणायुवाय नमः
८७४ ऊँ यज्ञांगाय नमः	

॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वषि श्रीविष्णुसहस्रनामावली संपूर्णा ॥

॥ श्रीकृष्णापर्णमस्तु ॥